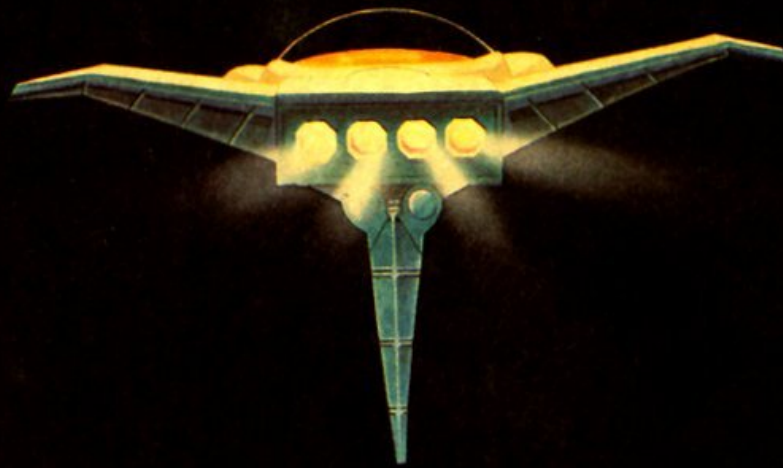

AZ IDÔURAI

AZ IDŐ URAI

Az idő urairól sokféle legendát mesélnek különböző bolygókon, űrállomásokon és a Galaktika fekete csillagóceánjait átszelő űrhajók fedélzetén. Különös lények. Mindenkit és mindent tetszés szerint helyezhetnek át múltba és jövőbe. Hatalmuk félelmetes, mégsem ártanak senkinek. Inkább segíteni igyekeznek a Kozmosz bajbajutott vándorain. Talán nem is léteznek, s csak a magányos űrhajósok félelme teremtette meg őket, hogy ne legyenek olyan egyedül a fenyegetően sötét és hideg tér csillagai között.

KÉPESKÖNYV

MOEBIUS

grafikái

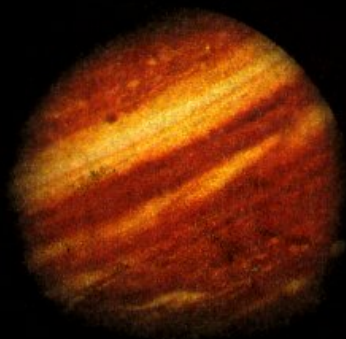
RENÉ LALOUX és HERNÁDI TIBOR

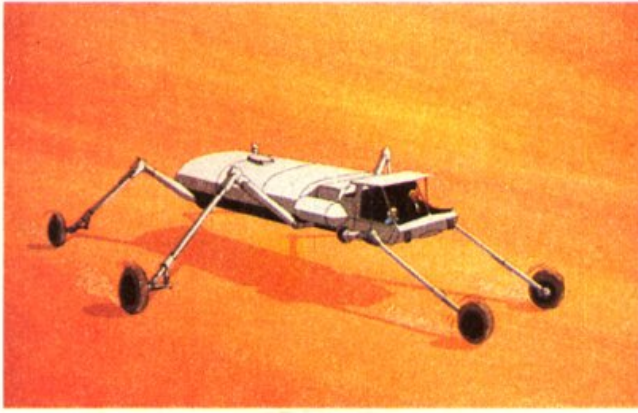
filmje nyomán készítették:

BUJTÁR JÓZSEF, HARIS LÁSZLÓ, HERNÁDI TIBOR,
RAICS ÉVA, SIPOS ÁRON

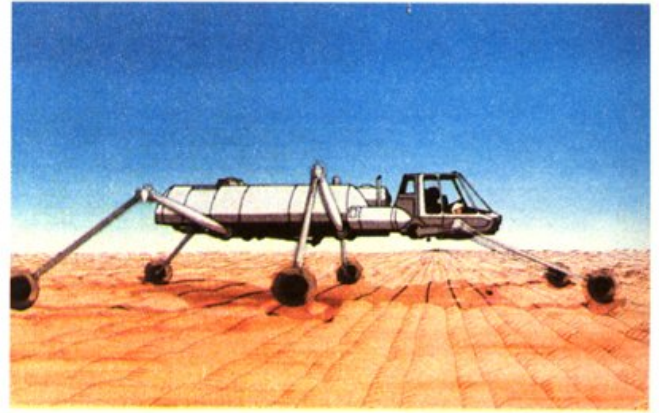
digitális változat:

HABI - 2004

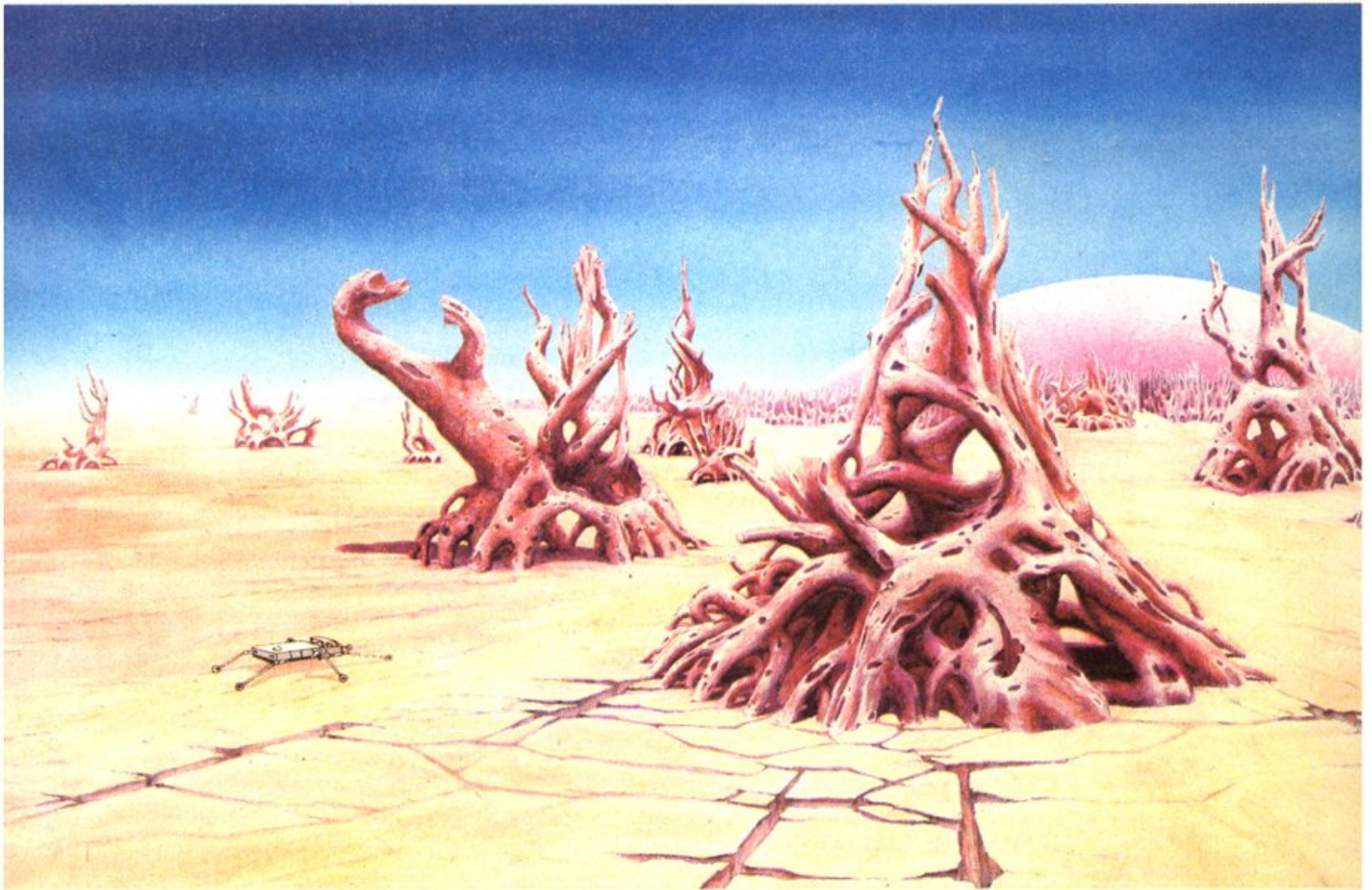

– Miért megyünk ilyen gyorsan?
– Szeretem a száguldást.

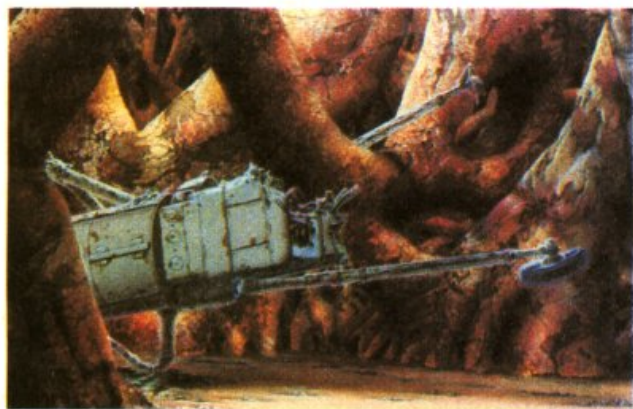
– Halló, Jaffar, jelentkezz!... Itt Claude!
Nem hallasz? Halló, Jaffar!

– Remélem, megkapod az üzenetemet! Itt Claude! A Perdide bolygón vagyok, északi félteke, 73-as szektor... Jaffar, nem tudtam kivédeni a frölonokat. Rettenetes volt... Annie meghalt... Megpróbálok eljutni a dolong övezetbe!

– Jaffar! Összetörtem magam! Nem fogom túlélni... Pielt elküldöm a dolongokig. Nála lesz a mikró! Mentsd meg valahogy a gyereket! Igyekezz... Nagyon kérek... És köszönöm... Isten veled...

– Figyelj csak, Piel!

– Ugorj!

– Most!

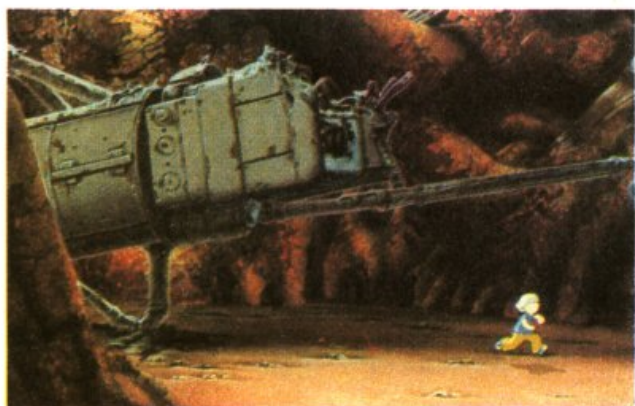
– Ez egy kis játék. Beszélő gép!
Egy mikró, de hívd csak Mikinek! Kapd el!

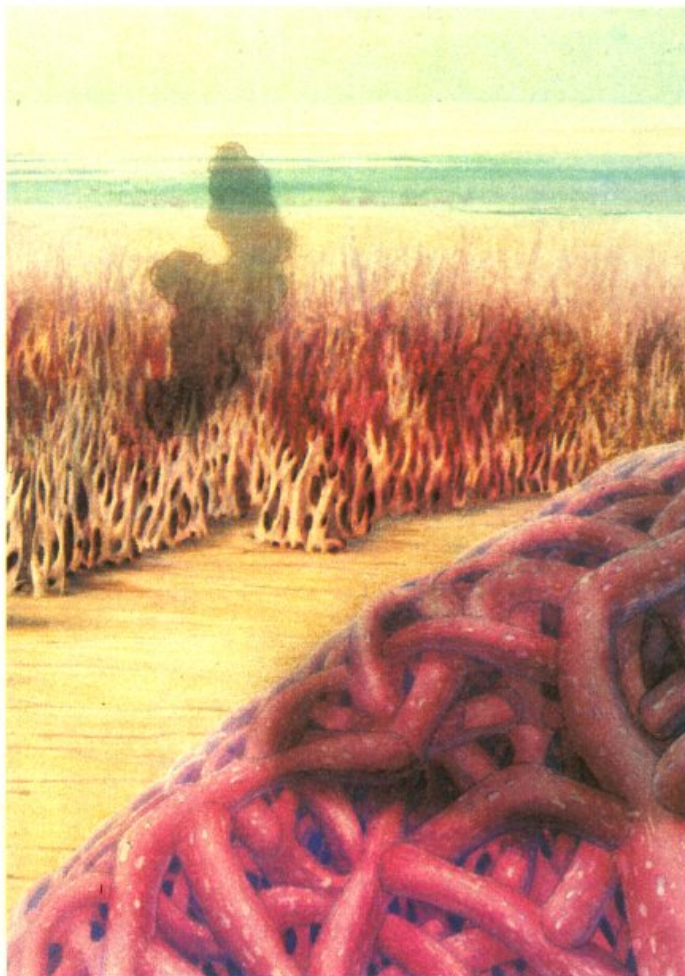
– Ha elkezd beszélni, mindig tedd, amire kér!

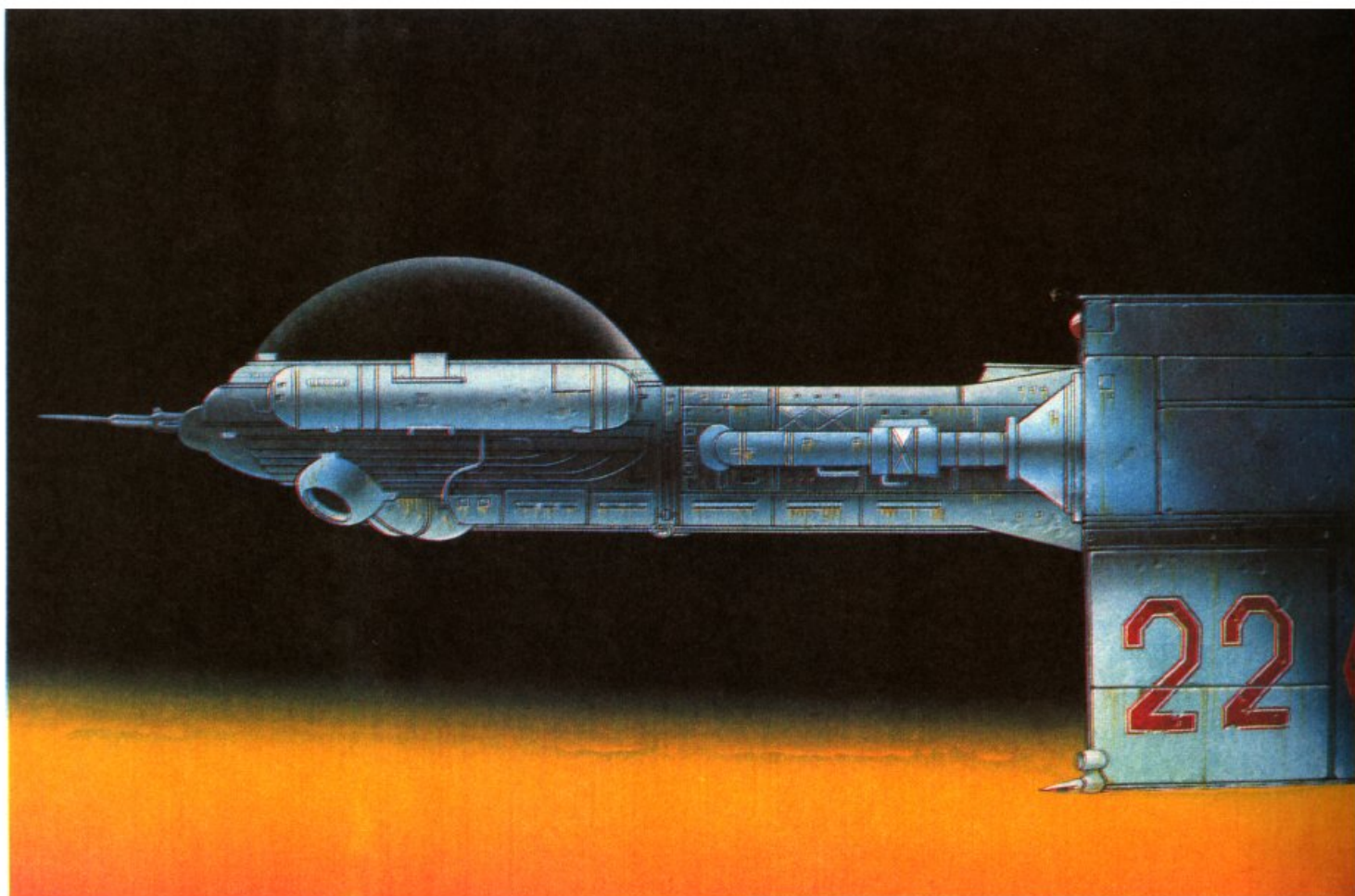

– Komolyan mondd?
– Igen, és most fuss a dolongok felé!

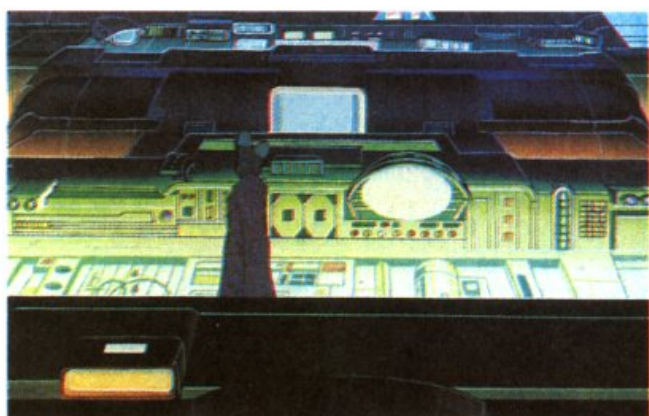

– Rohanj már! Gyorsan!

- Örülök, hogy jól érzi magát!
- Történt valami?

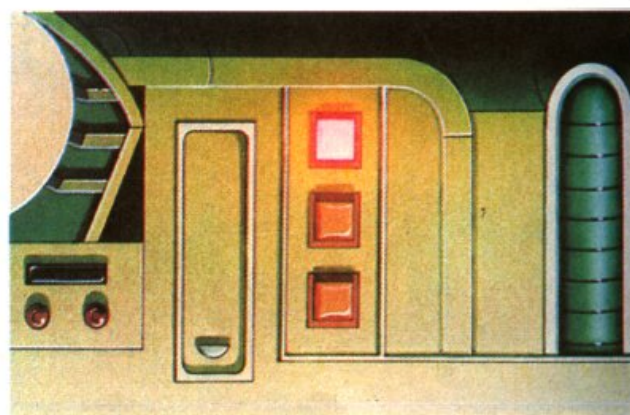
...Ha fél perccel később érek ide, összecsókolózunk ezzel a meteorral!

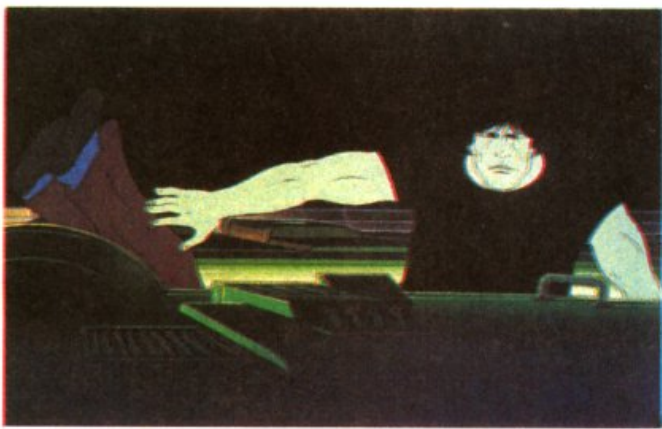

- Mondja, nem lát a szemétől?

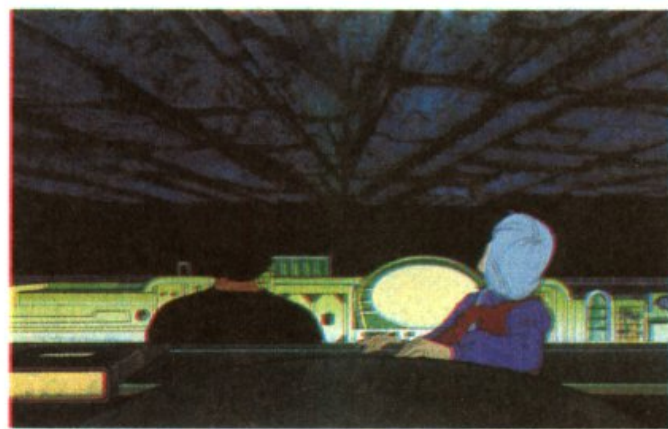

– Azt hittem, a kitérő berendezés automatikusan működik.

– De csak tízezer tonnán aluli tömeget észlel.

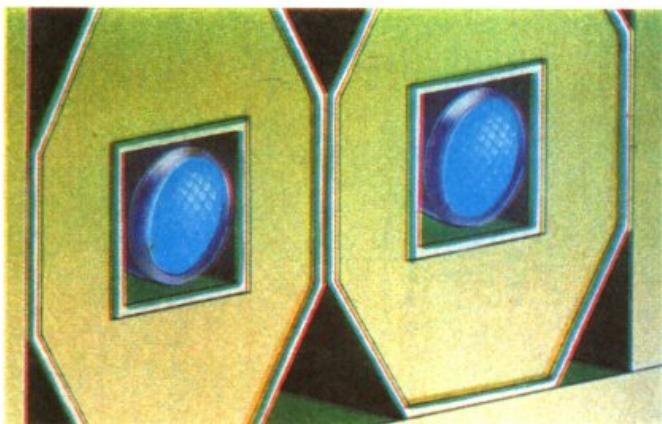
– Sajnálom, Jaffar, nem tudtam.

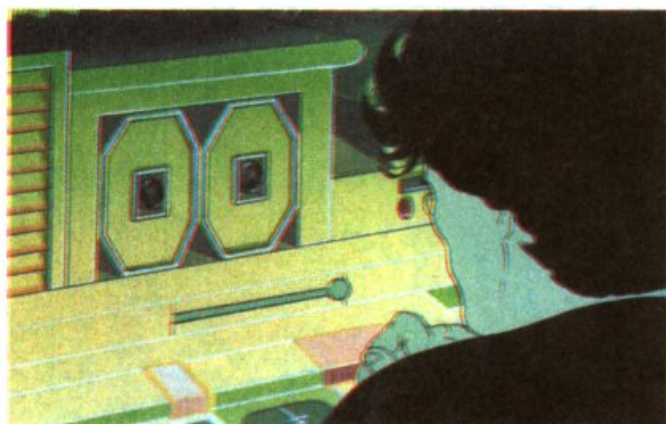
– Belle?

– Hoztam egy kis frissítőt a navigátoroknak!

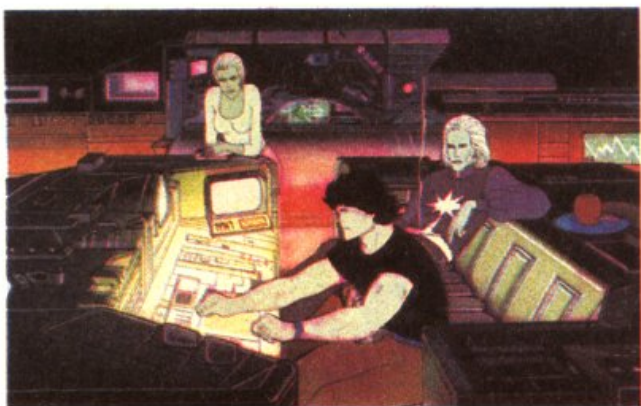
– Mióta villognak, Matton, a szemek?

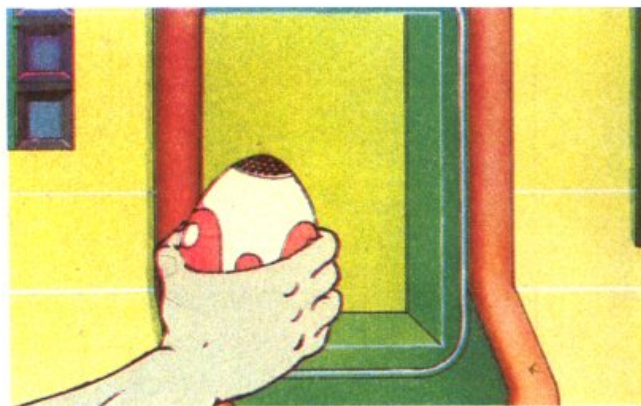
– Ha azt mondom, fogalmam sincs, megnyugszik?
Nem értek a masinájához!

„Halló, Jaffar! Remélem, megkapod az üzenetemet! Itt Claude! A Perdide bolygón vagyok. Nem tudtam kivédeni a frölonokat... Annie meghalt! Összetörtem magam. Pielt elküldöm a dolongokig! Nála lesz a mikró...

...mentsd meg a gyereket... Igyekezz!"

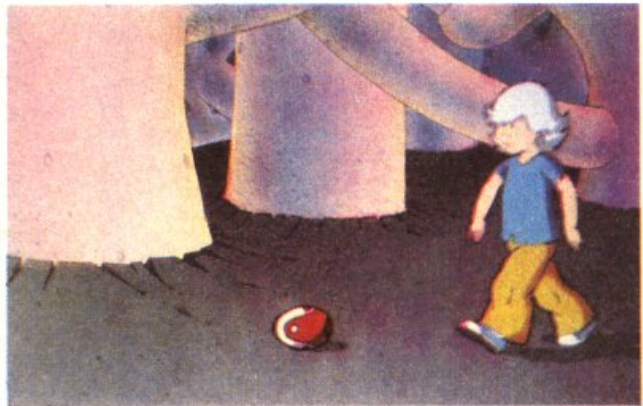
– Piel! Hallasz engem? Piel!

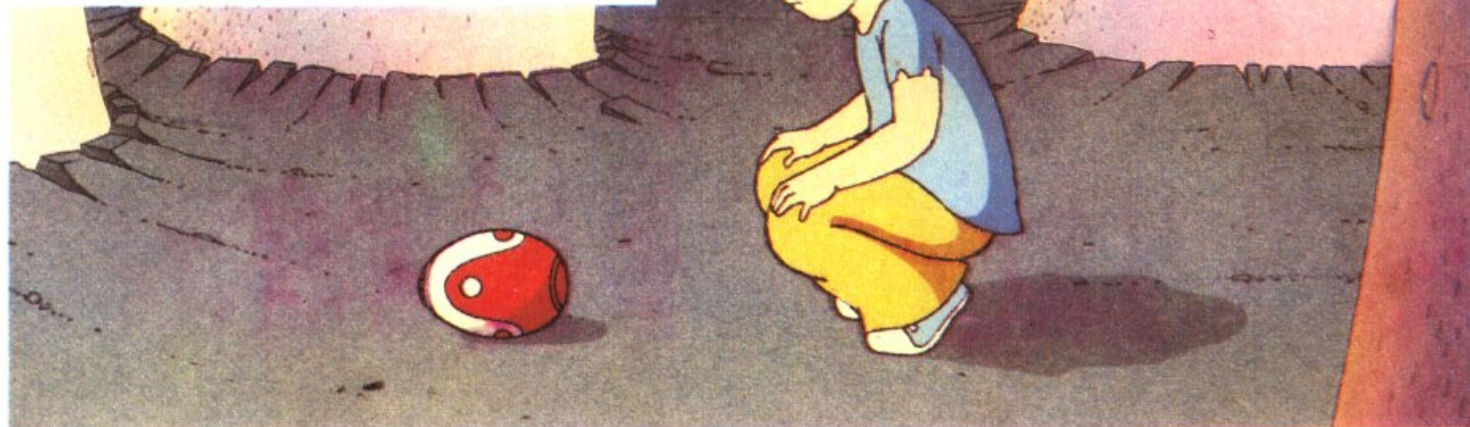
„Ne félj a hangtól, válaszolj!”

– Szólalj meg, Piel!

– Te meg kuka vagy!
„Tessék?”

– Nem gondoltam, hogy hallod, amit mondok, Miki!
„Piel, te vagy az? És hol vagy?”

– Hol lennék? Itt, előtted!

– Egy kisgyerek ezt nem érti, Jaffar, higgye el...

„Miki, most más lett a hangod...”

„Igazad van, Piel! Nincs szemem, nincs kezem, nincs lábam, de bárkit tudok utánozni...”

„... Te most egy erdőben vagy, ugye, körülötted piros és sárga gyümölcsök... maradj szépen ott... nemsokára eljön érted egy űrhajó!”

– Nem az Aldebaranra megyünk?
– Nem ígértem semmit, Matton herceg...

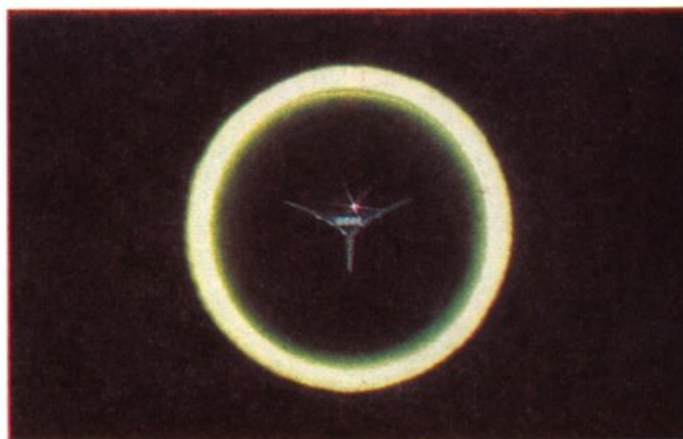
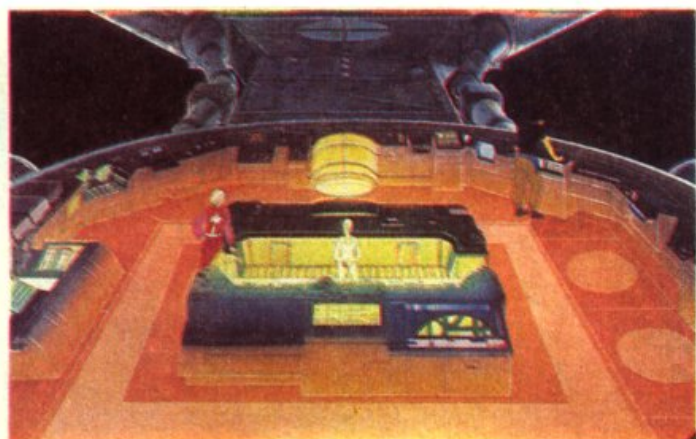
– Tartsa be az ígéretét, Jaffar!

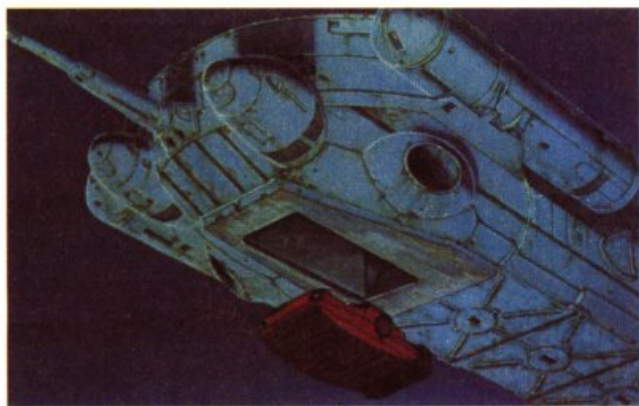
...úton voltam az Aldebaran felé, s maga megkért, hogy vigyem el a kincssel együtt. Az egész bolygóközi rendőrség magát üldözi...

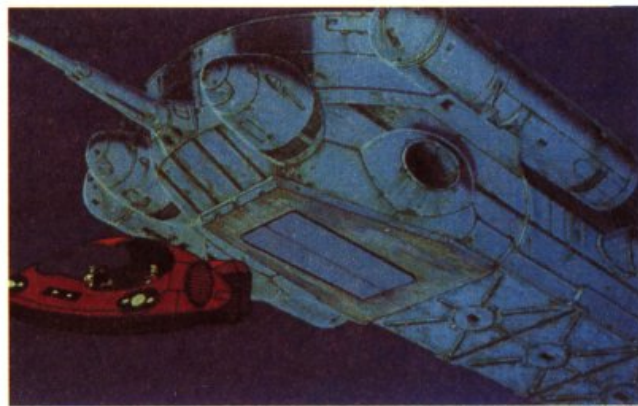
... De megváltoztattam az útirányt: a Perdide-re megyünk. És ne dohányozzon, az oxigén drága kincs.

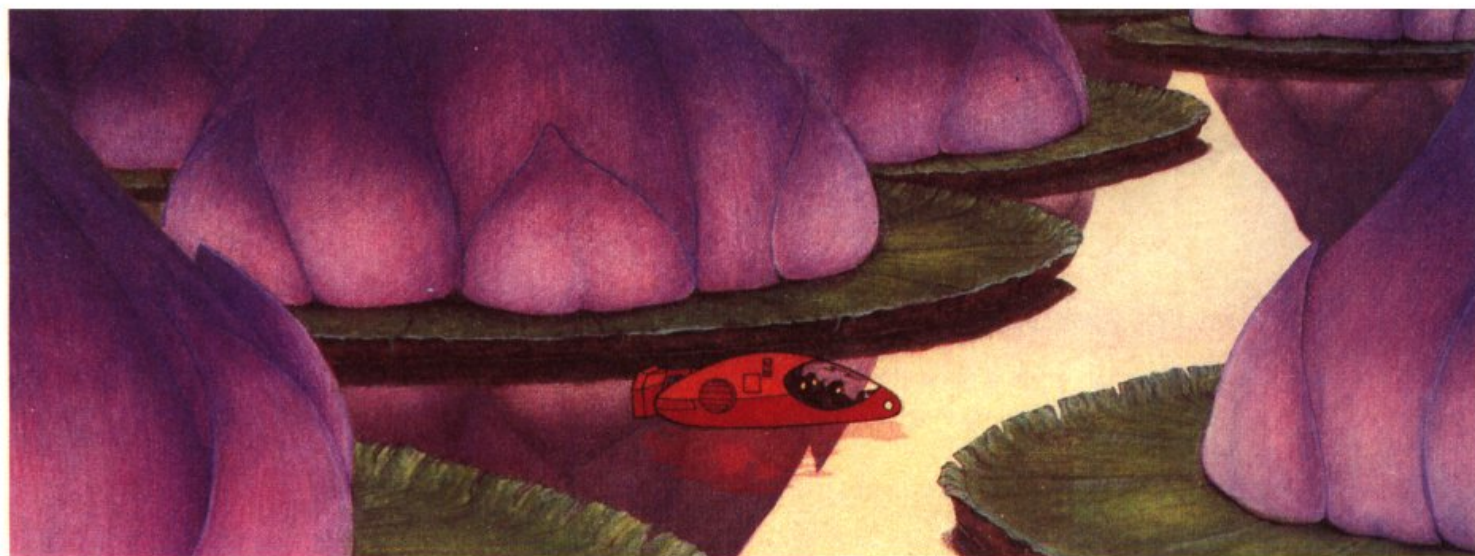
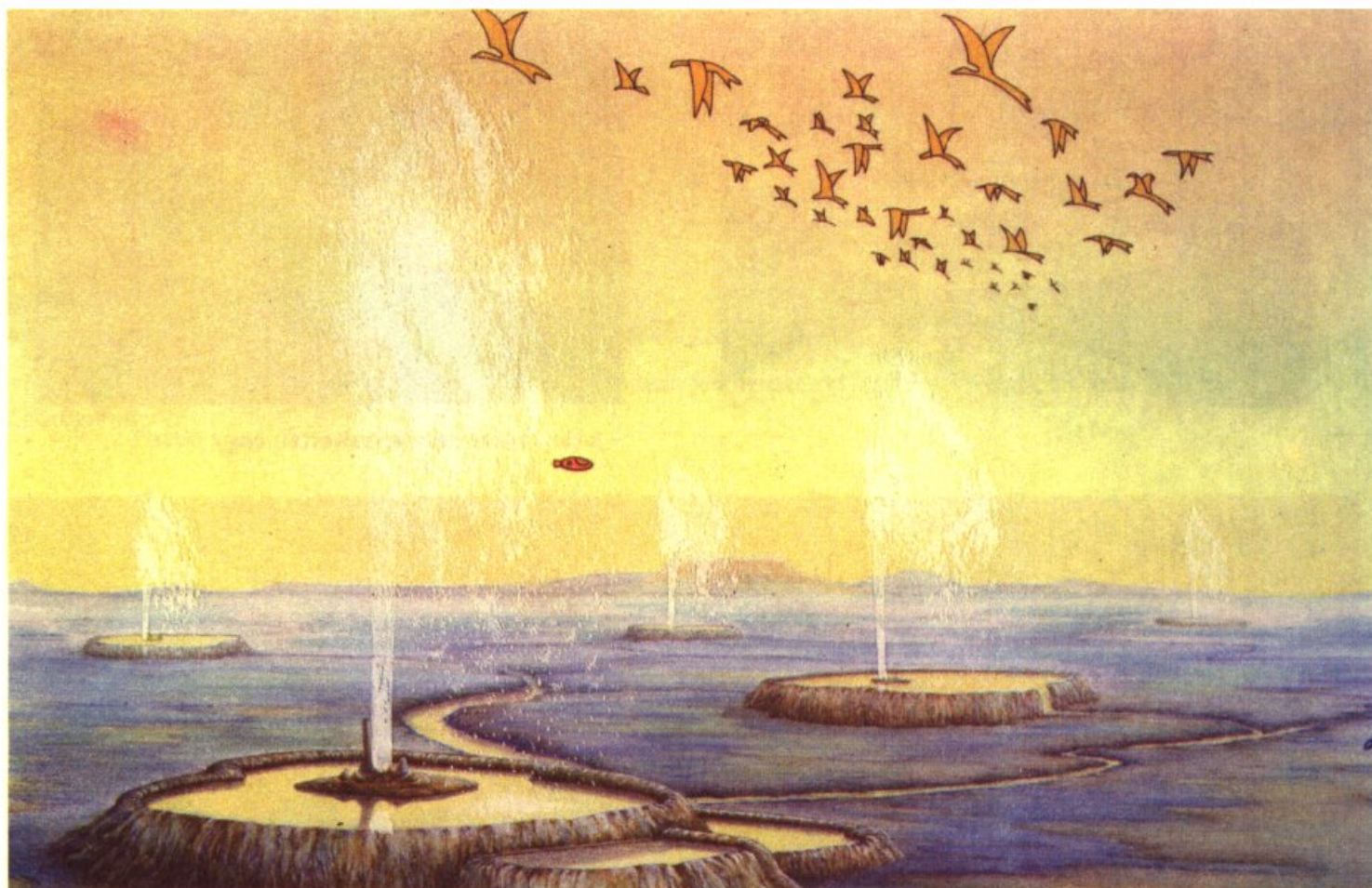
... Először leszállunk az Ördöglabdán! Majd ráállunk a Gamma 10-re. Ott várjuk be a Kék üstököst, mert csak úgy jutunk el a Perdide-re, ha mágneses mezejében tudunk háladni!

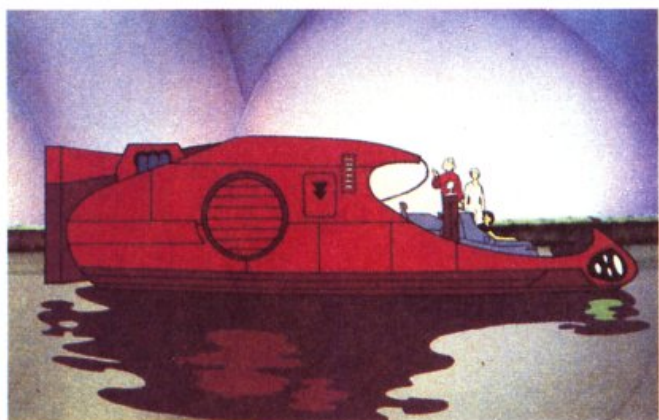

„Miki! Miért hallgatsz?”

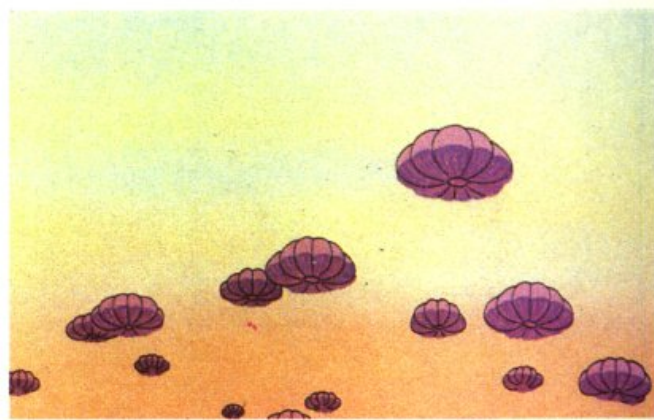

– Ne haragudj, most sok a dolgom!

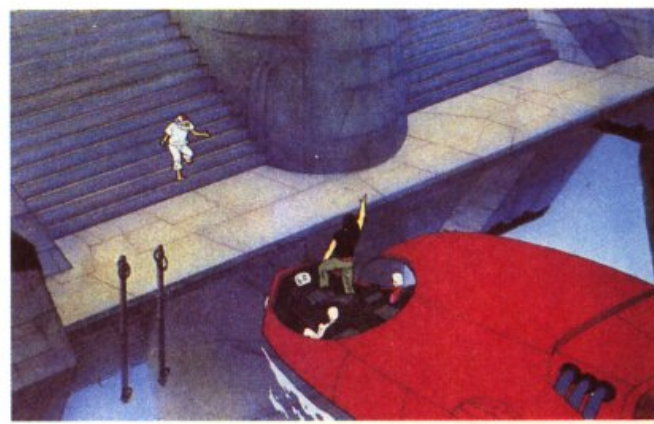

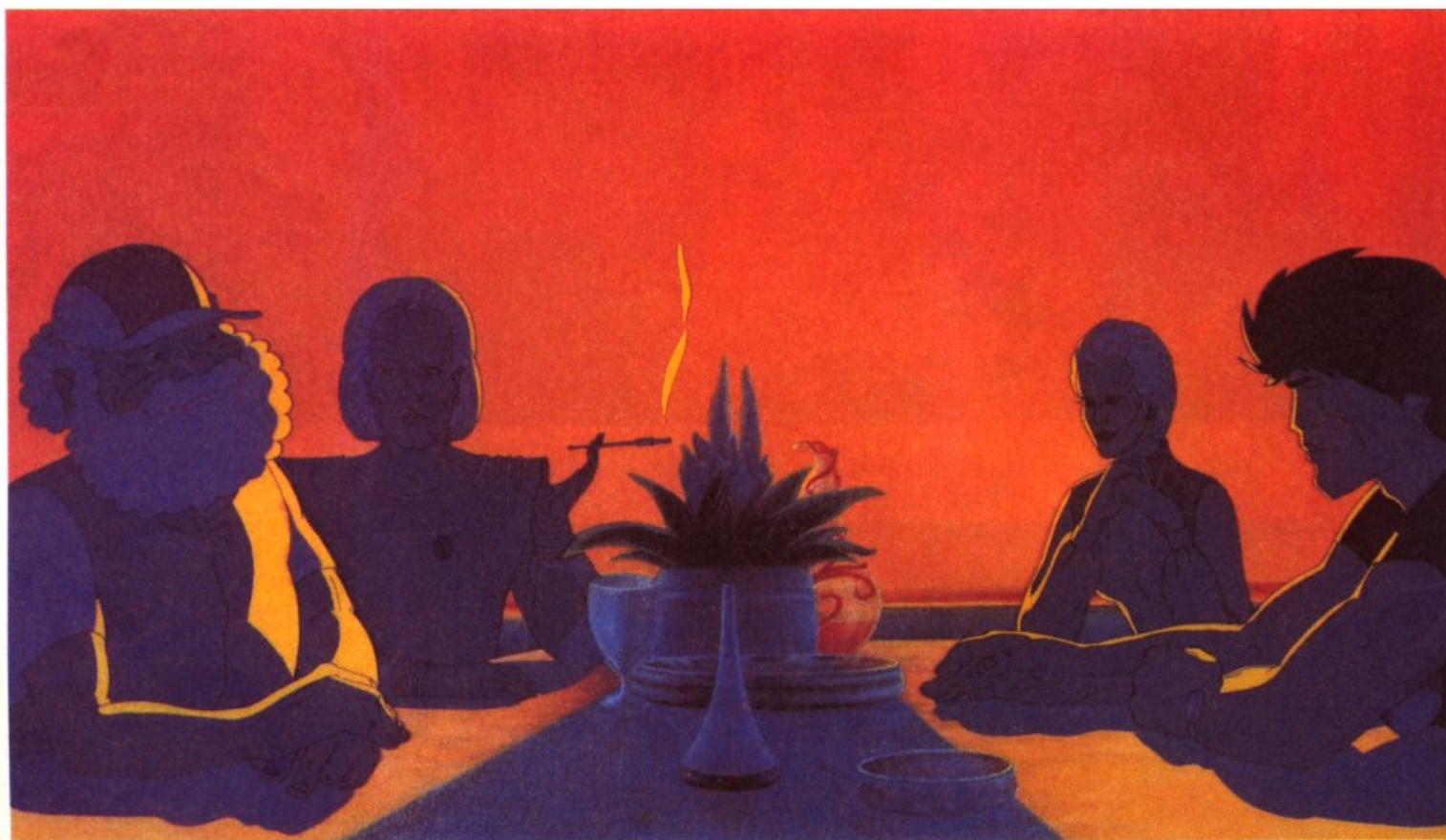
– Ilyet még sosem láttam!

– Silbad ezeket mákvirágnak hívja.

– Jaffar, miért nem értesítettél, hogy jössz?!

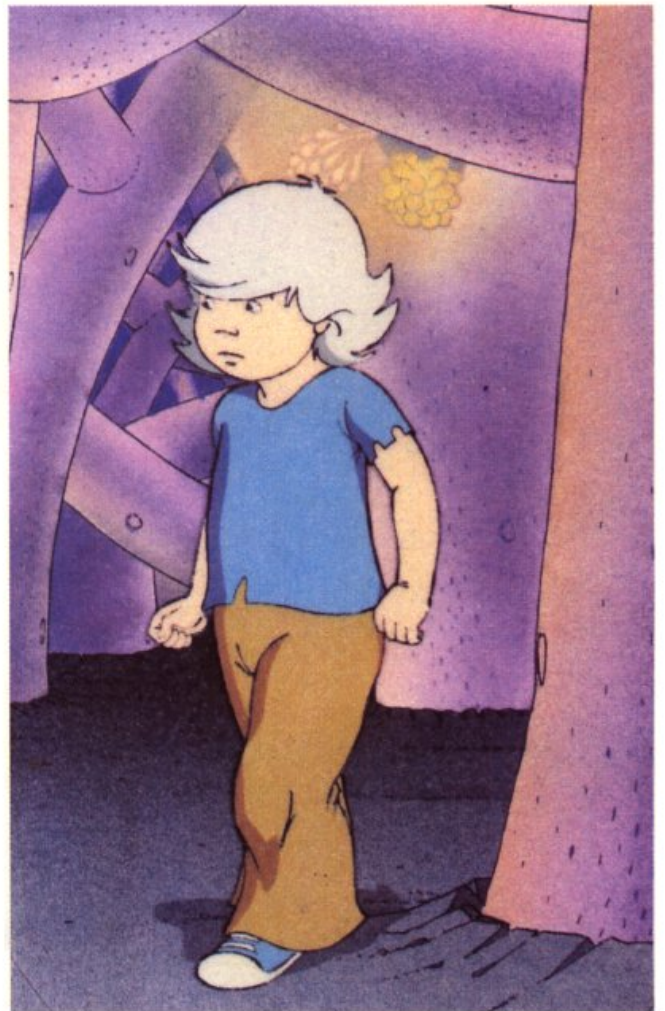
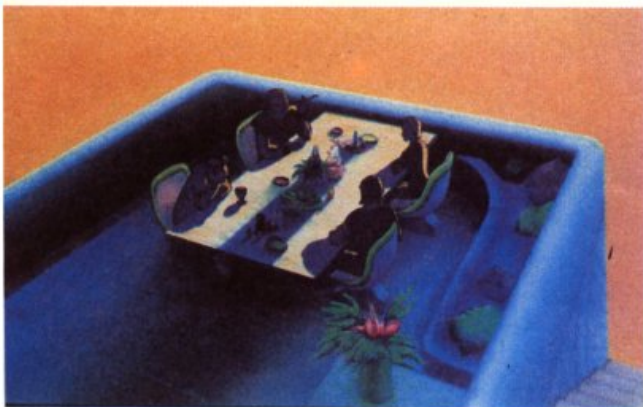

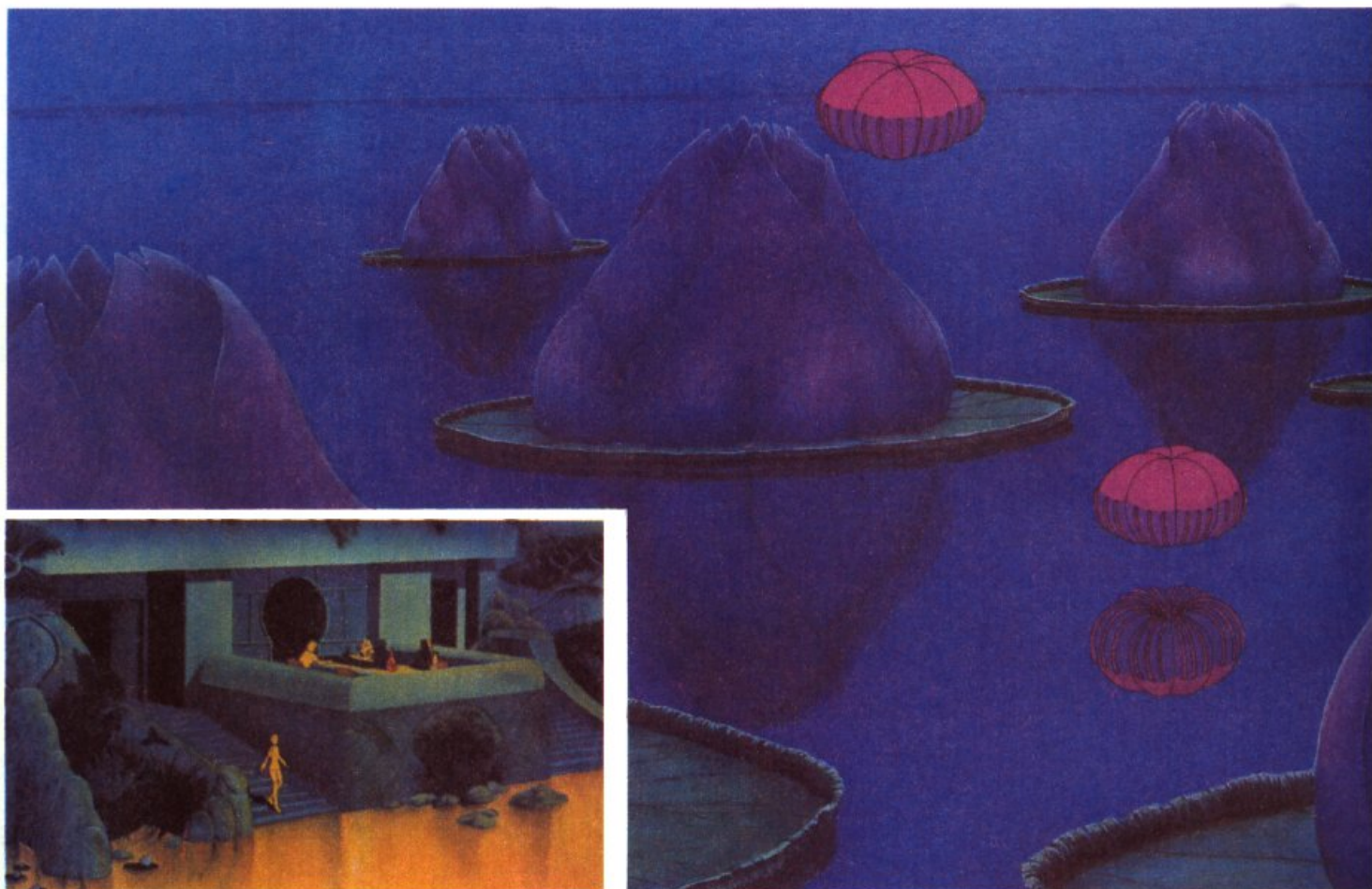
- Mit kezdtél el mondani, jaffar, arról a barátodról?
- Claude-nak van egy Piel nevű fia. Claude meghalt. Piel bemenekült a dolongokba. Teljesen egyedül van.
- Hány éves a gyerek?
- Földi években számolva úgy öt és tíz között lehet.

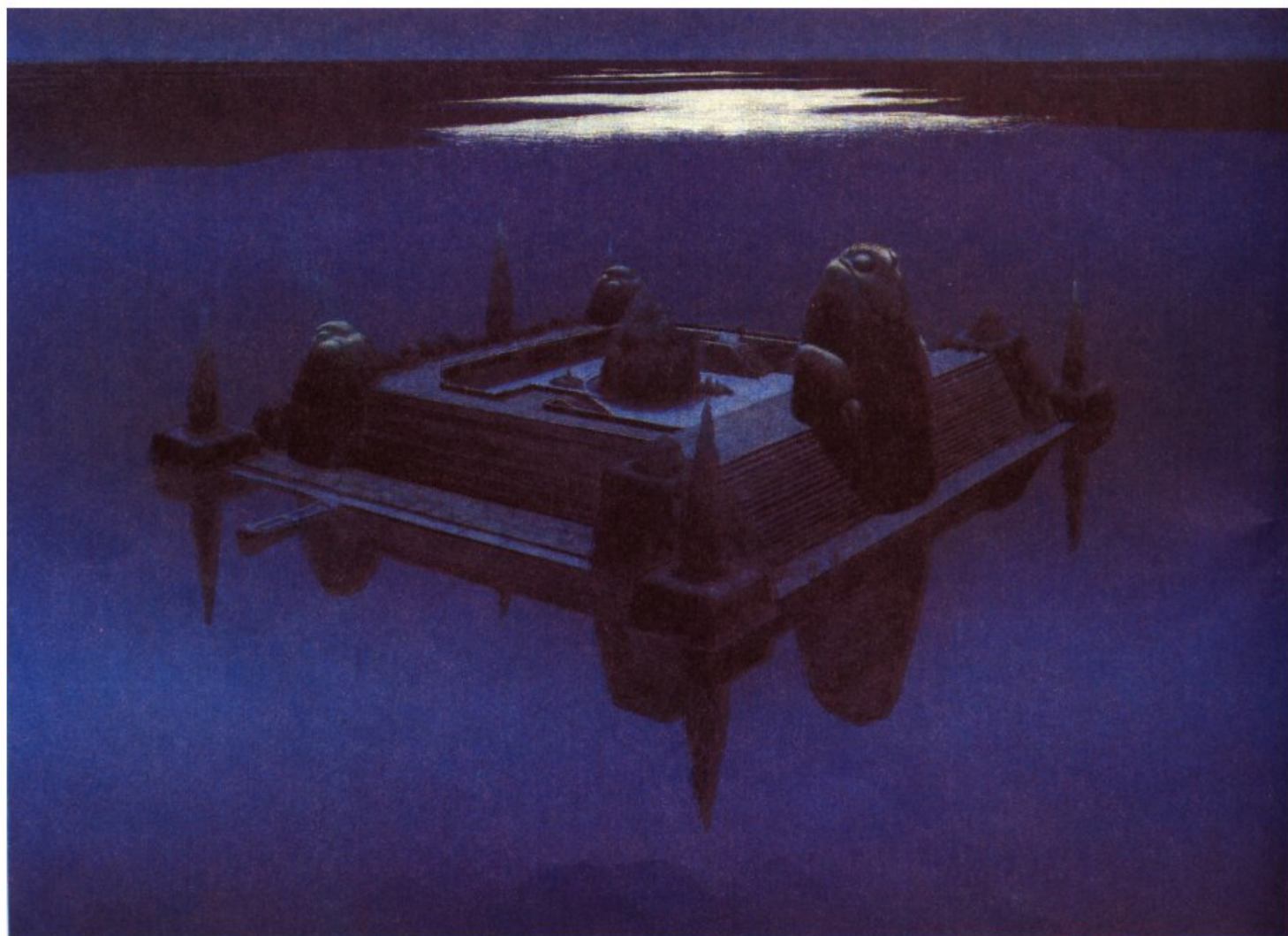
– Pompás hely a Perdide, csak kár, hogy tele van frölonokkal. Ide nézzenek! Úgy meglékeltek a kobakomat, mint egy görögdinnyét!

- De Silbad!
- És ez a mikró az egyetlen kapcsolat vele?
- Igen, csoda kis szerkezet, az egész négyes űrtér-ségben bárhová elhallatszik. Claude adta.
- Hadd gondolkozzam! Lehet, hogy menni fog!
- Hogy érti ezt, Silbad úr?
- Arra gondoltam, hercegnő, ha valaki jól ismeri a Perdide bolygót és állandó kapcsolatot tart a gyerekekkel, minden lépést pontosan előír neki, akkor van esélye!

- Megmenekülhet?
- Mennyi idő alatt érsz oda, Jaffar?

– Ettél azokból a szép piros gyümölcsökből?

– Nincs jobb ötleted? Szomjas vagyok!

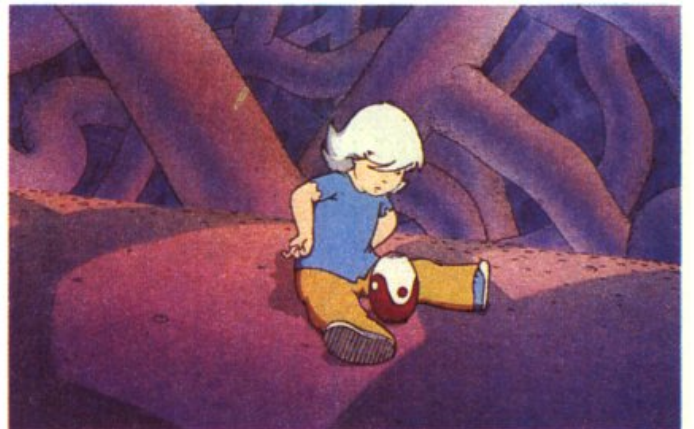
– Látsz a fákon óriási epreket?

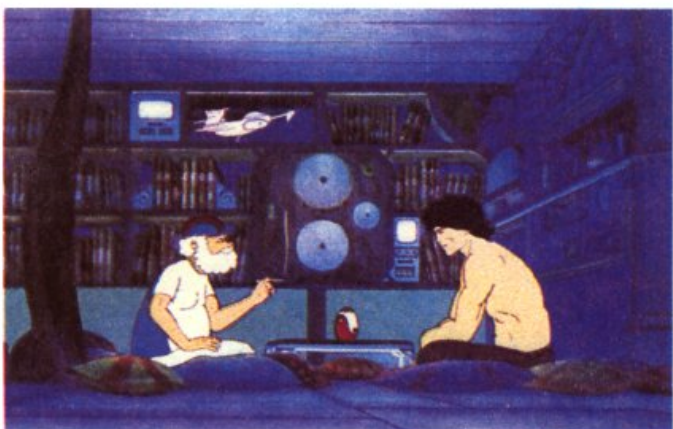
„Bökd bele mutatóujjadat, tátsd ki a szádat és igyál!”

– Te megvesztél, Silbad?

„Ezerszer jobb a víznél”

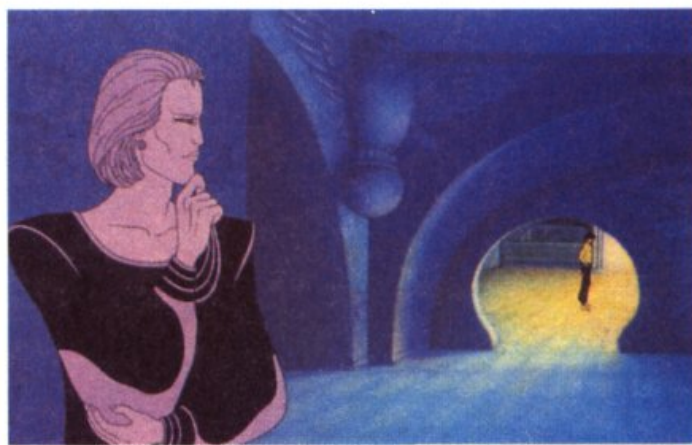

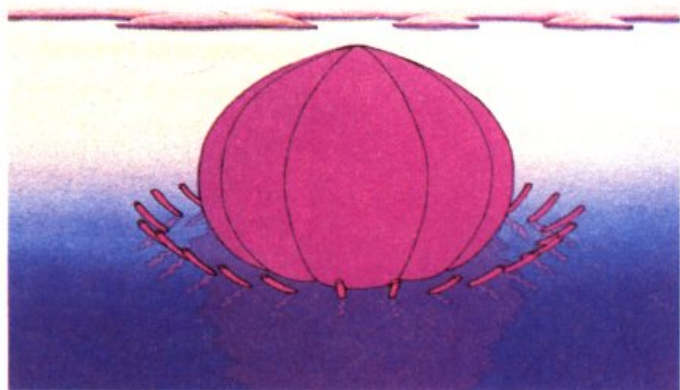
– A ligolla levében valóban van egy csepp alkaloida, de teljesen ártalmatlan.

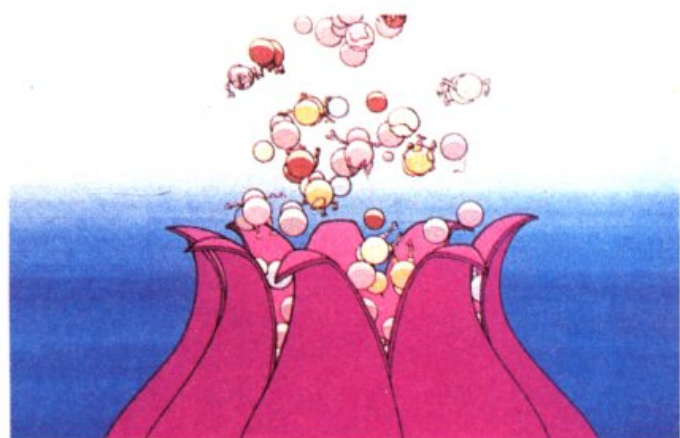

- Ha megissza, elalszik . . .
- Addig sem csinál butaságokat!
- Biztos, hogy nincs mérgező hatása?
- Ez a pár korty nem tétel, nekem elhiheted!

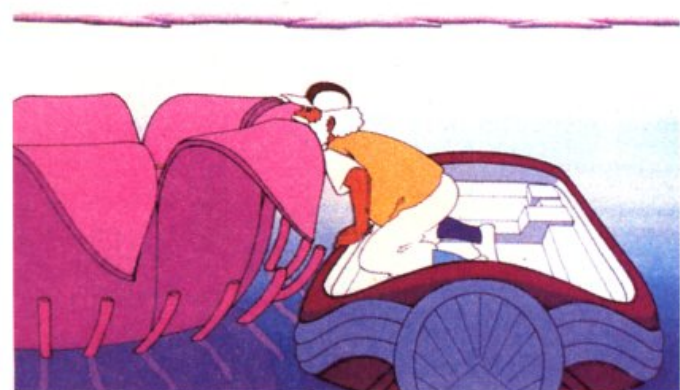
– Micsoda pompás látvány lesz!

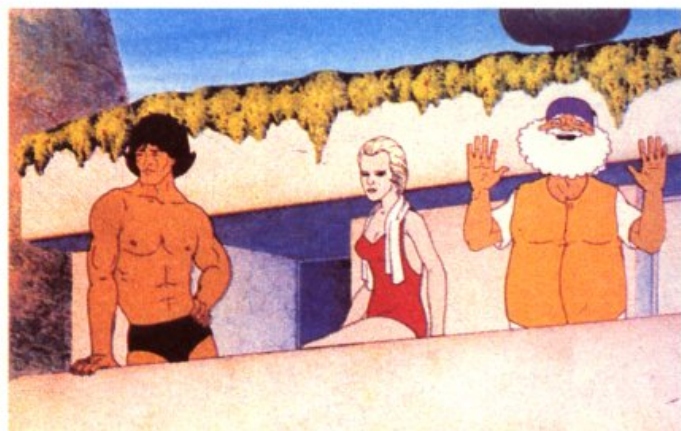
– A mákvirágok kirajzása.

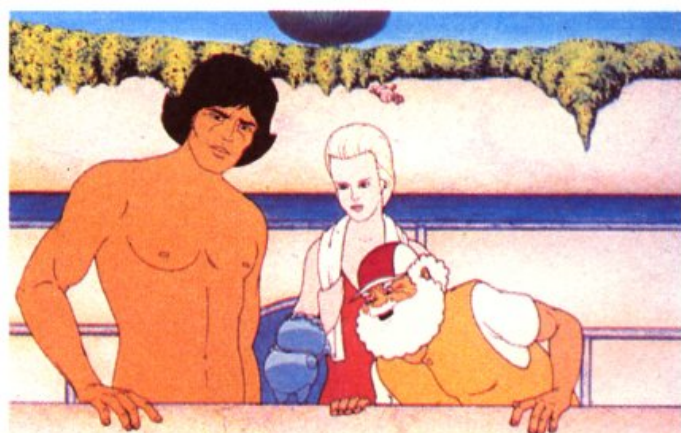
– Mindjárt összezárulnak a szirmok!

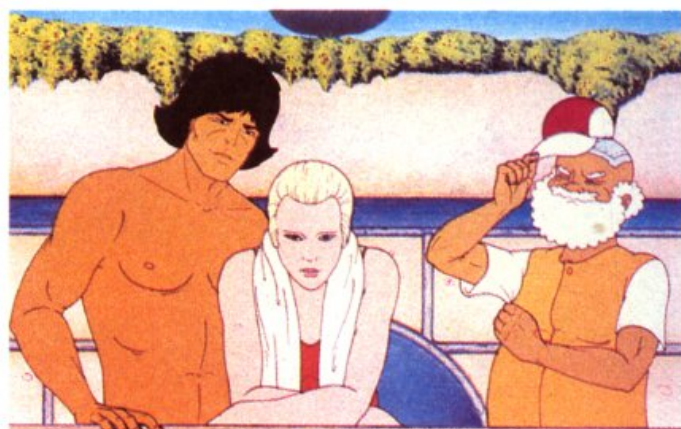
– Mostantól vigyázni kell, ezek a kis gazfickók gondolatolvasók! Mindenről tudnak.

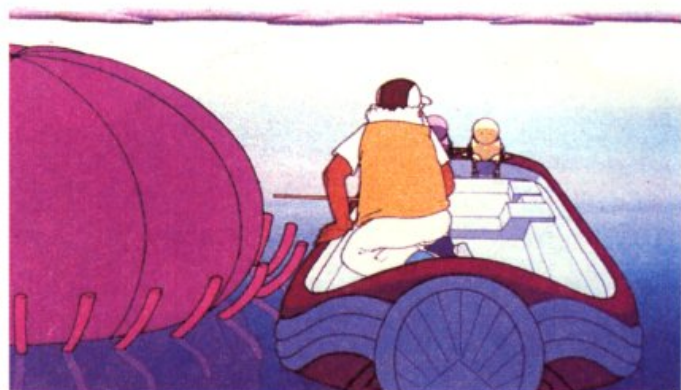
– Ez micsoda, Silbad úr?

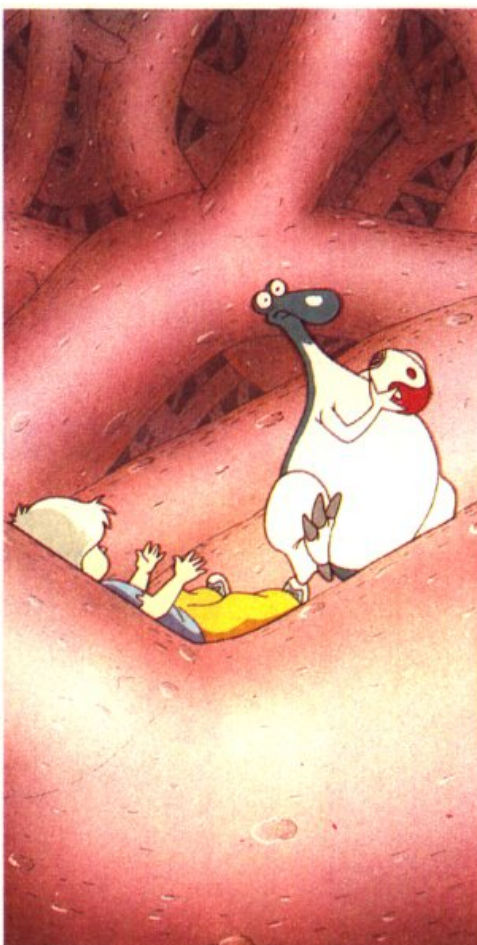

– Beszorultak!

– Kiszedem őket!

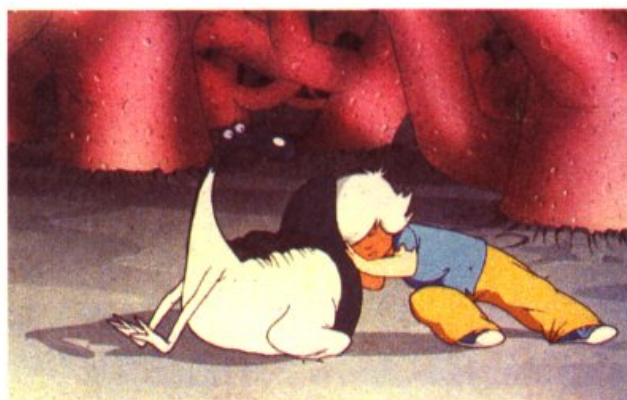

– Jó reggelt, te ki vagy?

– Mondd meg őszintén, miért csórtad el Mikit a gazdájától?
– Miki, Miki!!!

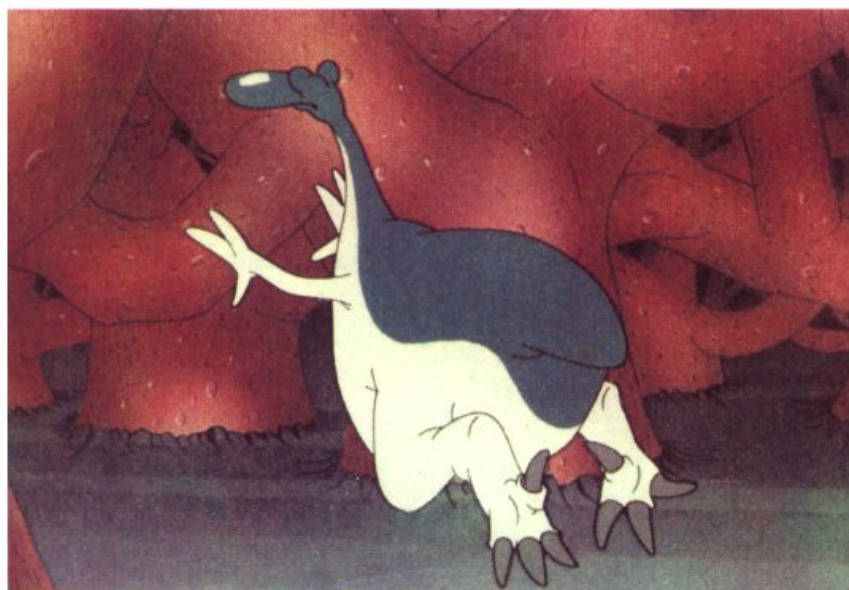
– Remélem, nem félsz tőlem, mert én egy cseppet sem félek tőled!

- Piel már régóta nem adott életjelt magáról. Legalább egy órája ébren kell lennie.
- Pszt! Mintha nagyon messze lenne a mikrótól. Pie-el! Pi-eel!

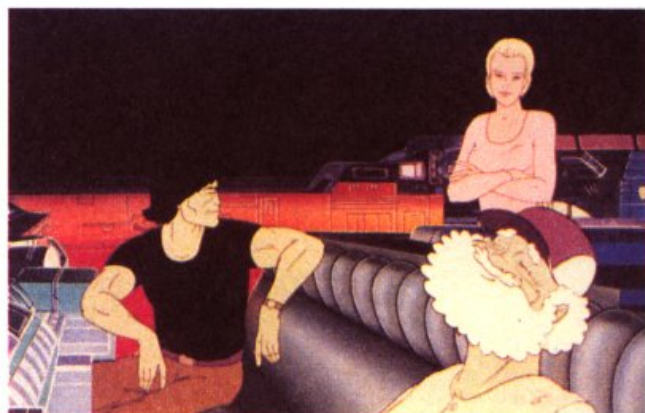
- Majd én! Erősen fogd be a füled!
- PIEL! P-I-E-L !!!

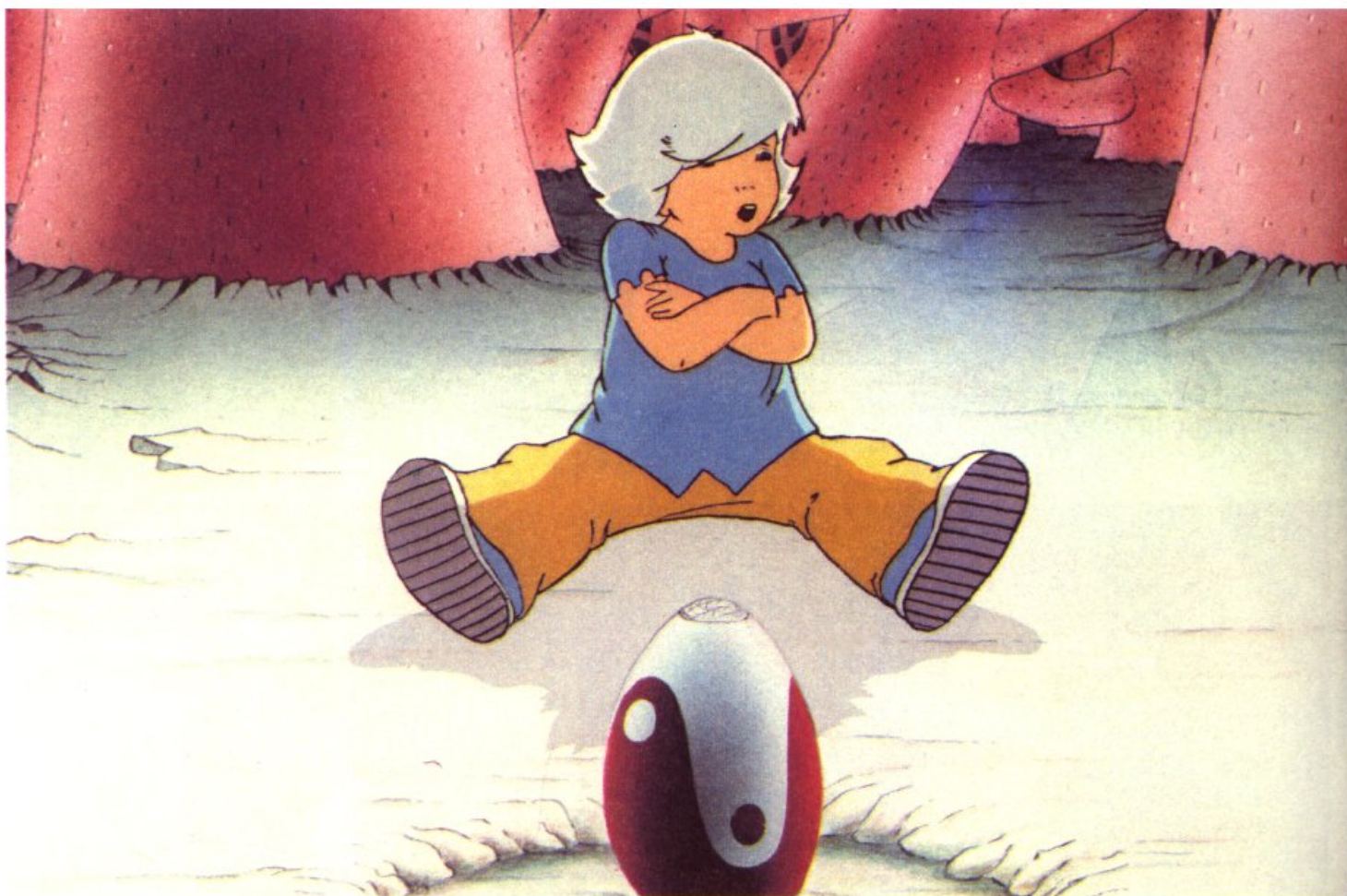
- Miki, csak nem te üvöltöttél ilyen rettenetesen rondán?

– Piel, mintha nagyon messze mentél volna tőlem!

– Mi történt?

– Nem mentem sehová, csak rád ült egy nagy rusnya állat...

„...de most boldog vagyok, hogy előkerültél!”

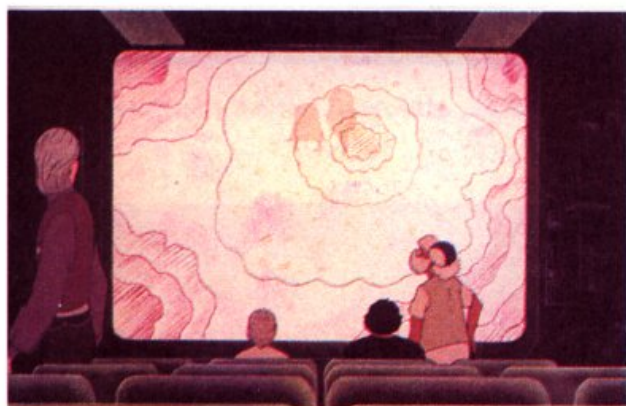

– Miki, csak nem te üvöltöttél ilyen rettenetesen rondán?

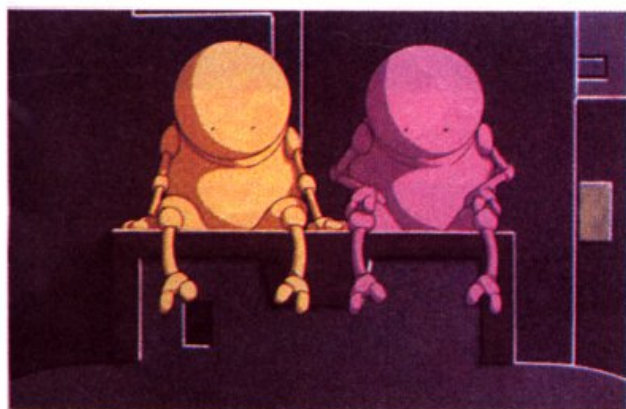
- Piel behúzódhatott az egyik barlangba.
- Nem, hölgyem, a Perdide barlangjaiban hemzsegek a szerpillák!

- Szerpillák?
- Húsevő folyondárok, mindent összeroppantanak...

- ...de nincs a közelben barlang, jól kikérdeztem.

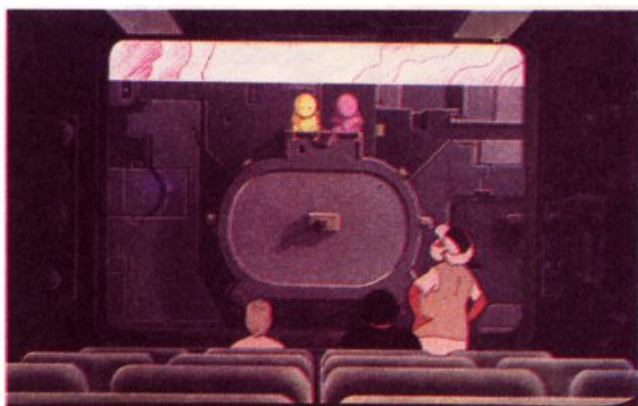
- Itt egy szörnyű gondolat búzlik, Jad!
- Maradj csendben, Yula!

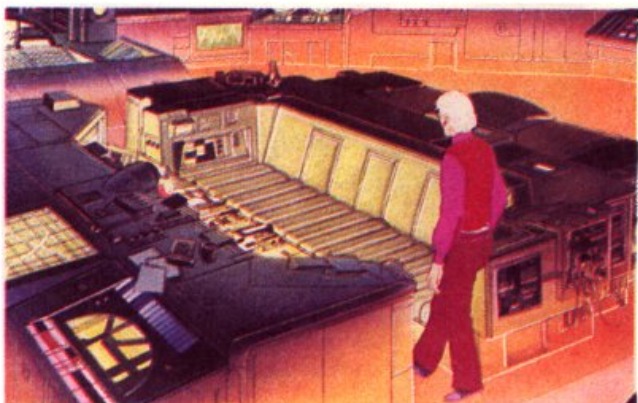
- Tudjuk, hogy Claude nyugat felől jött.

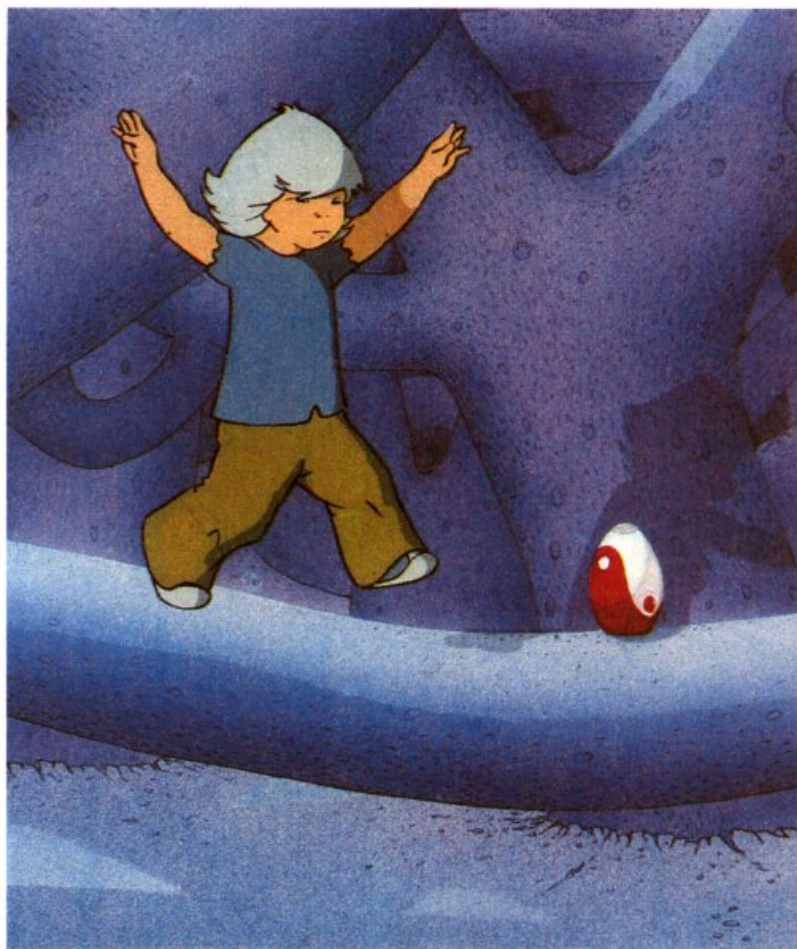

- A gyerekek körülbelül itt kell lennie.

- De ott a tó a dolongövezeten kívül, s lecsaphatnak rá a frölonok.

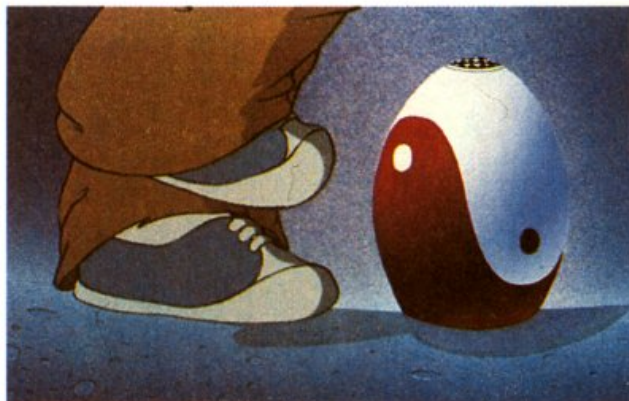

– Jó, de miért változtattad meg a hangod? A másik
hármát jobban szerettem!

– Piel, mit szólnál egy kis sétához?

„Elfáradtak, előfordul néha.”

„Láthatnál egy szép tavat. Fordíts hátat a Holdnak...” Indulj el!...

– ...meglátod, tele van halacszkákkal...

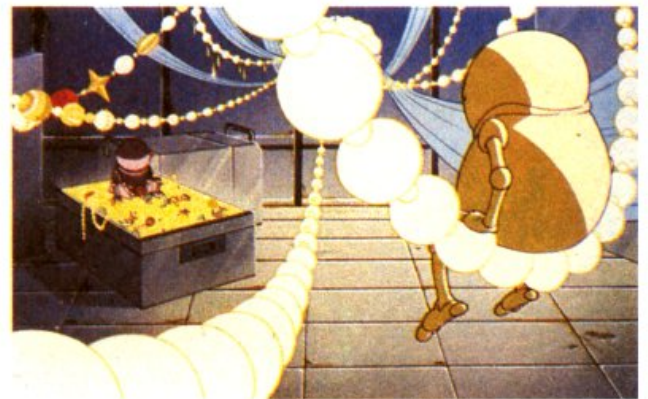
– Miki, messze van még az a tó?

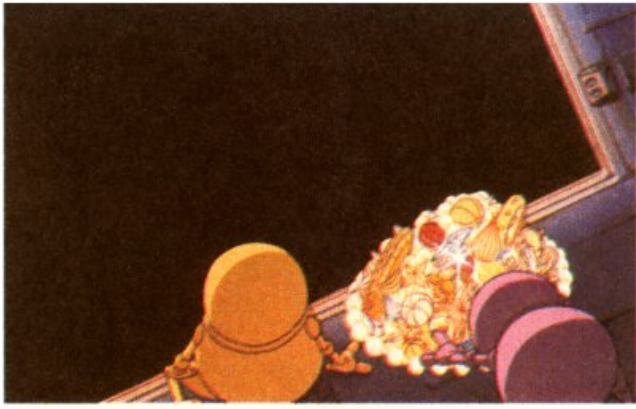
– Mi értelme van egymásra hányni ezt a sok csillogó micsodát? Van, aki teljesen megbolondul tőle!

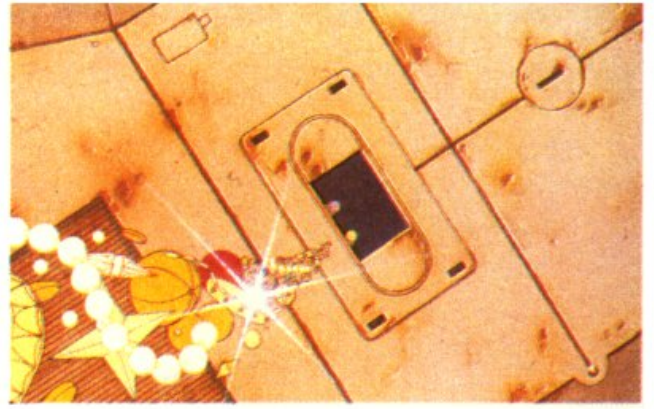
– Mármint az emberek közül, mint például a herceg.

– Hát az a pasi egyszerűen nem igaz!

– Figyelmeztetni kellene a többieket!

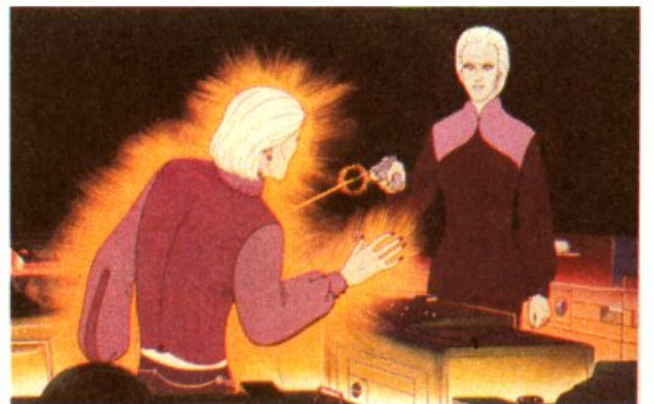
– Nem, pajtás, törődjön csak mindenki magával, mi ennél többet nem tehetünk.

– Azt akarom, hogy lépj be a vízbe és menj a tó közepéig. Ne félj, ha engem magaddal viszel, nem érhet semmi baj. Menj! Siess! Engedelmeskedj!

– Ne, Belle, az isten szerelmére...

– Mindent megmagyarázok... próbálj megérteni...

– ...Ha Jaffar a Perdide-re megy, nekünk befellegzett...

– Piel, azonnal gyere ki a vízből és szaladj a dolongokba...

„...szárítkozz meg!”

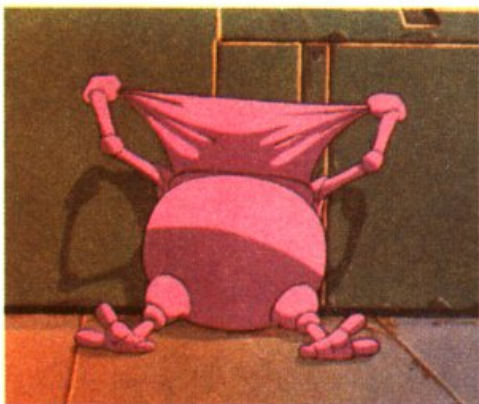
„Miki, kijöttem és szárítkozom.”

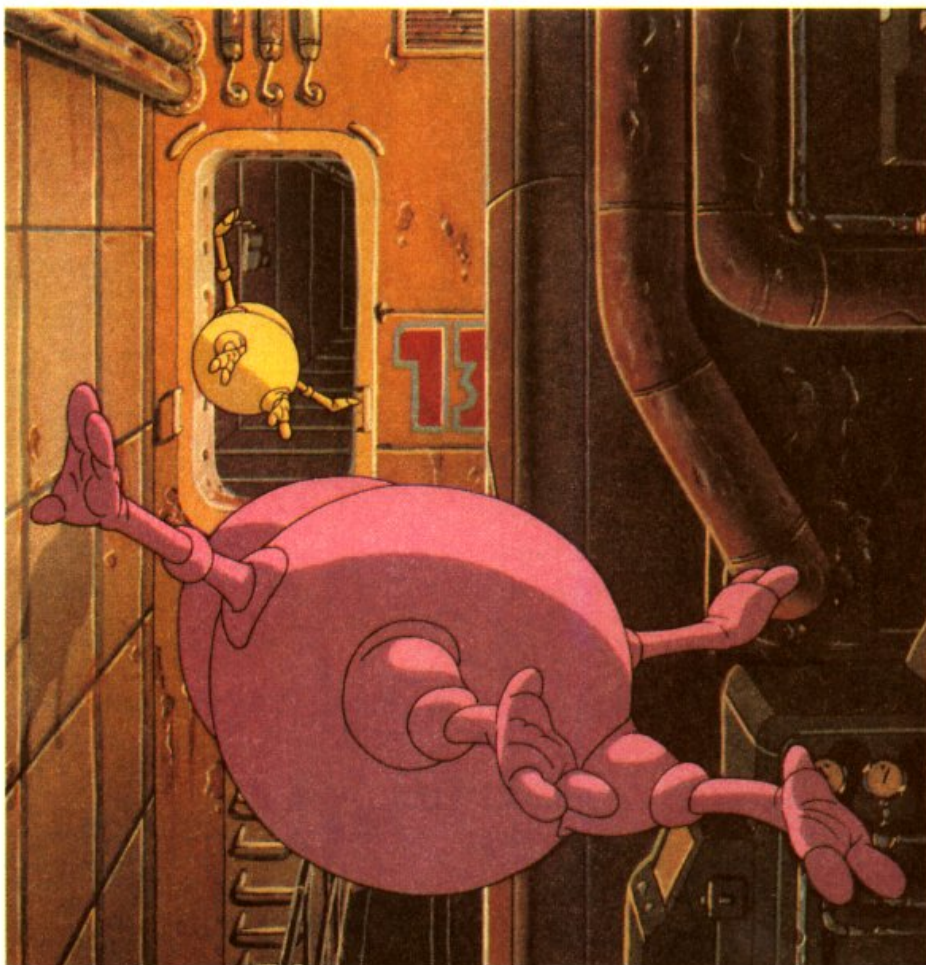
– Mindent értek!

– Nyissák ki! Eresszenek ki innen!

– Nem bírom!

– Az űrtutajra fáj a foga, hogy leszállhasson a Gamma 10-re, s visszaszerezhesse kincseit. Segítsünk neki!
 – Mert a Gamma 10-ről soha nem tud elszabadulni, érzed a bolygó szagát?

– Mi ez a jel?

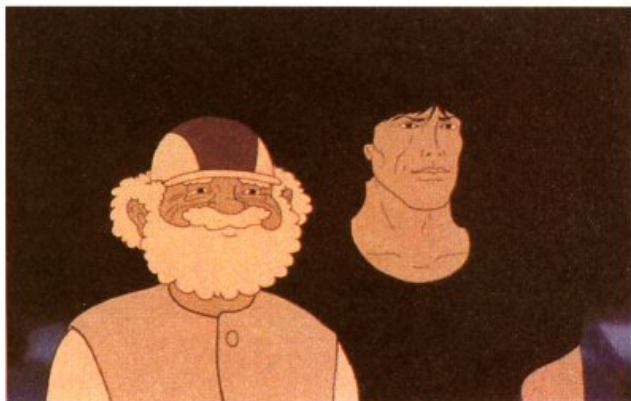

– A herceg!

– A ladik vészstarttal elhagyta az űrhajót!

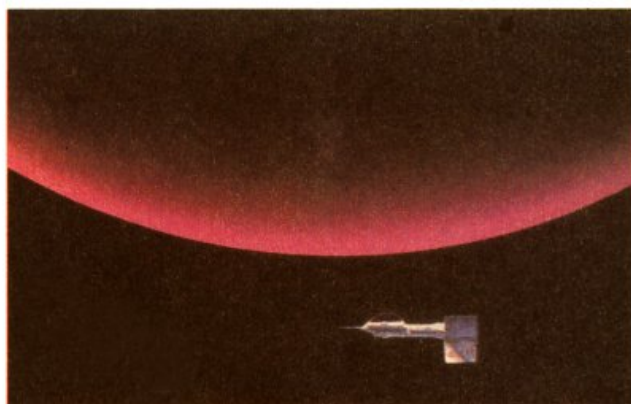
– A Gamma 10-re mehet csak!...

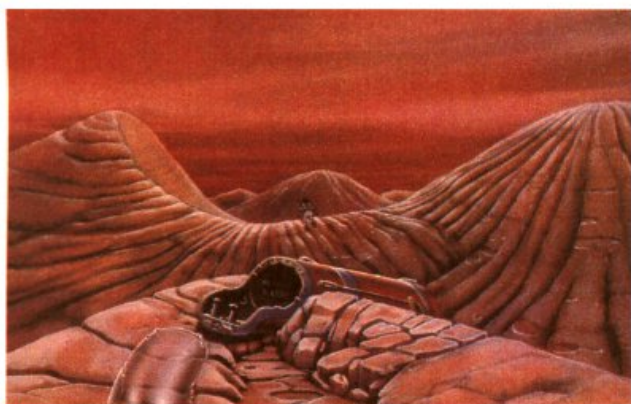
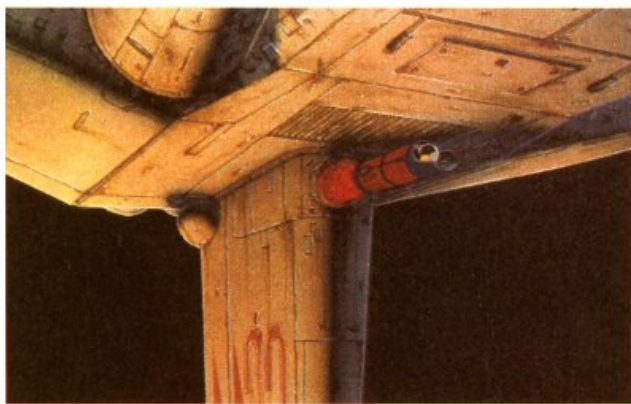
– ...Készítsd elő a mentőkapszulát!...

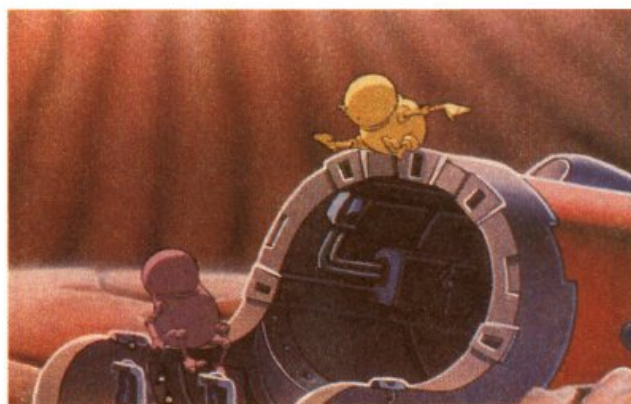
– ...Utánamegyek.

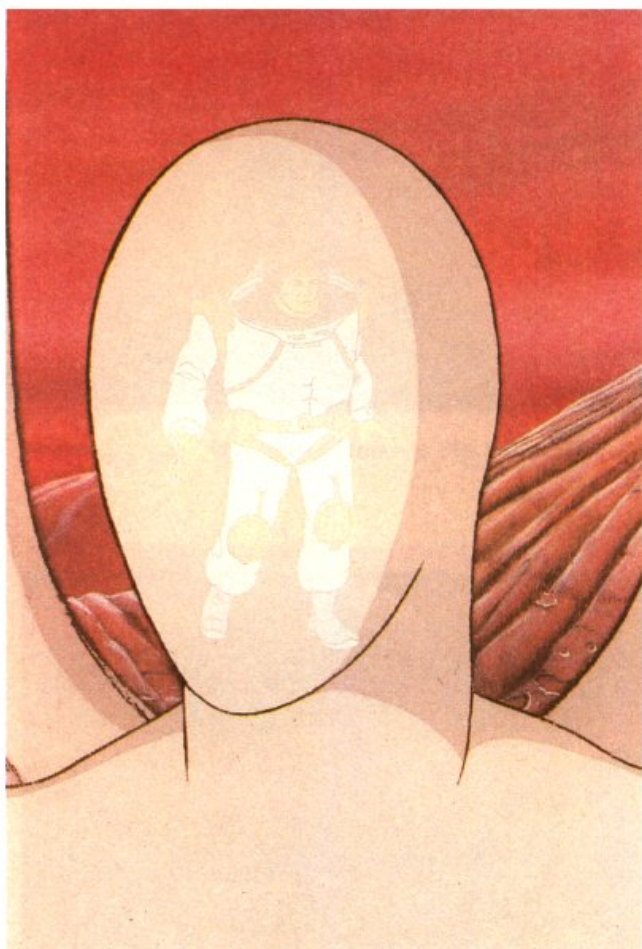
– Csak érjen vissza a Kék Üstökös áthaladása előtt!

– Ne veszítsük szem elől Jaffart!

– Miattunk került bajba!

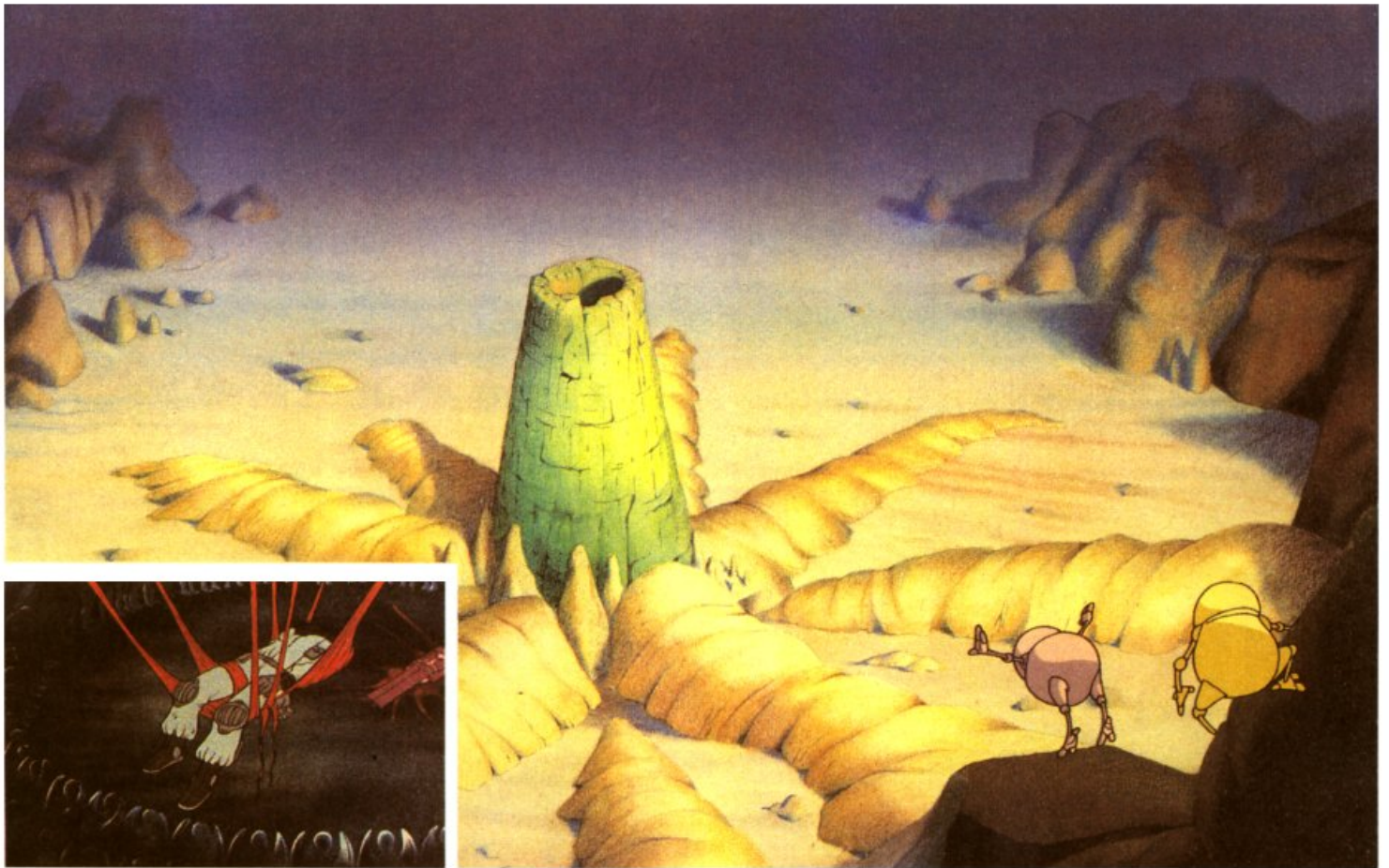
– A különbözőség ismét megjelent a Gamma 10-en.

– Íme, a második emberarcú egyén!

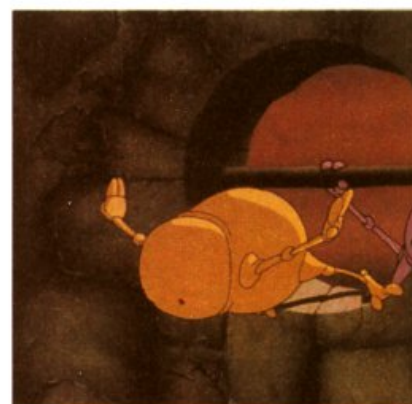

– Vigyétek az egyformaság boldogsága felé!

– Jaffarnak vége, ha most magára hagyjuk!

– Na végre! A tutajt vissza kell vinni! Silbad álljon a Kék Üstökösre, menjen a Perdide-re és mentse meg Pielt!

– Meg tudom védeni magam!

– Ez ellen nem, Jaffar, ez erősebb nálad, hacsak...

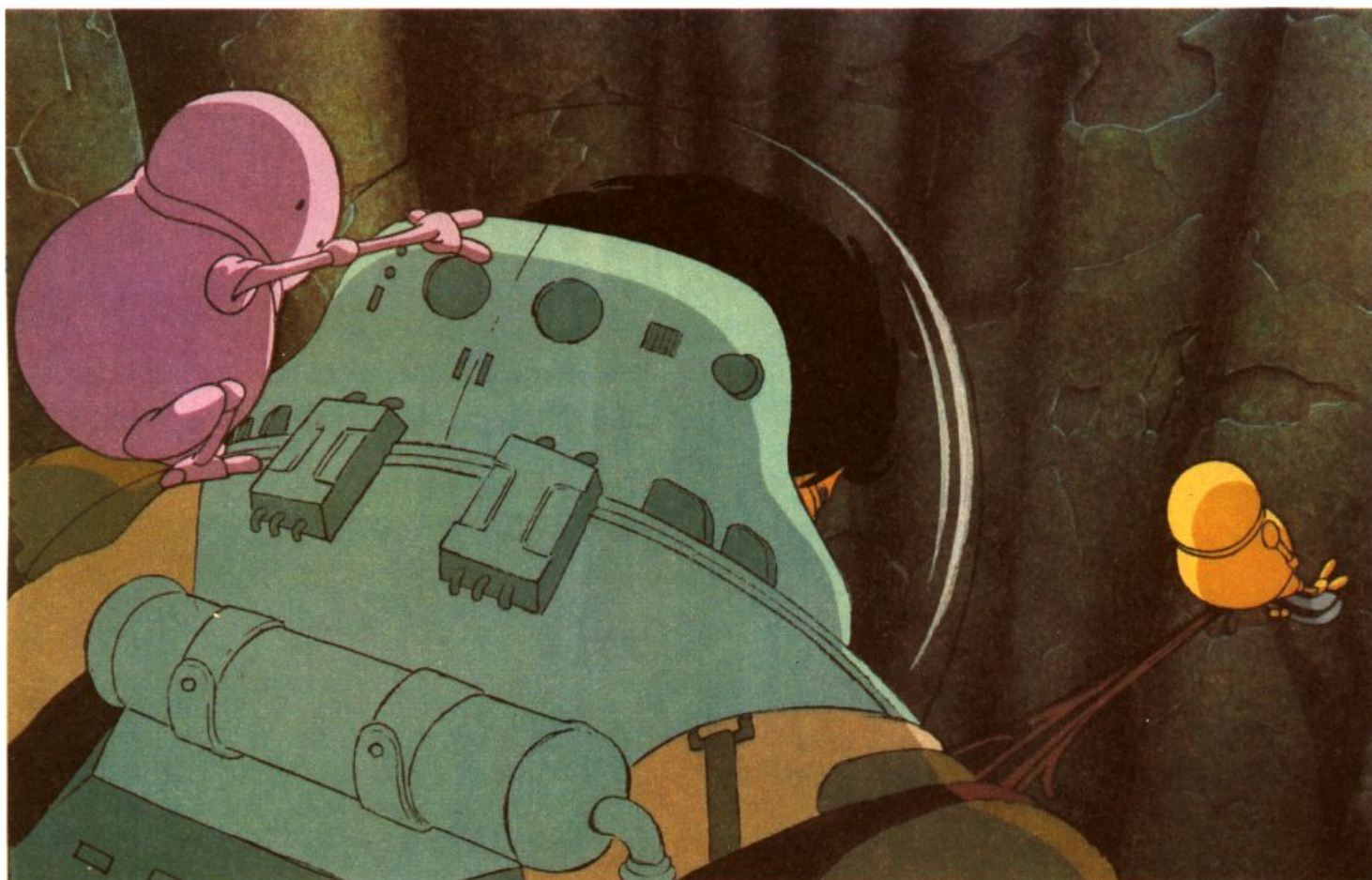

– Hacsak?

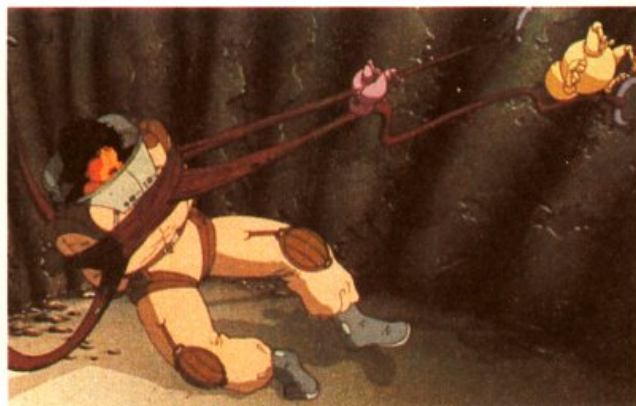
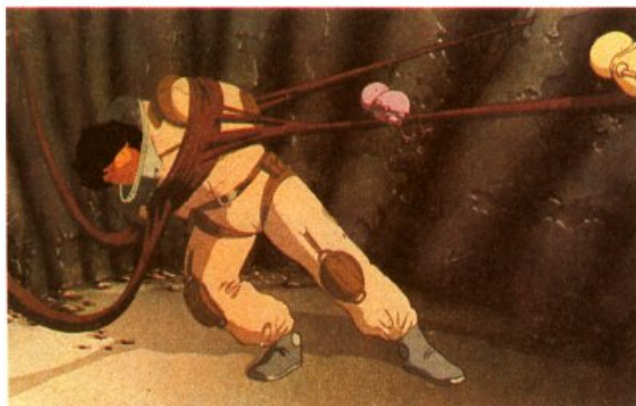

– Azt akartam mondani, hogy nekik is biztosan van gyöngye pontjuk.

– Vegyétek le a sisakot! A Gamma 10 levegője veszélytelen! Figyeljetek!

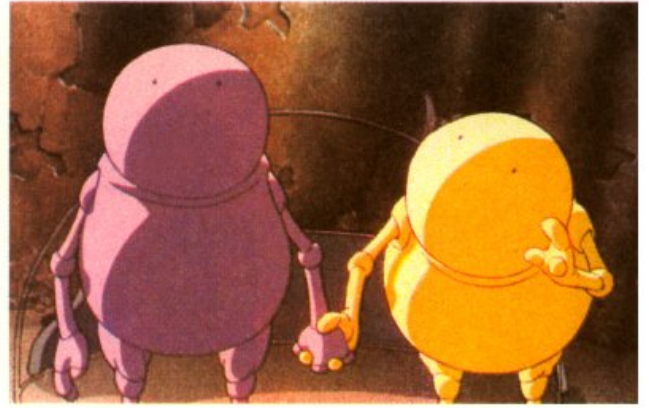
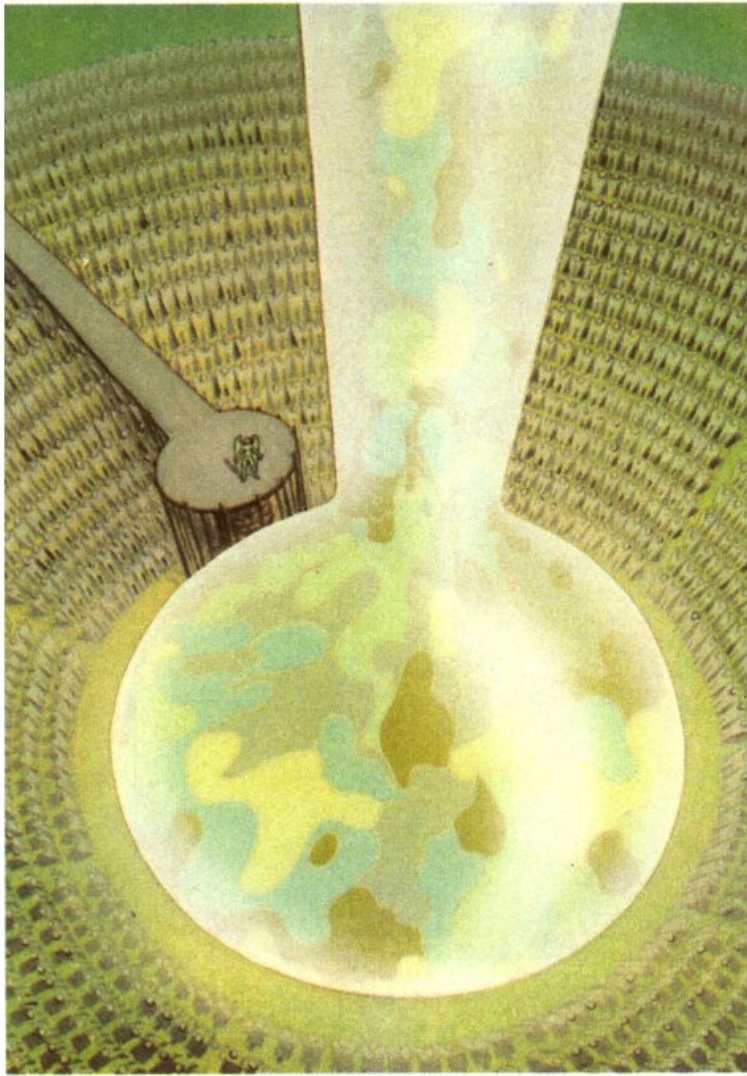

– Gyorsan fel kell szállnotok az űrtutajjal! Rákapcsolódtok a gondolataimra és én majd vezetek benneteket.

– Téged meg hagyjunk magadra?
– Pontosan!

– Ha minden porcikámmal tagadom gondolataikat,
úrrá leszek rajtuk!

– Ne félj, Julia!
– Nem félek, Yad!

– Igyekeztek!

– Rohanjatok a tutajhoz!
– Elmegyünk, de később visszajövünk!

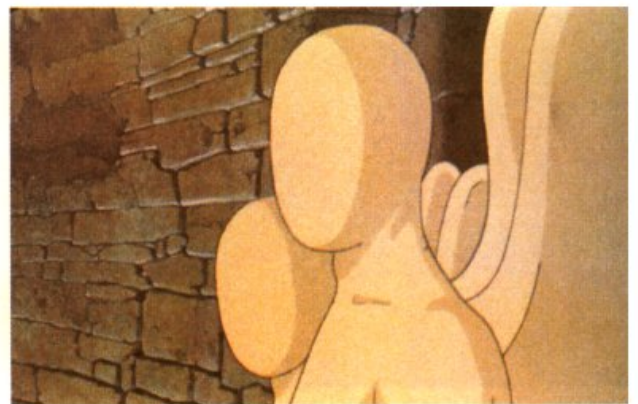
– Tűnés!...

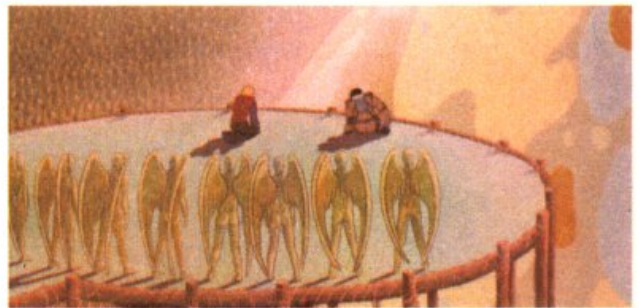
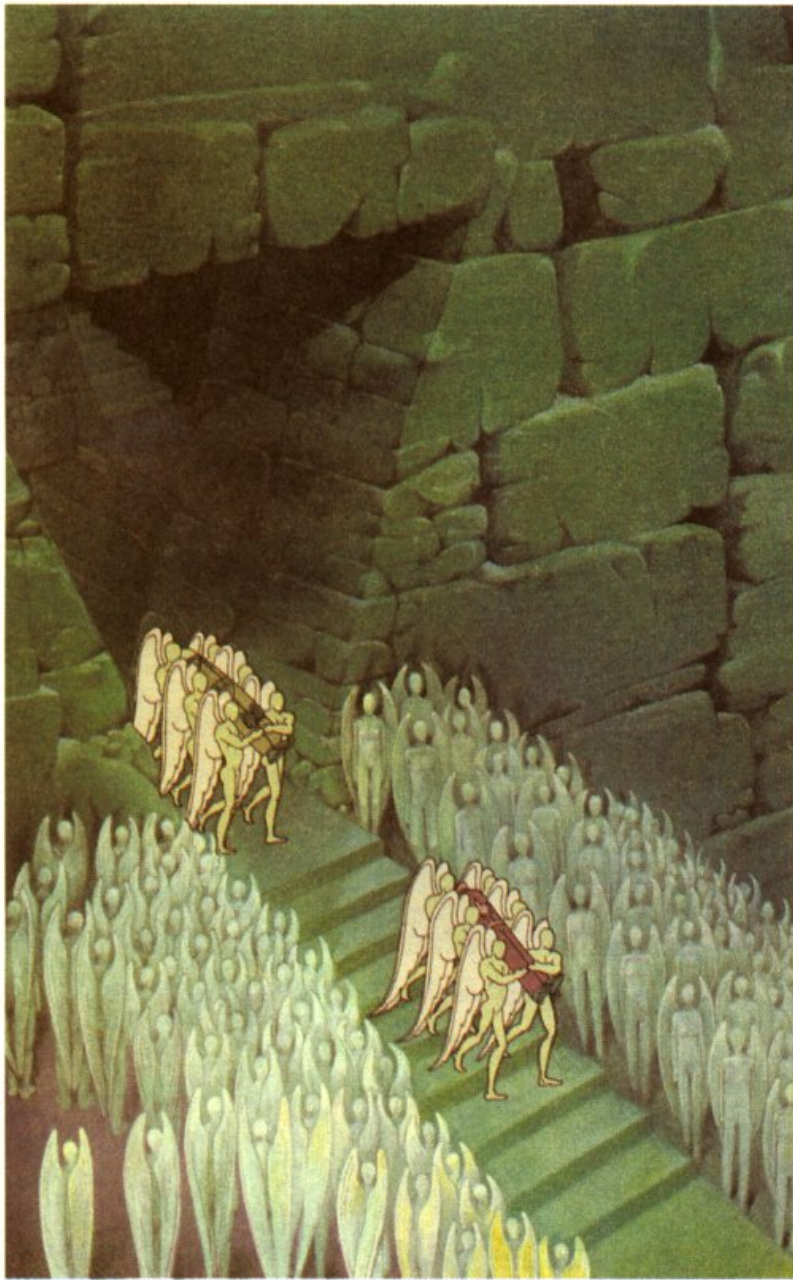

– ...Jönnek!...

– ...Siessetek!

– Megfürdetnek ebben a lávában és nem leszünk többé, Jaffar?

– Kicsit bonyolultabb, de erről van szó!

– Egymásnak vetjük a hátunkat és néhányat közülük magunk elé küldünk a másvilágra!
– Nem sok haszna lenne, Matt!

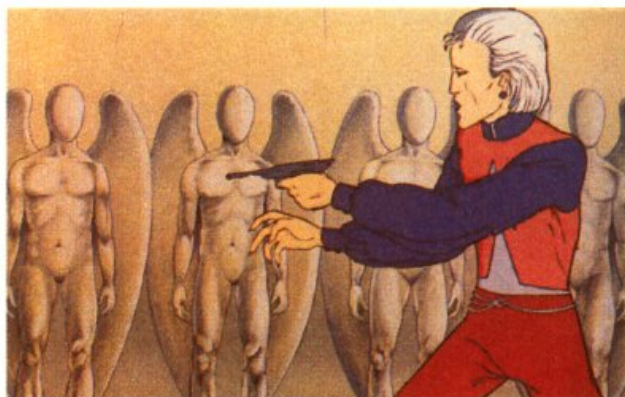

– Akkor szálljunk szembe velük, Jaffar, és haljunk meg együtt!

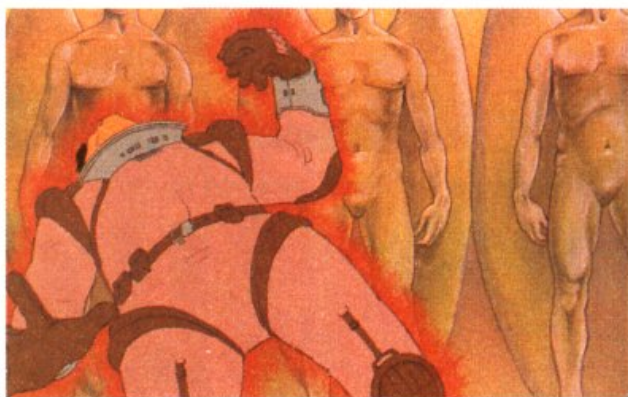
– Beugrom, Matt!

– Nem, Jaffar! Előbb én!

– És ha maga megúszná, legyen gondja Belle-re!

– Tudom, milyen élet van mögöttem, igazán nincs mit sajnálni rajta.

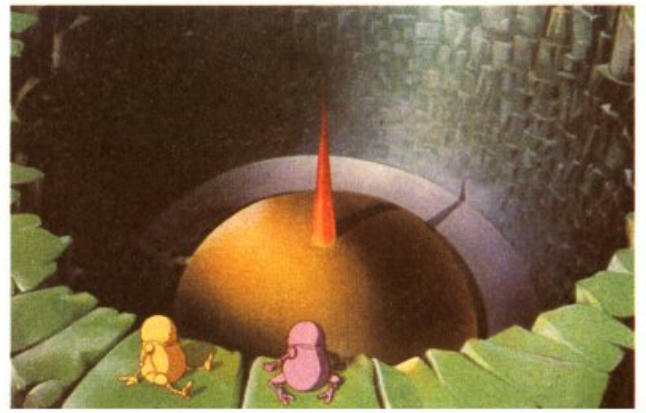
– Jaffar! Jaffar!

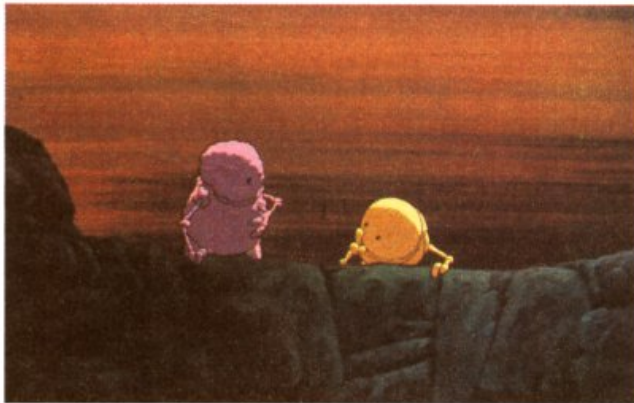
– AZ EMBERARCÚ SZEMBESZÁLLT
AZ EGYSÉGGEL!!!

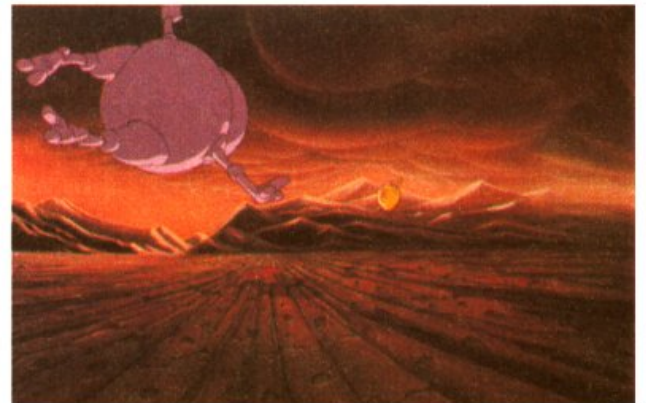
– Nahát, ez még egy furcsa bolygó!

– Szerinted mi történt?

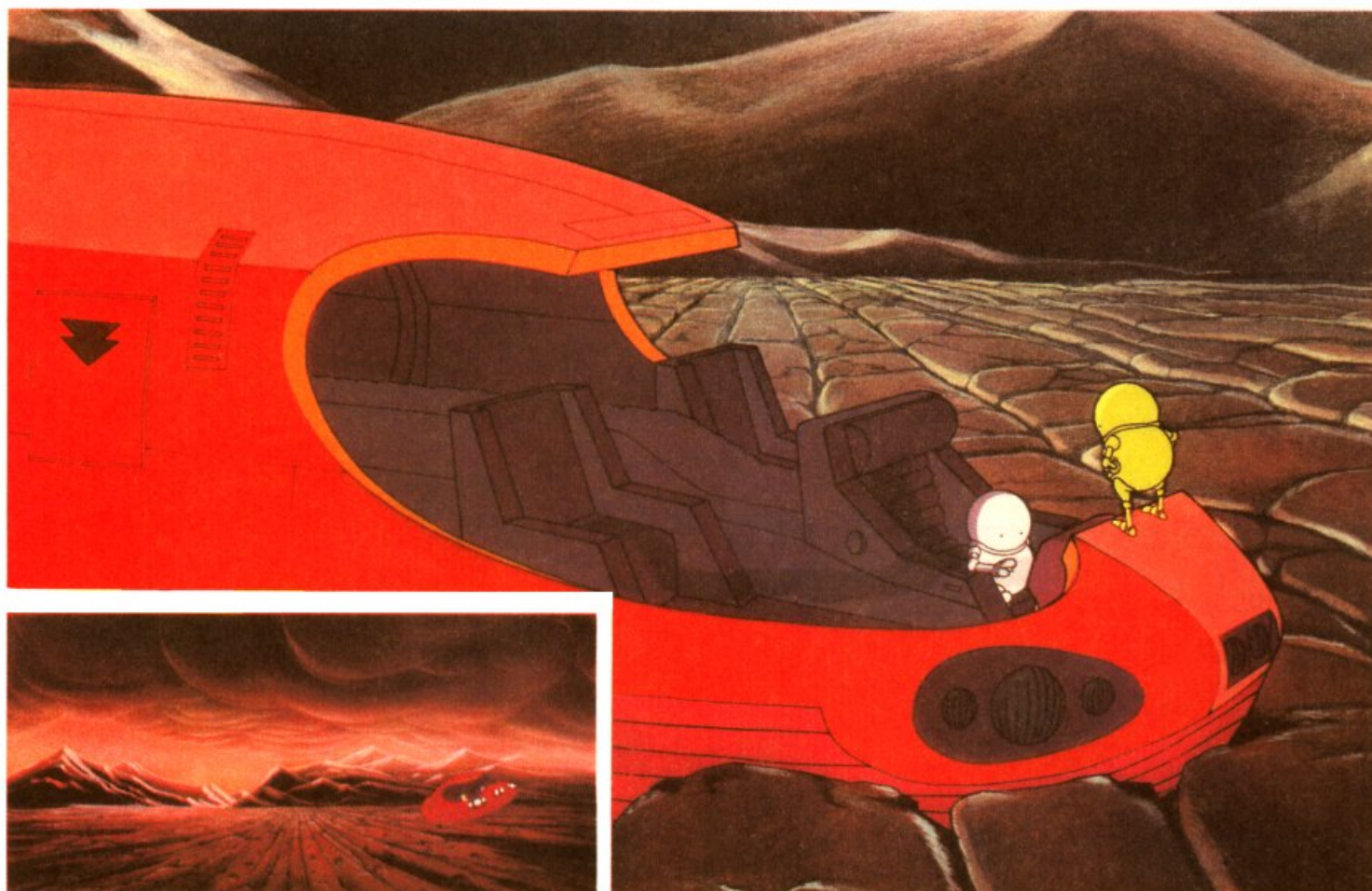
– Jaffar erősebb náluk!

– Gondolatait nem bírják legyőzni!

– Gyerünk!

– Te is hallottad, ez parancs? A kráterhez!

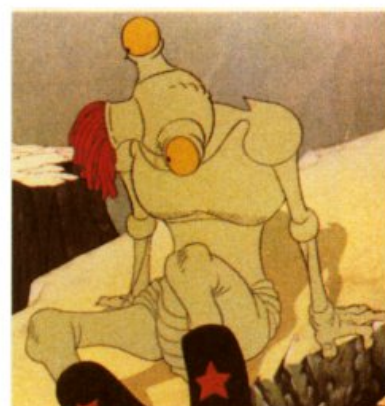

– Matton!

– Az idegen legyőzi a Gamma 10-et!

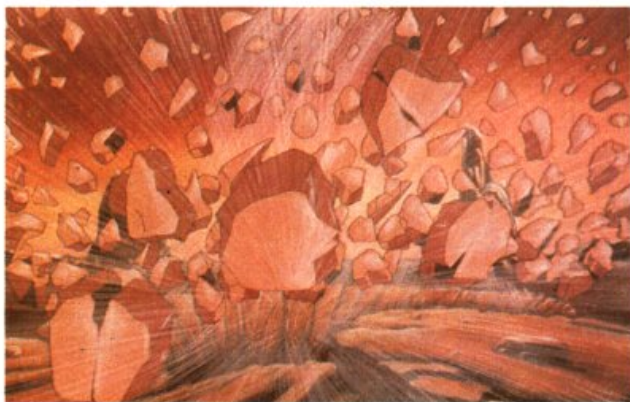
– Rohanj!

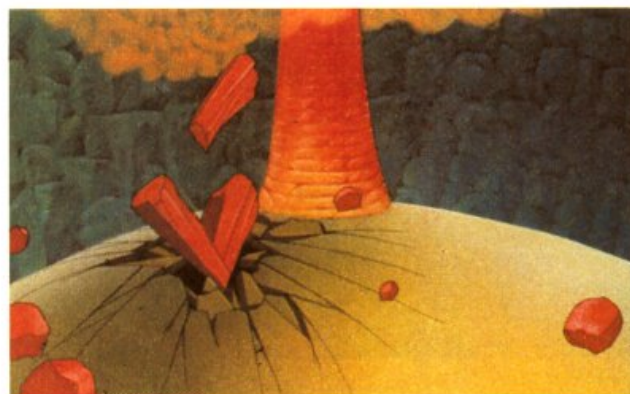
– Utánam!

– Mi az ördögöt csinálnak ezek odalenn? Csak nem robbantottak ki egy jó kis bolygóközi háborút?

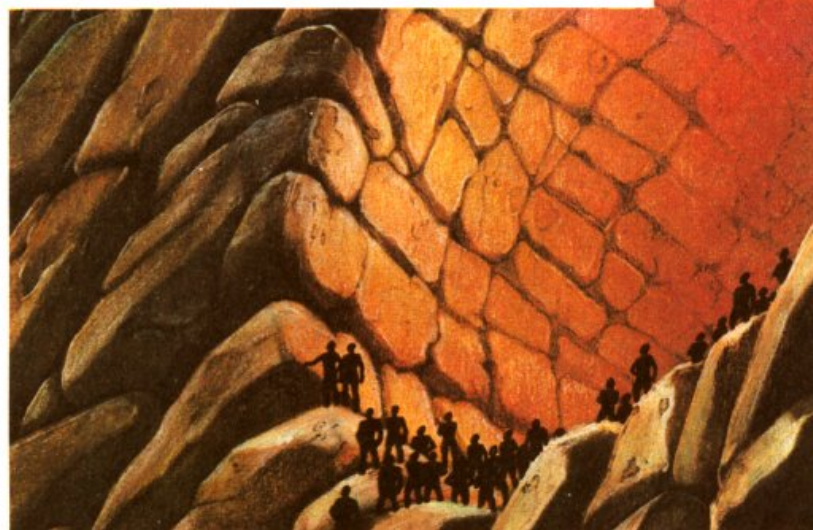
– TÖNKRETETTE A SZERTARTÁST! TAGADJA RENDEZŐELVÜNKET, VÉGÜNK!

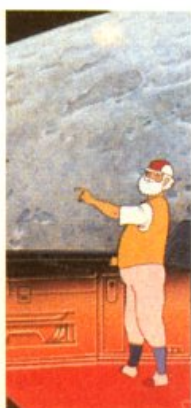
– Jaffar! Menekülj!

– Futás!

– Jad, Yula! Gyerünk, már alig maradt időnk!

– Szaturnusz gyűrűire, odanézzen, Belle, sikerült, Jaffar megmenekült! Indulásra felkészülni! Jaffar! Állj vételre!

- Vétel!
- Kik ezek az alakok?

- Hoztam néhány vendéget. A Gamma 10-ről menekültek meg!

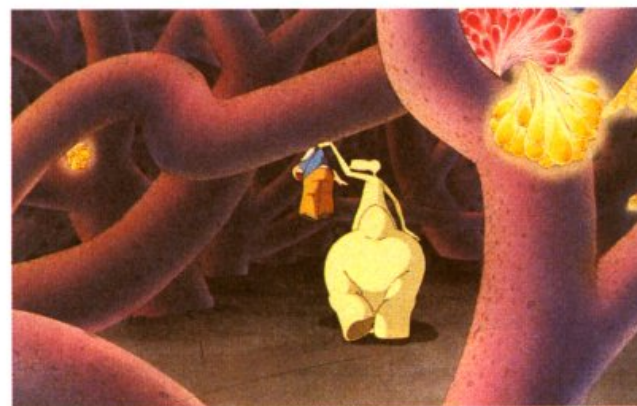
- Még nem mondtam el, hogy halt meg a férje...
- Biztos, hogy halálában végre megvalósította önmagát!

- Piel egy állattal császkal!
- Ártalmatlan és megrögzött növényevő!

- Lemaradtál barátaidtól?

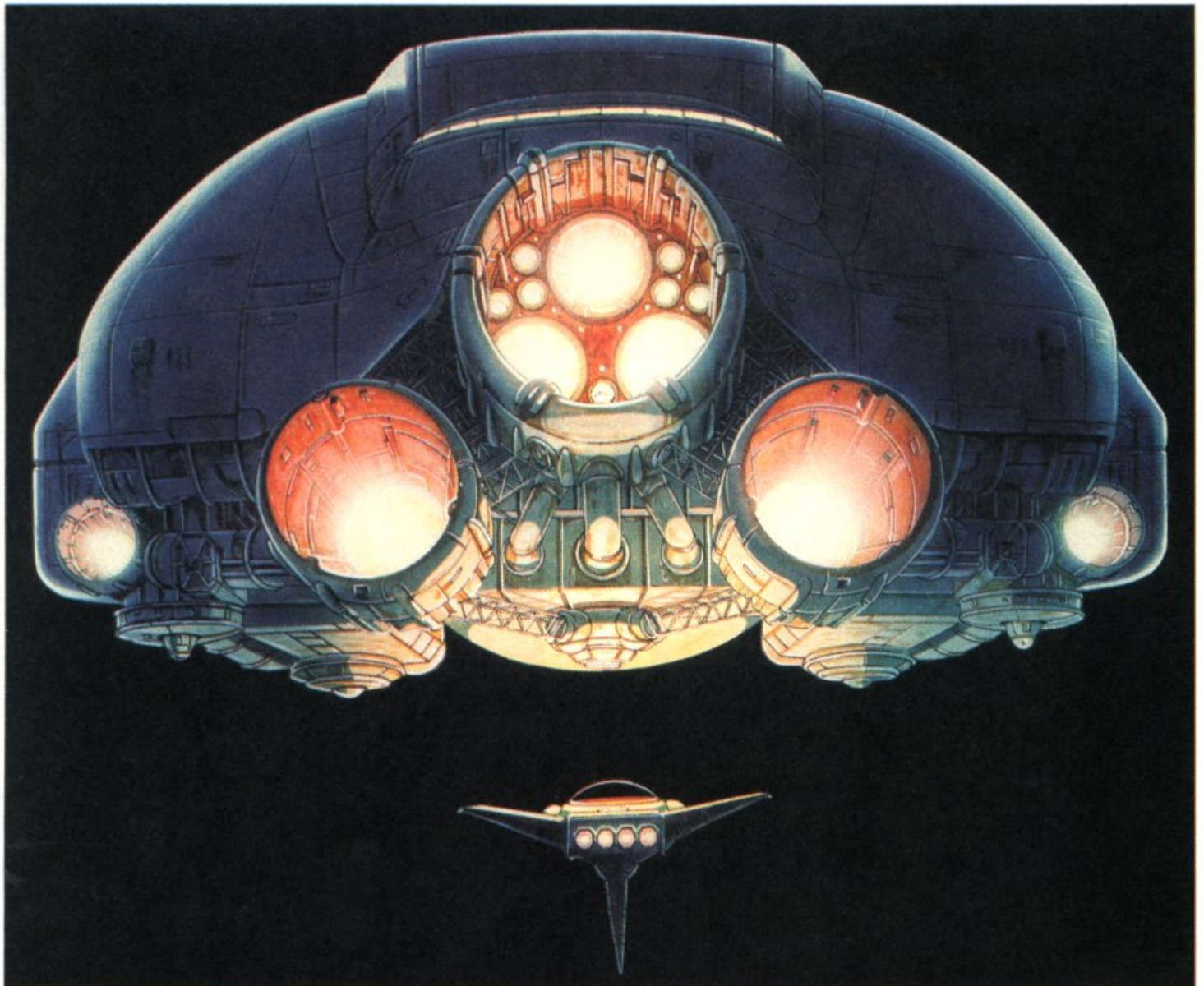

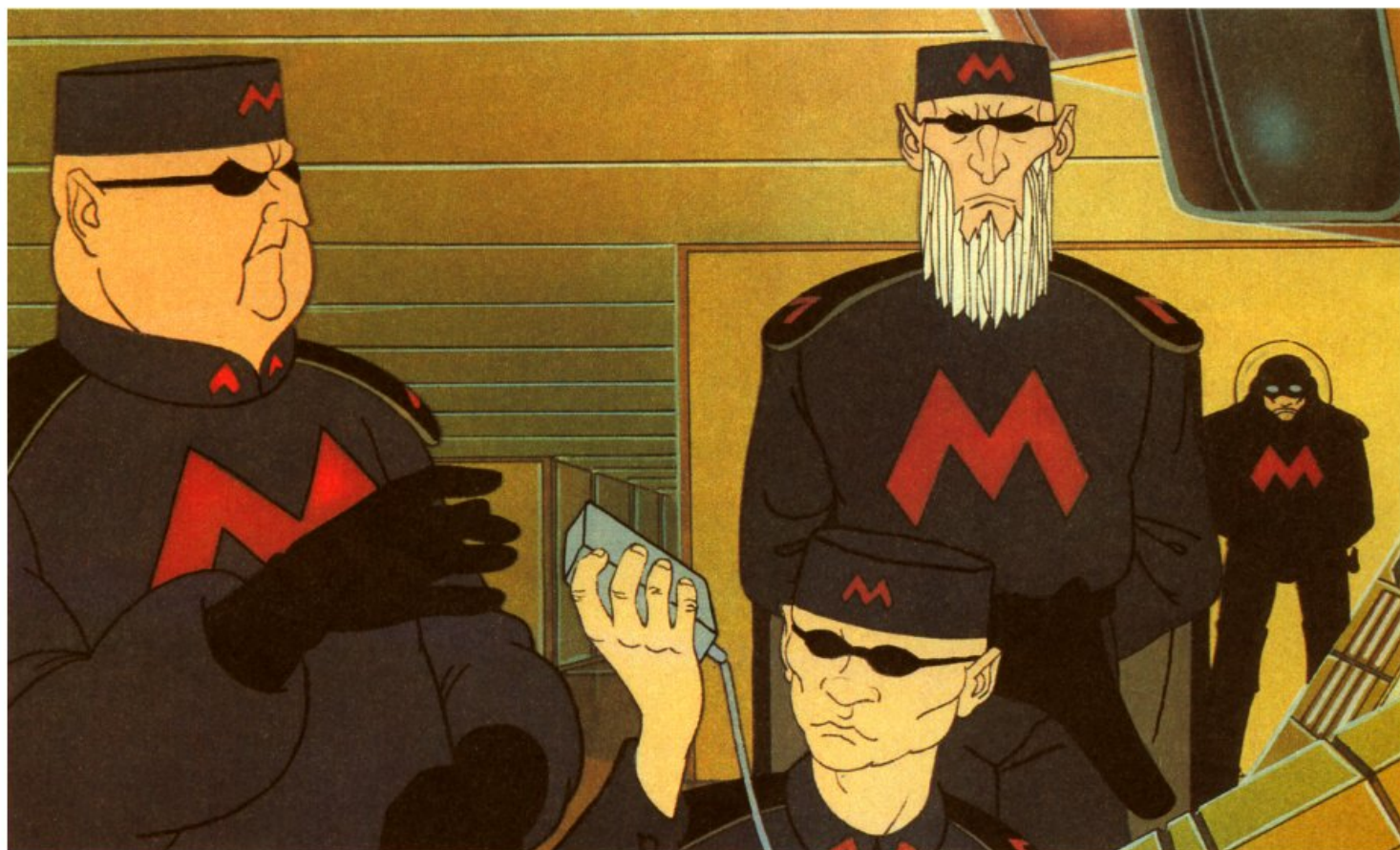
- Van-Van, te egy mókamester vagy!

– Silbad! A Gamma 10 hazatérő járőre fölénk ért!
Parancs mindenkihez! Egy perc múlva megbeszélés a nagyteremben!

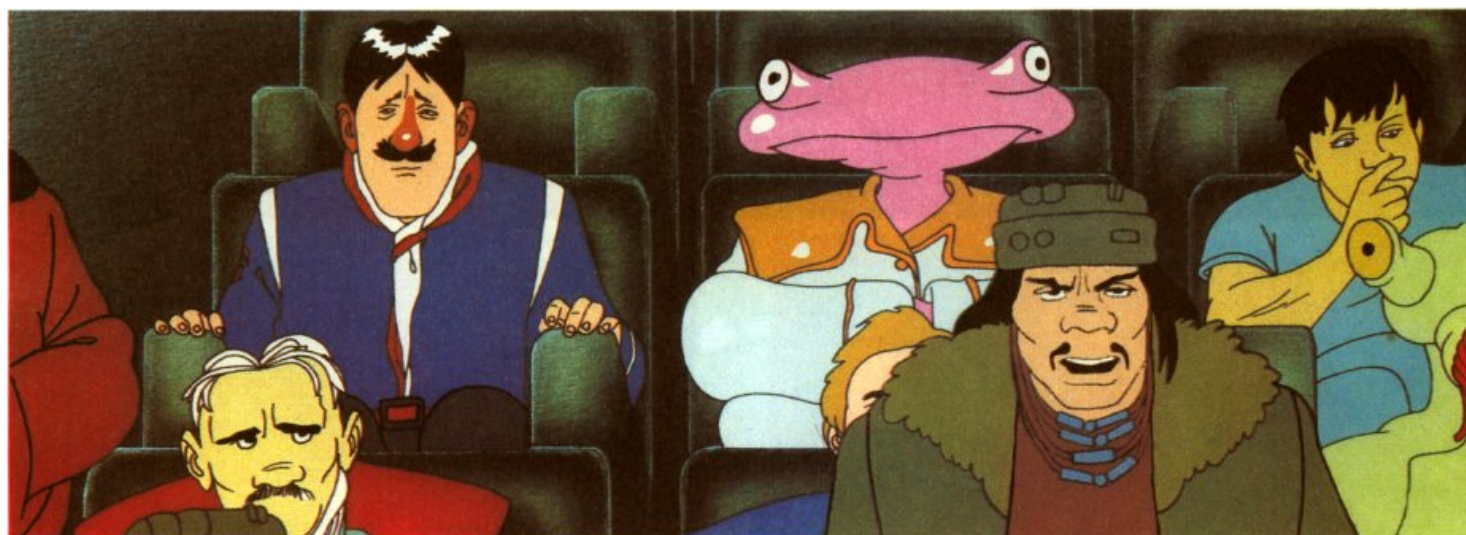
– Határőrszolgálat, „Ezüsthajó” cirkáló! Megparancsolom, hogy tartsák a sebességet, átvizsgáljuk a hajójukat!

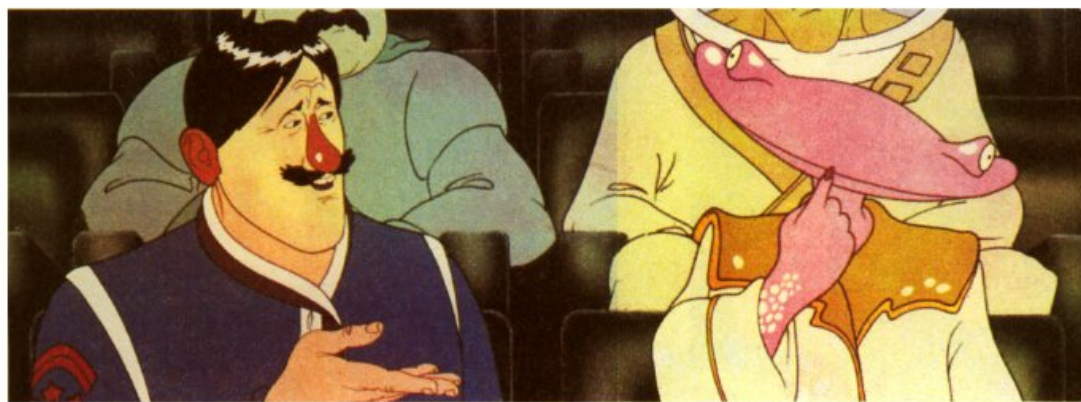
– Itt a 22-es Dupla Háromszög parancsnoka!

– A felszólítást vettem, várom látogatásukat!

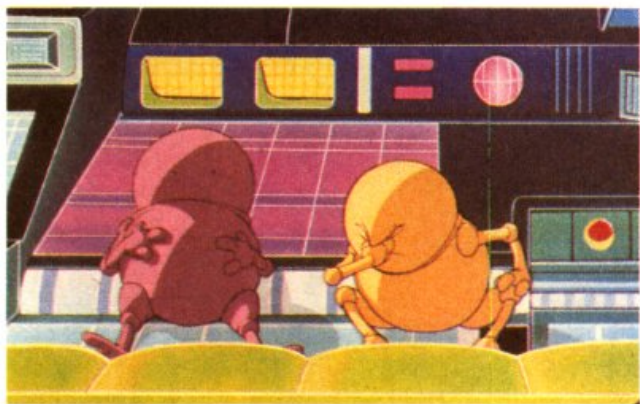
– Kapitány, ha elfelejtenénk, amit értünk tett, most felkoncolnánk ezért az árulásért.
 – Gondolom, nem akarnak itt megöregedni. A meneküléshez szükségük lesz egy úrhajóra!
 – A kapitánynak igaza van.

– Van egy ötletem! Bemutatom barátomat, Onixot, a Gnoz csodafegyverét! Különleges képességű utánozóseni!

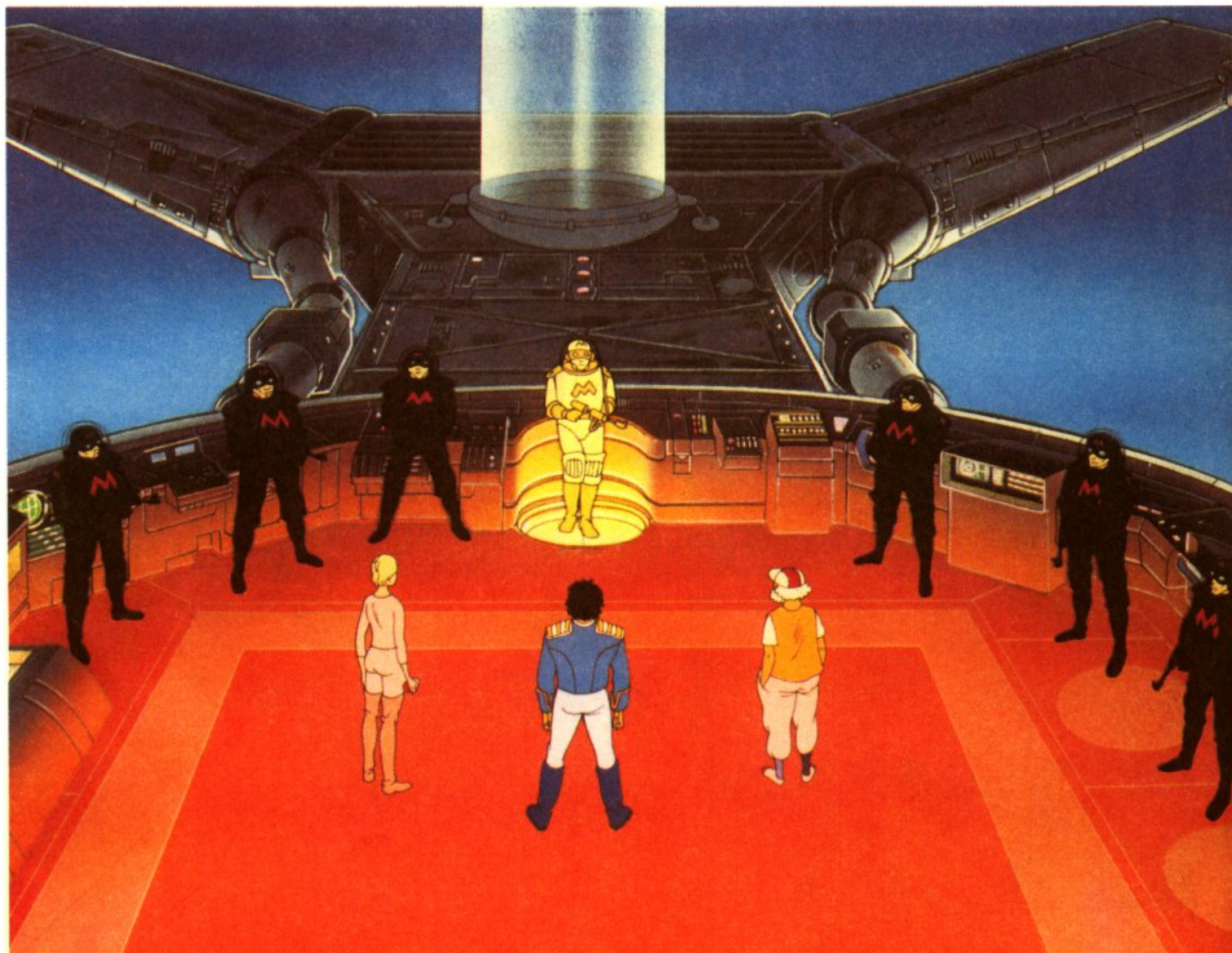
– Mint látják, Onix még a virág illatát is utánozza. Tökéletesen ura saját molekuláris szerkezetének. Ennek következtében bármivé át tud alakulni. Így jelentősen megnőtték esélyeink.

– Milyen gondolatok vannak ezen az űrhajón!

– A szűrő rögzítése után, mindenki maradjon csendben.

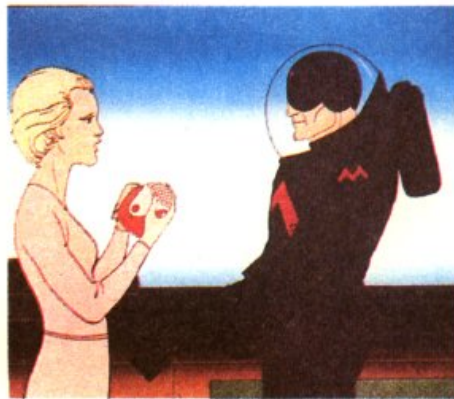
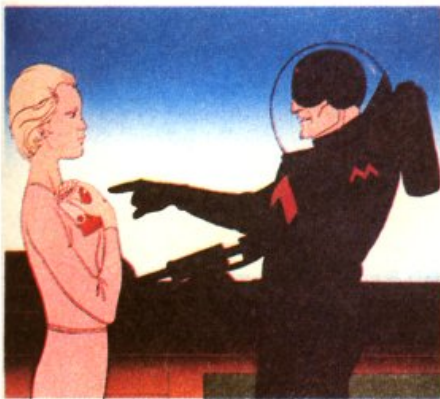

- Tisztelettel köszöntöm a híres flotta képviselőit!
- Az egész csillagközi rendőrség magát keresi, mert menedéket adott az áruló Matton hercegnek a kincssel együtt!

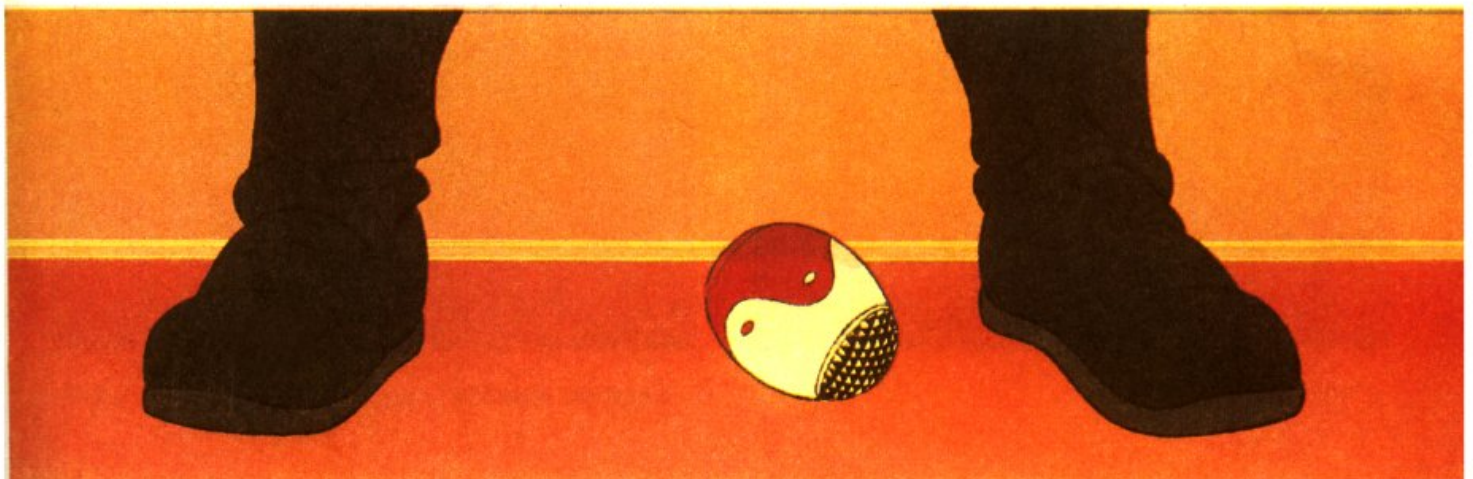
- Az igazság, uraim, hogy Matton herceg hőiesen védelmezte a nagyértékű kincset, az életét is feláldozta a légi-kalózokkal vívott harcban.
- Matton meghalt, és hol a kincs?!
- A fedélközben, a foglyul ejtett kalózokkal együtt.

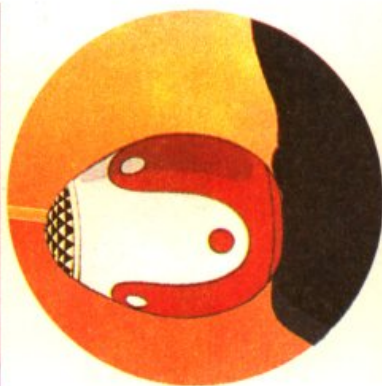

- Állj! Azt hagyja itt!

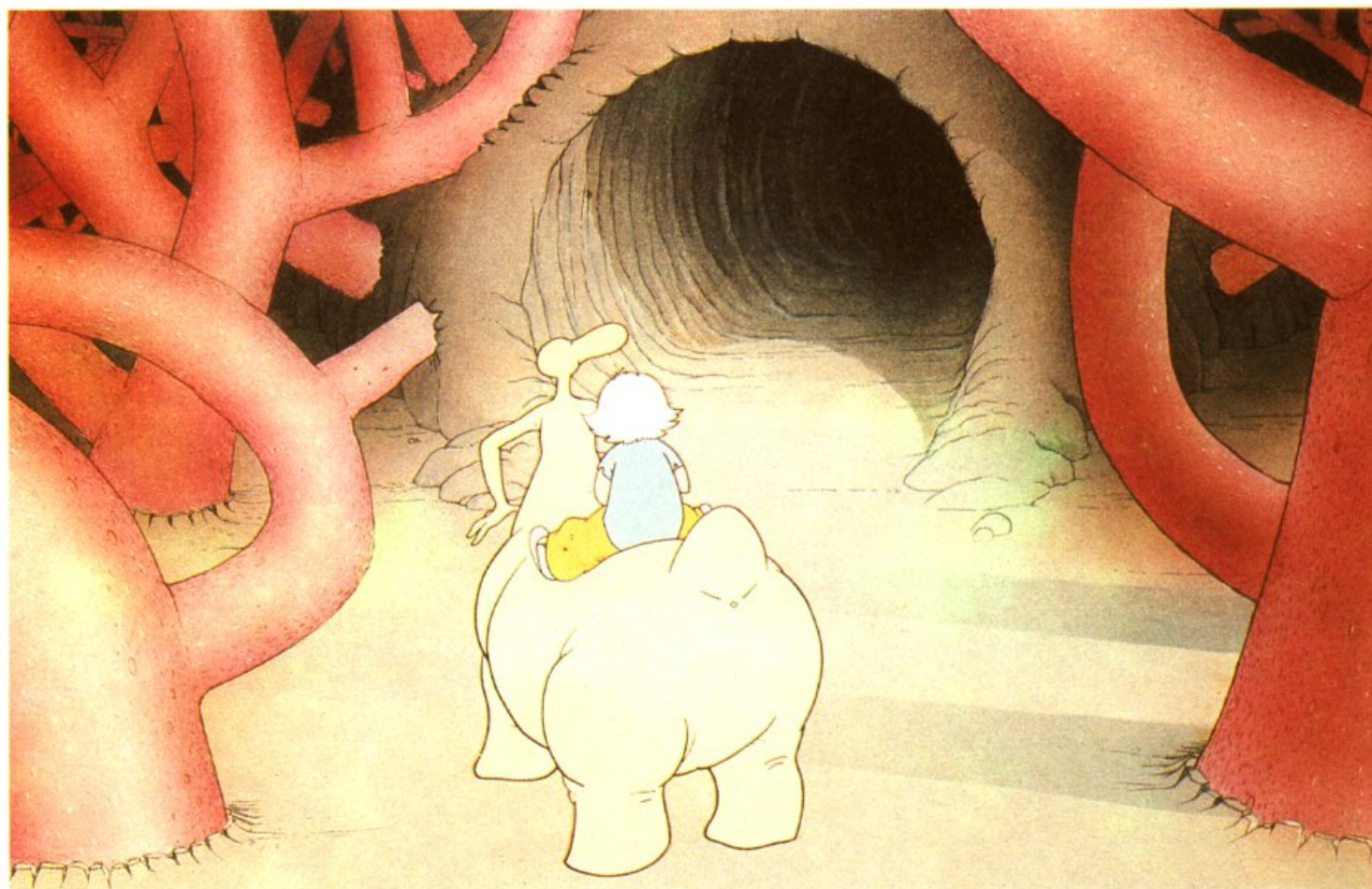
- De ez nem fegyver!

- Maga nem ért a szóból?!

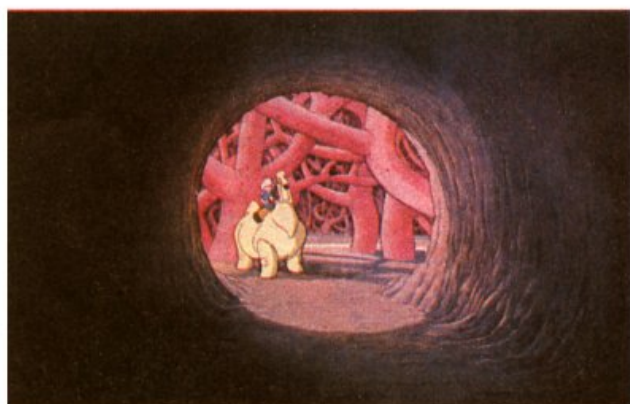

– Miki! Miki! Képzeld, találtunk egy barlangot!

– Amíg a barátaid visszajönnek, itt biztonságban leszünk.

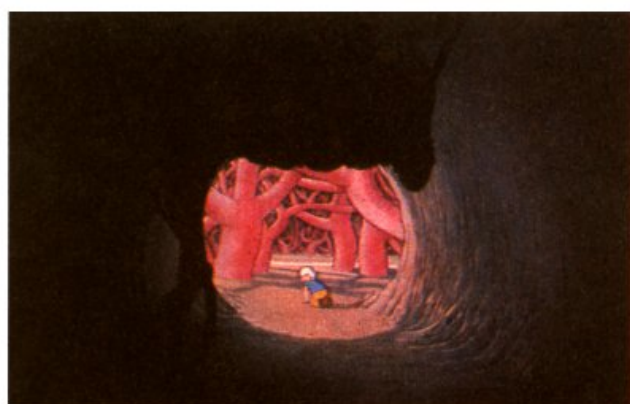
– Indulás!

– Gyerünk, Van-Van!

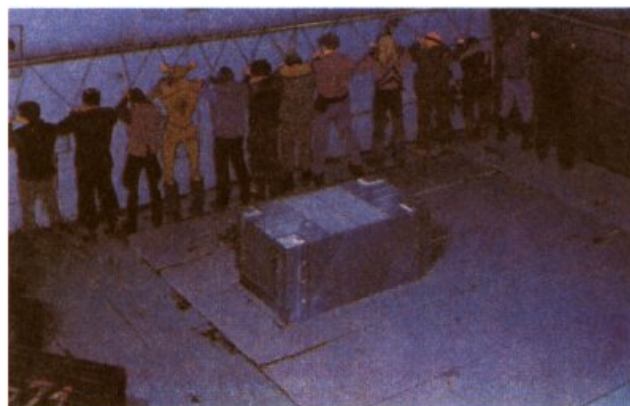
– Van-Van! Jaj! Miki!

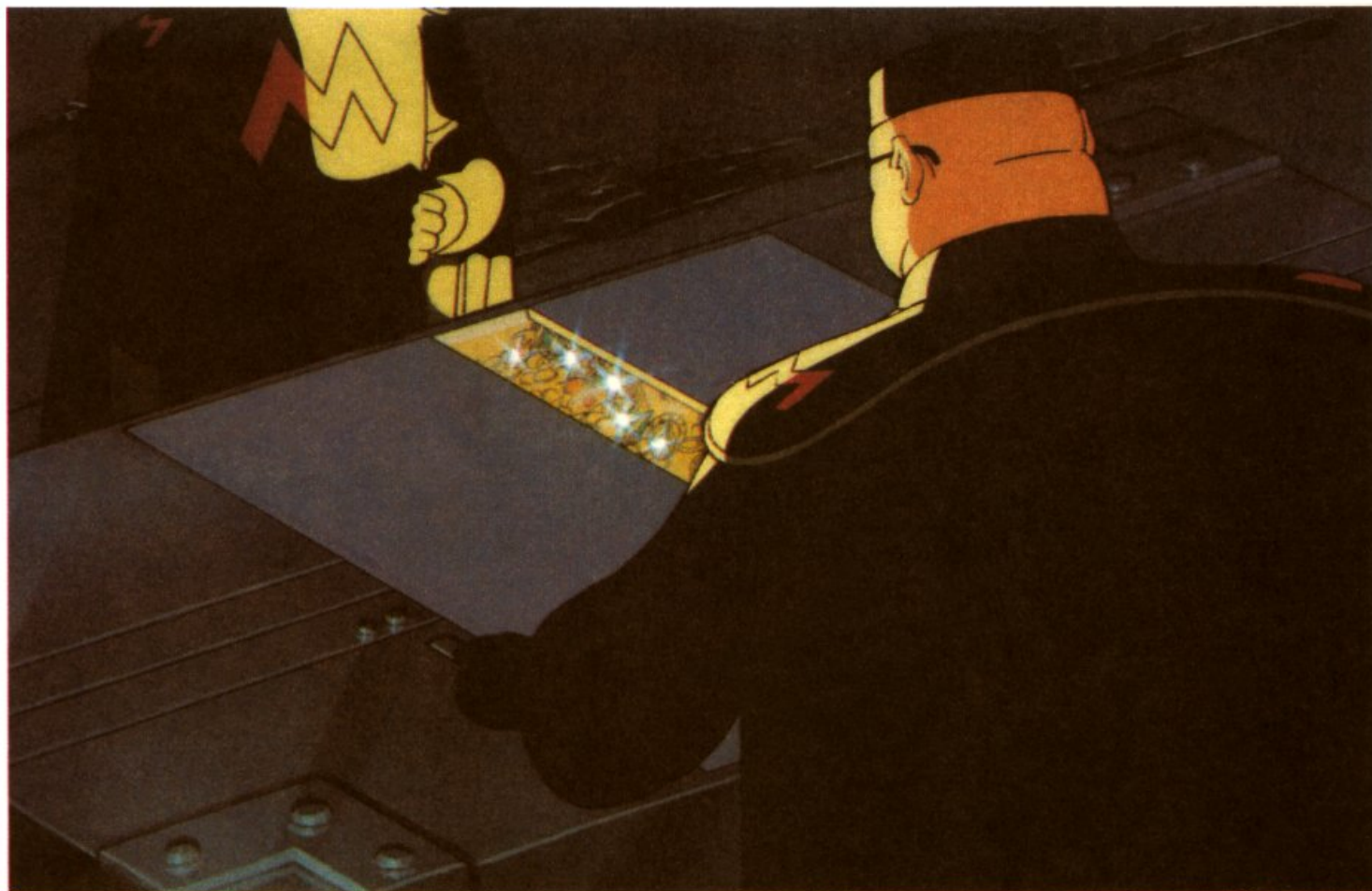
– Miki! Csinálj már valamit, nem mehetek be érted!

– Úristen, micsoda csürhe!

– Lefegyvereztük, szállítsák őket a Gamma 10-re, ha javasolhatok valamit.

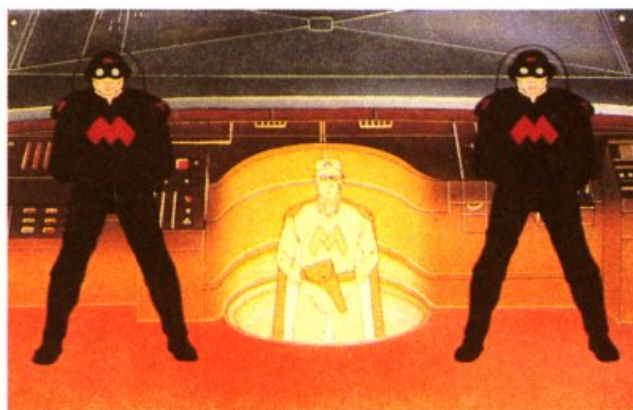
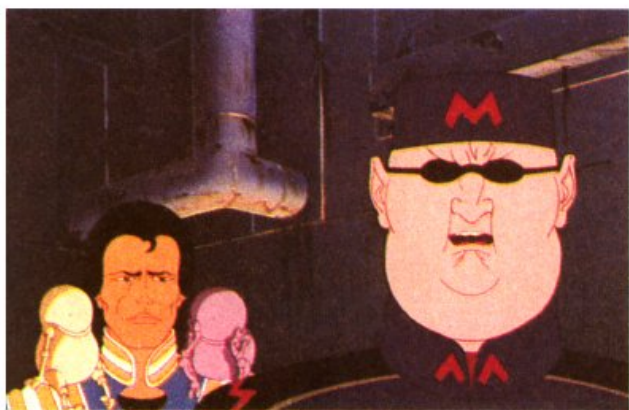
– Gratulálok, kapitány úr!

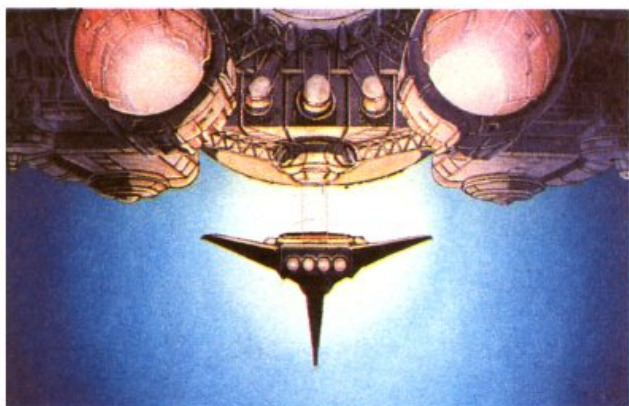
– Ez nagy fogás volt!

– Egy csöppet sem gyanakodnak!

- Őrség! A kincset átrakni a mi hajónkra! Távozásra felkészülni!

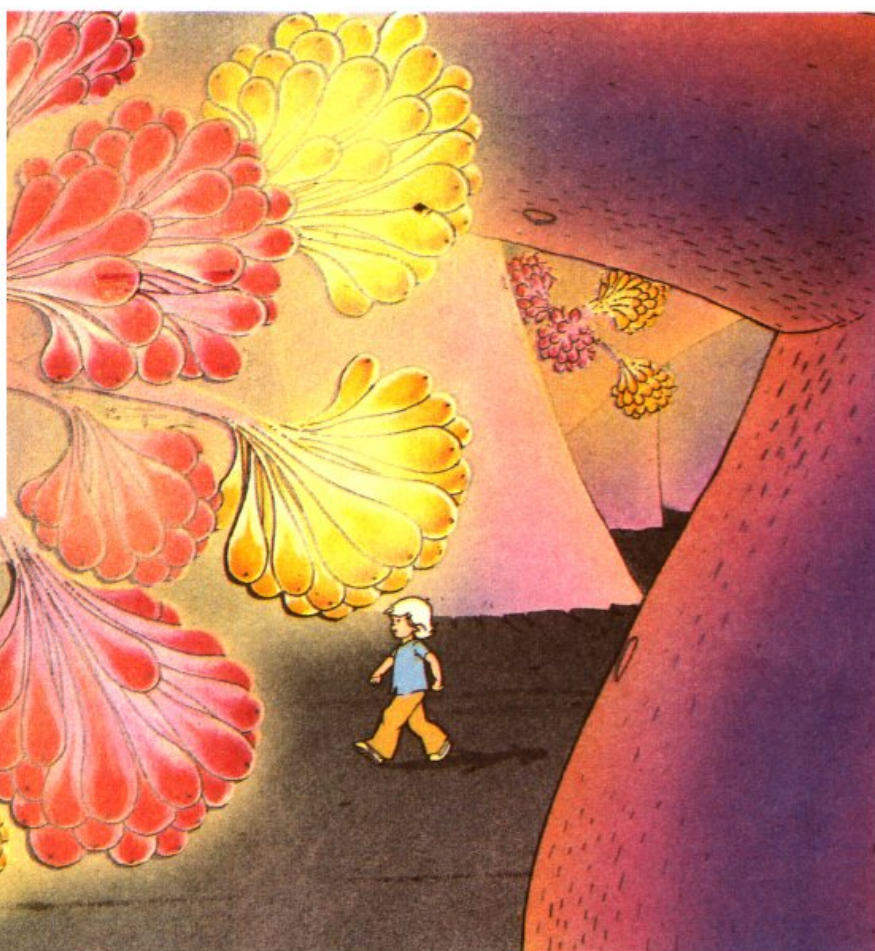

- Silbad, szerinted mennyi idő alatt kaparintják meg a kalózok a feketeingesek hajóját?

- Ha rögtön bevetik Onixot, két óra alatt övük a hajó!

- Olyan aggasztó, nem jön hang a mikróból!
Piel! Piel!

– Rossz érzésem van, Jaffar; félek, hogy Pielt sosem találjuk már meg!

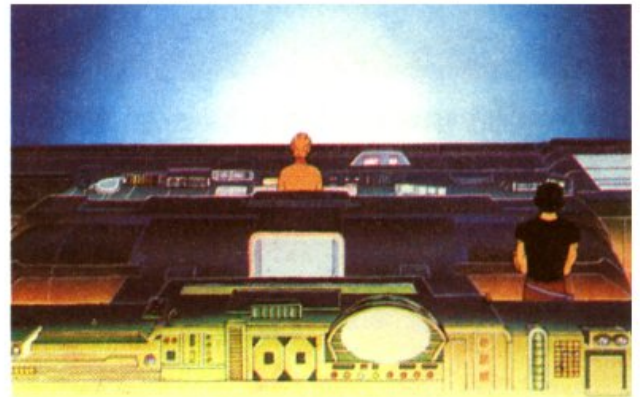
– Ugyan, Belle, Silbad megjavítja a mikrót!

– A mikrónak semmi baja, csak nem hallja, hogy beszélünk hozzá!

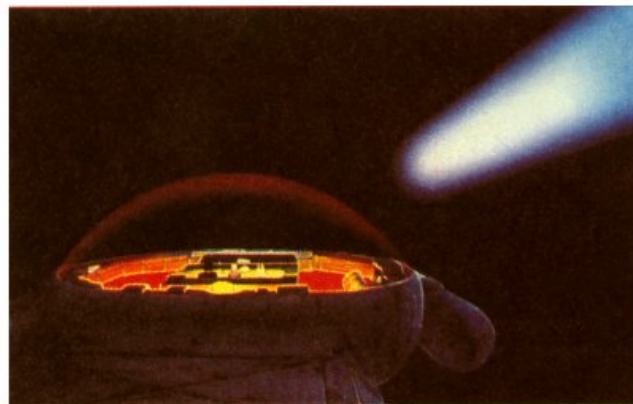
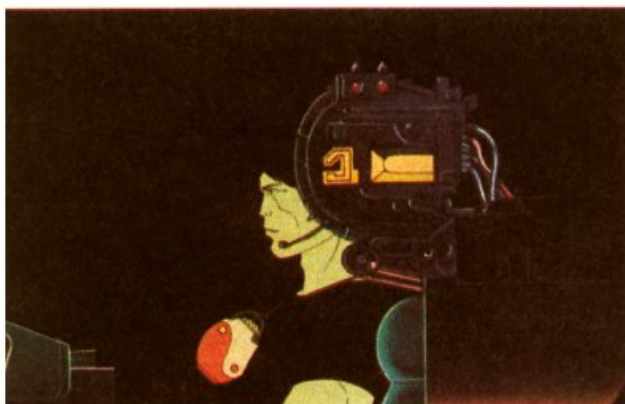
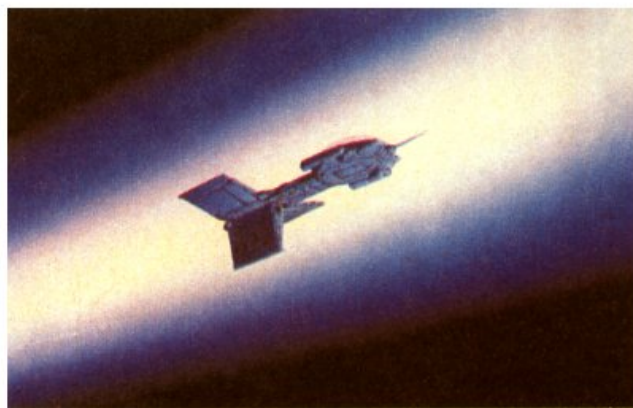
– Piel! Piel! Válaszolj, kisfiam!

– Valami történt a Perdide-n!

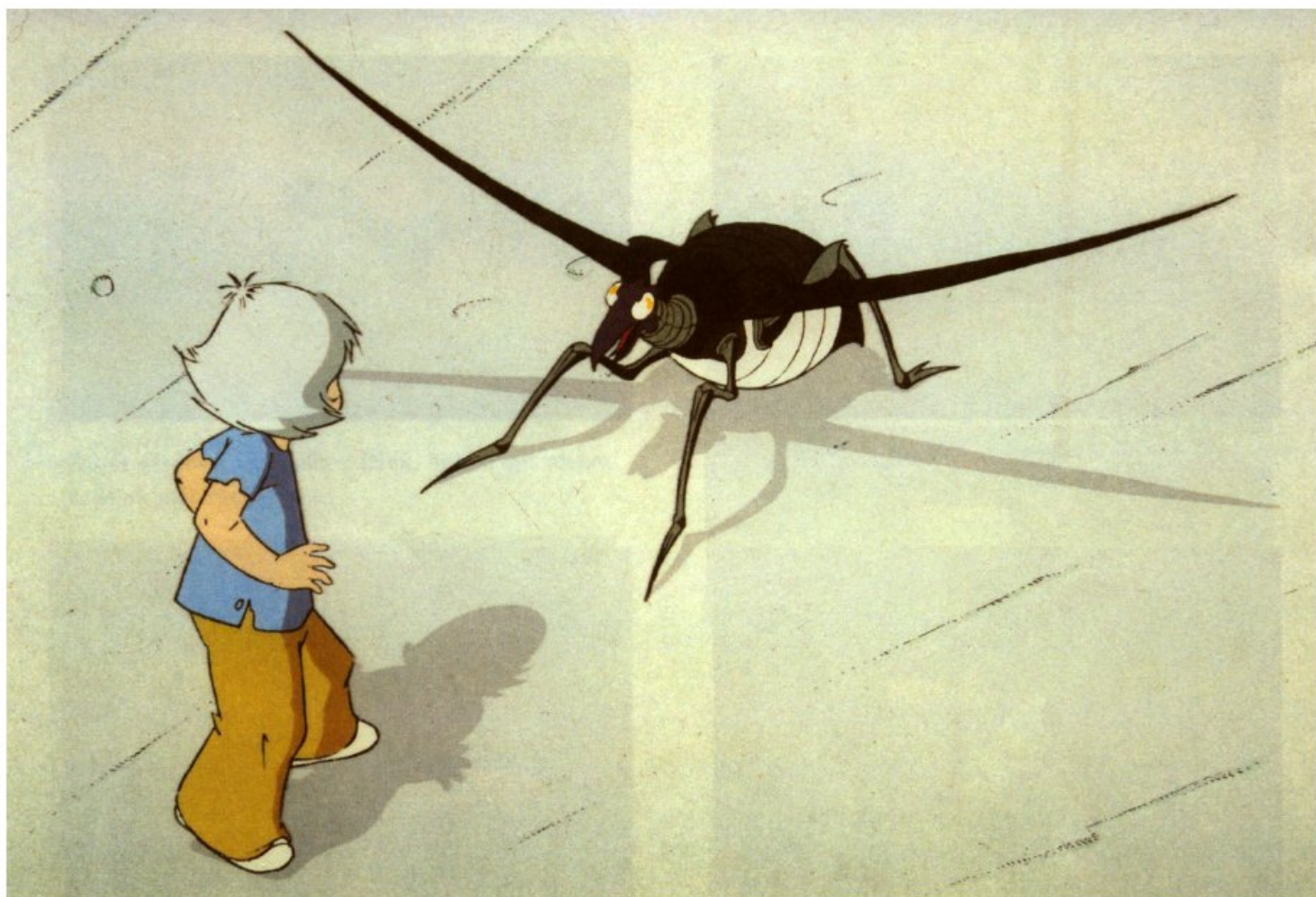

– Szerencsére már nem vagyunk túl messze!

- Az ordinátor lekapcsolt bennünket a Kék Űstökös gravitációs teréről!

- Hé! Lehetnél valamivel szebb!

- Menj innen!

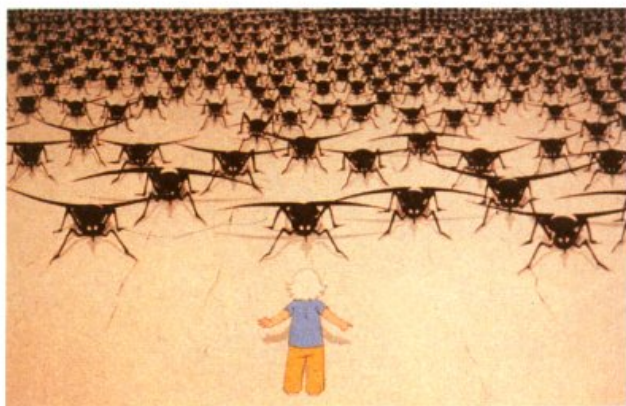
- Mars!

- Miki!

- Mindannyian rondák vagytok!

– Menjetek innen!

– Nem halljátok?!

– Senki nem hívott benneteket! Hagyjatok békén! Nem halljátok?!

– Takarodjatok!

– Jaj! Miki!

– Piel! Hallasz engem?

– Odanézz, Jaffar!

– A csillagok kihunynak a Perdide szektorában!

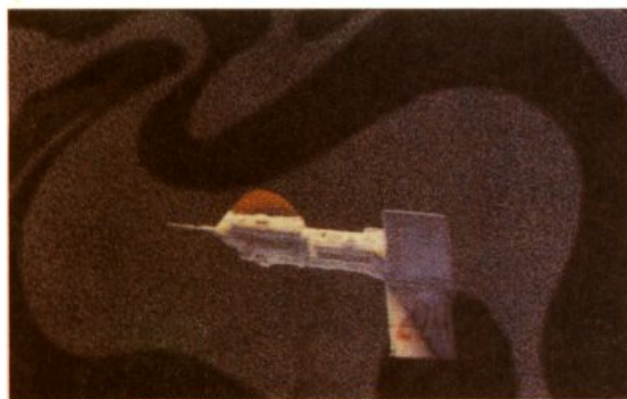
– Jaj, mi ez, Silbad?

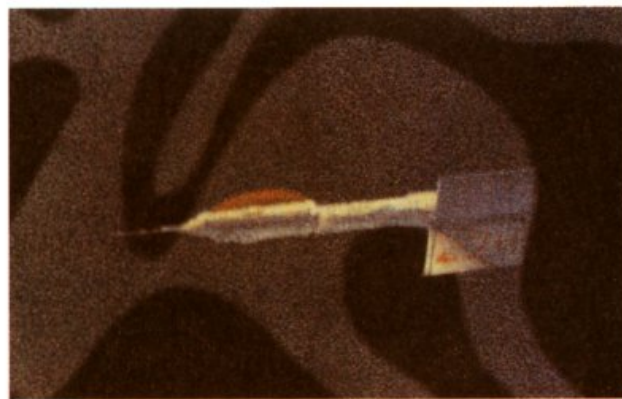
– A detektorok megbolondultak!

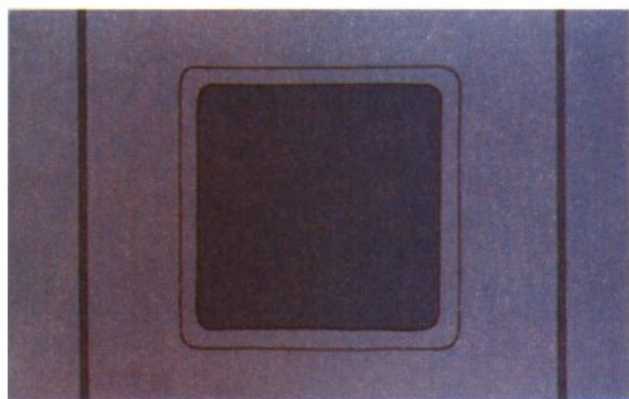

– Ha ezeknek a műszereknek hinni lehet...

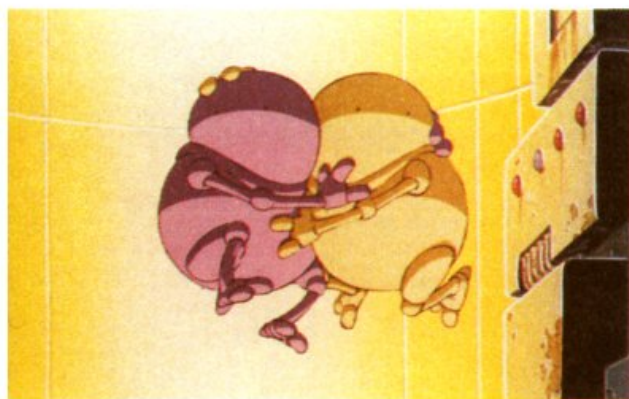
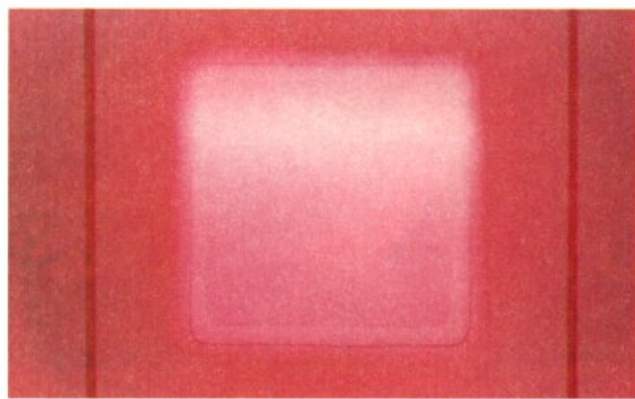

...a szektorban kibocsátott összes sugárzás, beleértve a fényt is, visszafelé halad!

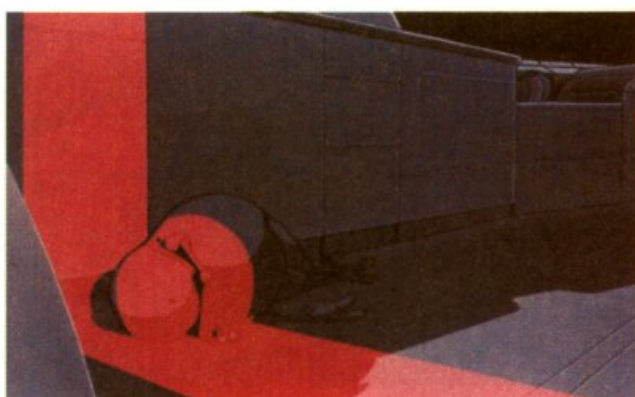

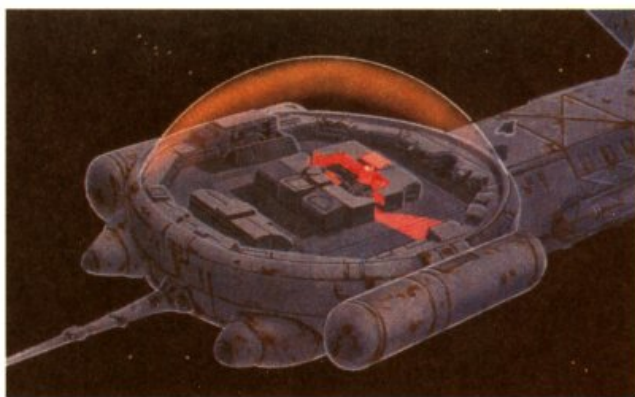
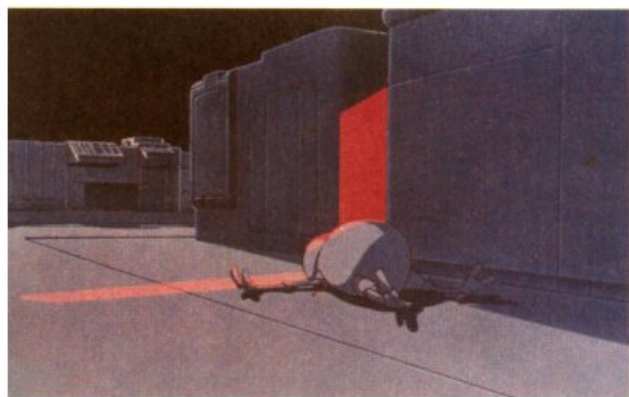
...FIGYELEM! FIGYELEM! ITT AZ IDŐ URAI ŪRFLOTTÁJÁNAK ÖTÖS SZÁMÚ ROBOTPILOTÁJA BESZÉL...

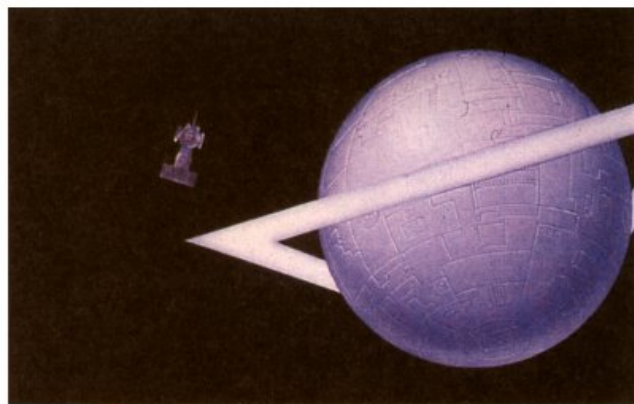
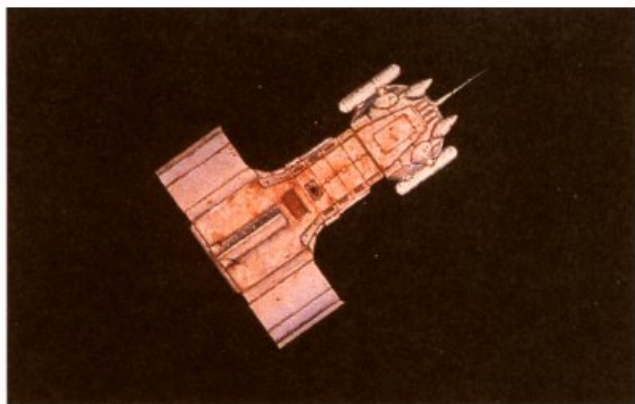
...ISMERETLEN ŪRHAJÓ, ÁLLJON VÉTELRE...

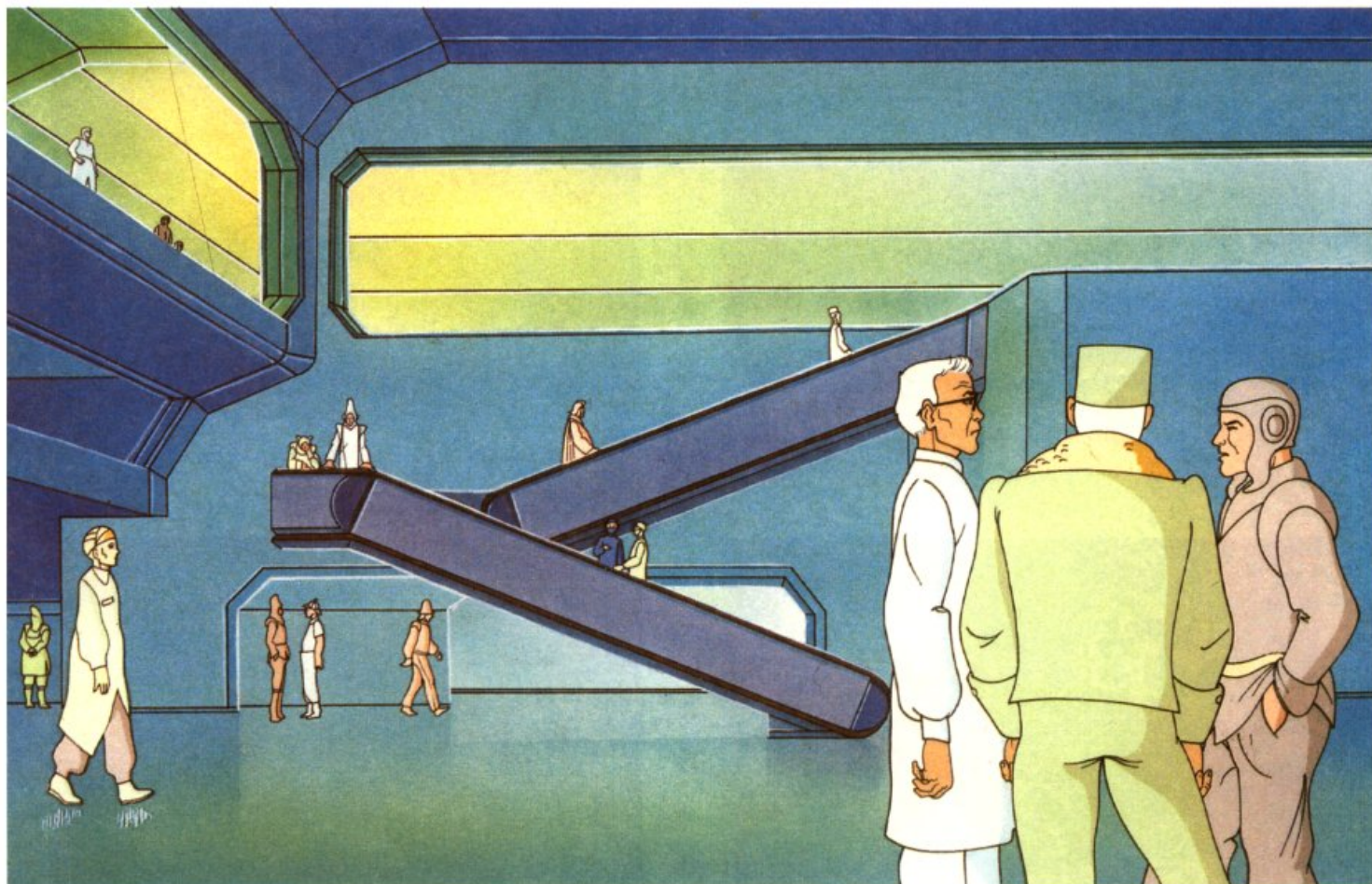
...MOST EGY FIGYELMEZTETÉST HALLANAK... ŐNÖK A PERDIDE TILTOTT ZÓNÁJA FELÉ KÖZELEDNEK...

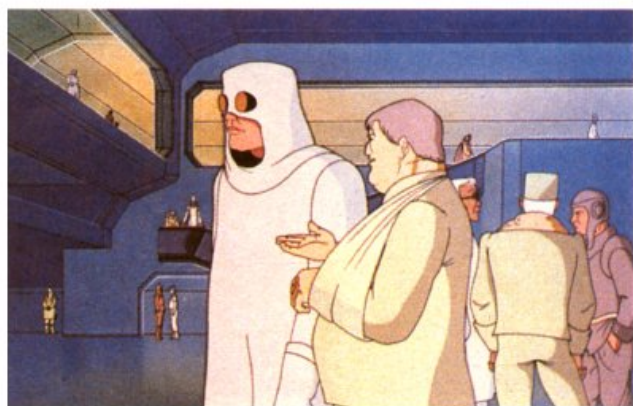
...NEVEZZÉK MEG HAJÓJUKAT, LASSÍTSANAK ÉS EGYMÁS UTÁN ÁLLÍTSÁK LE A HAJTÓMŪVEKET...
MEGISMÉTELEM...

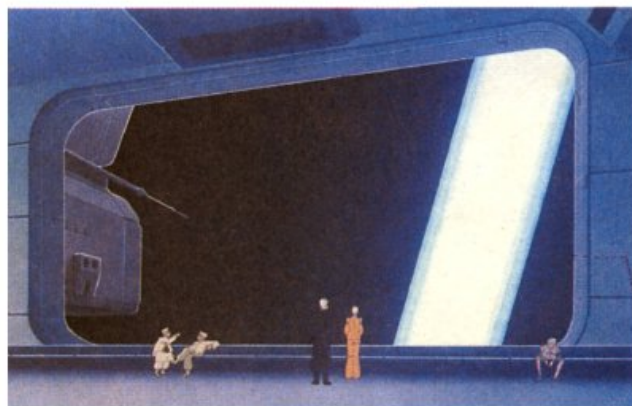
- ITT AZ ÖTÖS SZÁMÚ ROBOTPILÓTA! ISMERETLEN ŰRJÁRMŰ SZABÁLYTALANUL KÖZELEDIK. SEMMISÍTSEM MEG?
- NE! MEG AKAROM VIZSGÁLNI! ÁLLJON FÖLÉ ÉS KÍSÉRJE LE A BÁZISRA!

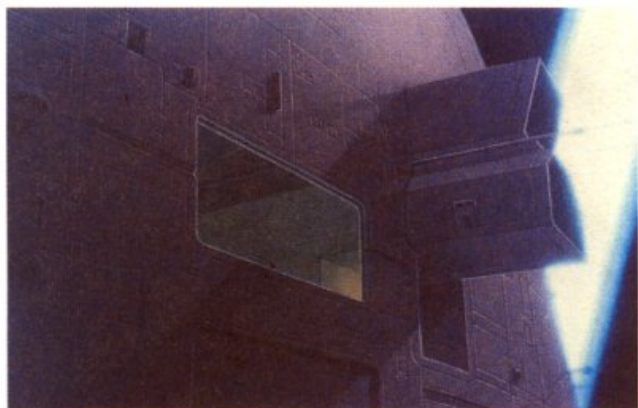
- Fantasztikus szerencsájük volt, hogy megúszták. Nagy dolog, hogy megmentettük őket, tudományosan rengeteget profitálhatunk belőle.

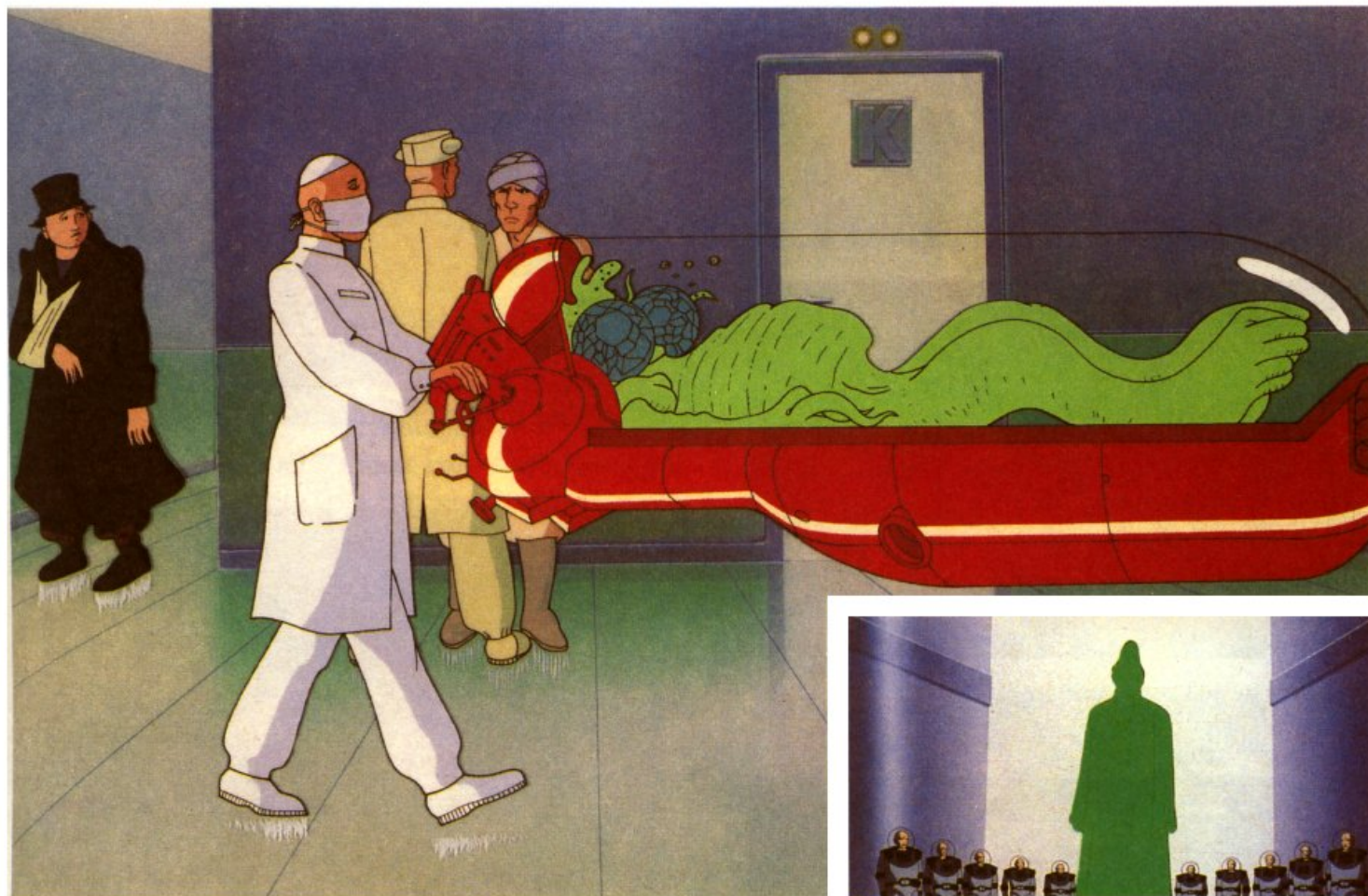
- Ez már a csodával határos!

- Ekkora veszélyben voltunk?

- Tudja, hercegnő, hol van most?
- Talán egy kórház-állomáson valahol a világűrben, de mondja meg, ha tévednék!

- Nem csak egyszerűen valahol a világűrben, hanem egy bizonyos szektorban, melyet az Idő urai tettek lakhatóvá. Hallott már róluk, hercegnő!

- Különös lények! Úgy játszanak az idővel, ahogy nekik tetszik. Ha elhatározzák, hogy lakhatóvá tesznek egy bolygót, visszalövik a múltba... a Perdide-t hatvan évvel fiatalították meg...
- És a külső szemlélő úgy érzékeli, mintha a fény sugárzása visszafelé haladna, ugye?
- Pontosan! Viszont az időben visszalőtt bolygók lakói ebből semmit sem észlelnek, kivéve, hogy hirtelen egy korábbi állapotukban találják magukat...

- Nem, nem hallottam...

...a Perdide például most hatvan évvel korábbi életét éli!

– Szent Isten! Piel!

– Hány éves a barátja?

– ...gyermekkorát és ifjúságát...

– Ez Piel!

– Nem, Belle! A hatvan évvel fiatalabb Pielt hallja. Piel a bolygóval együtt visszakerült a múltba, így akarták az Idő urai!

– Jaffar!

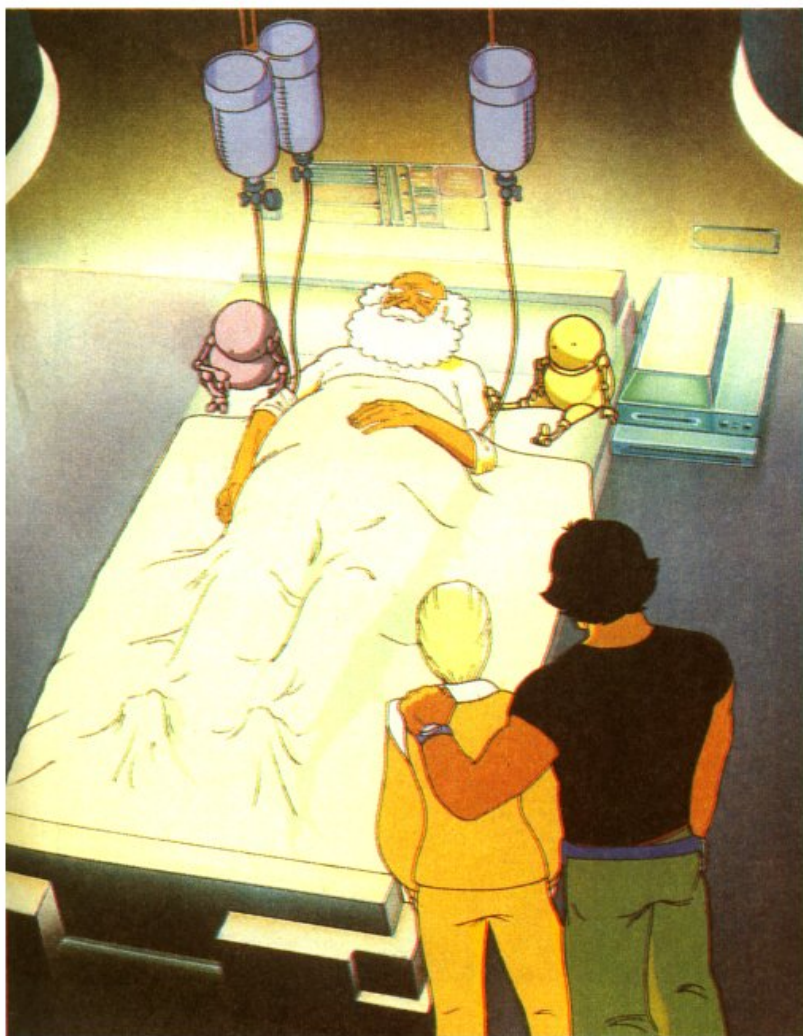
– Azt senki sem tudja...

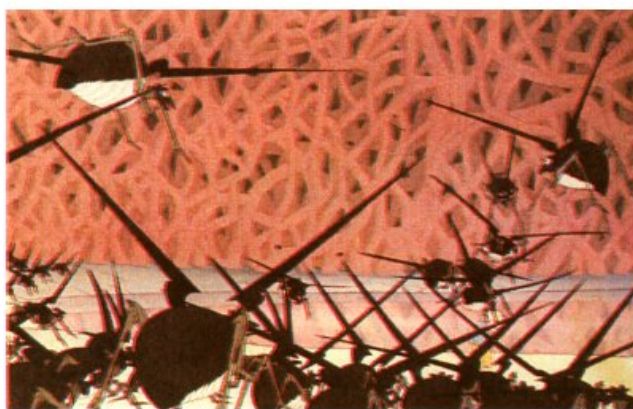
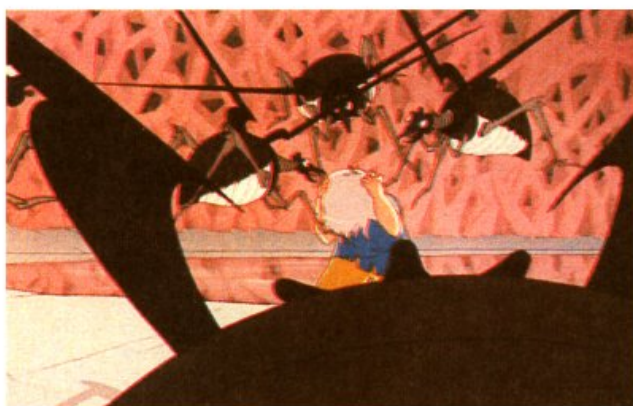
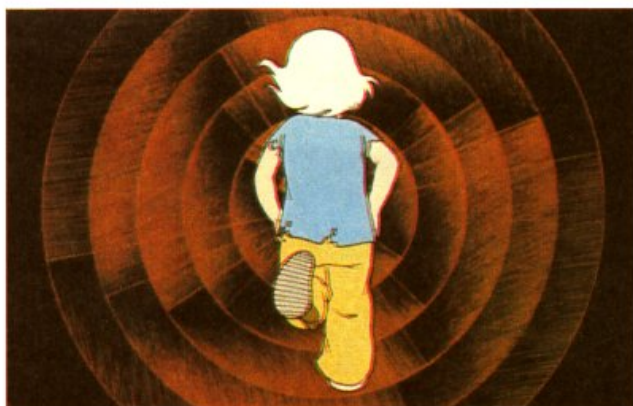
...teljes homály fedi.

– Miki! Miki!

– Az öreg Silbad múltja most száll fölfelé. Sok-sok szunnyadó gyerekkori emlék jelenik meg, mintha egy film peregne előttünk.

– Hé! Lory fiam...

– ...Fedezzen, amíg lent vagyok!

– Menjetek innen!

– Takarodjatok!

– Undorító dögök!

– Remélem, ez a sok szörny...

- ...nem tett túl nagy kárt benned!

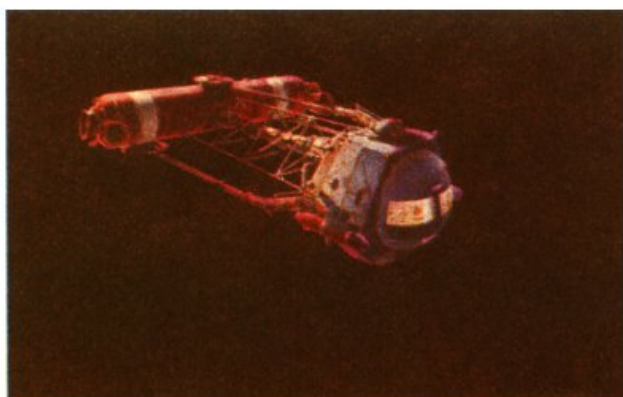
- Lory, tüzeljen!

- Gyerünk, fiam!

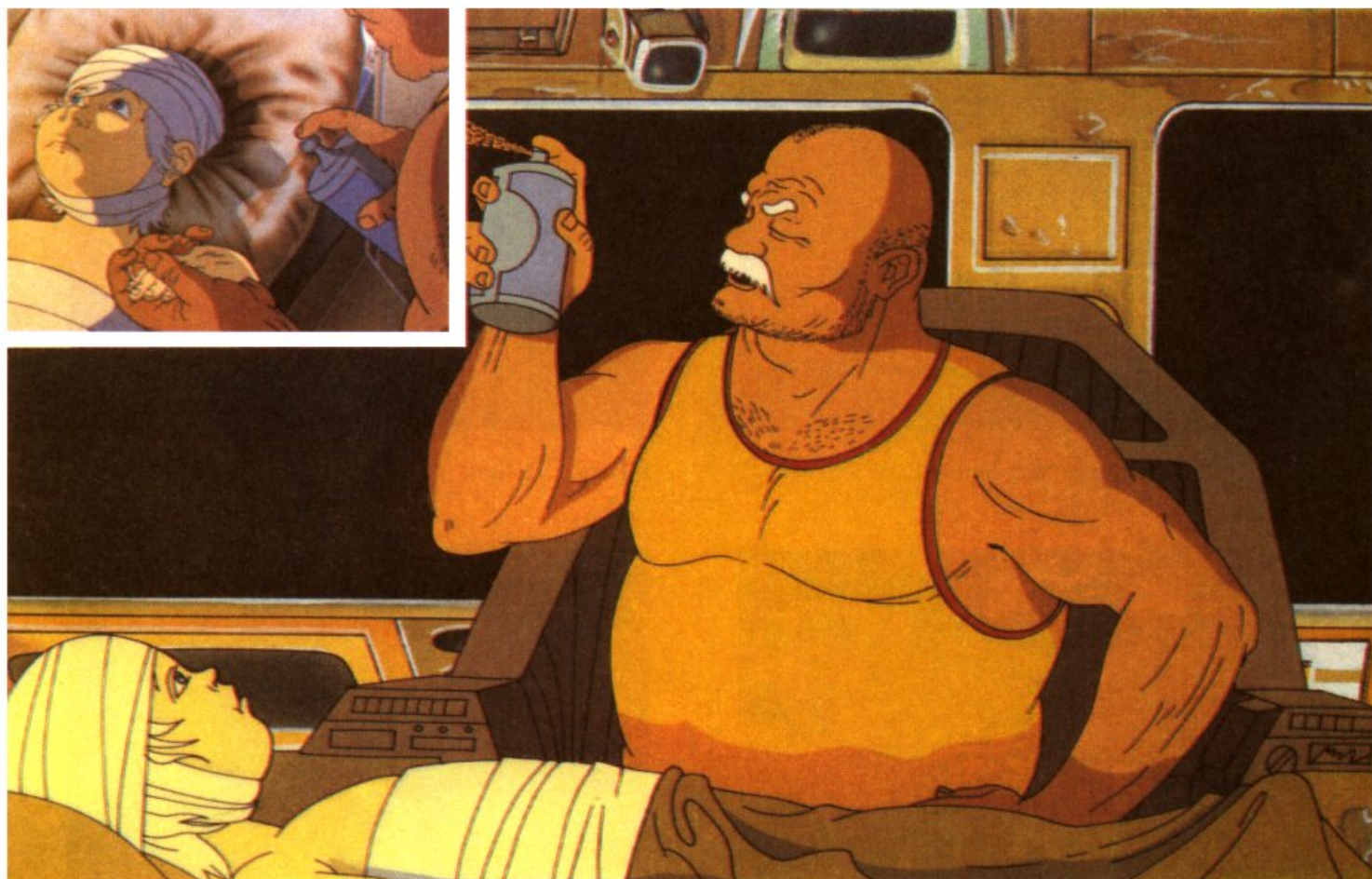

- Az ajtót!

- Hol járunk, Lory? Melyik szektorban vagyunk? Mennyi meg az út hazáig?

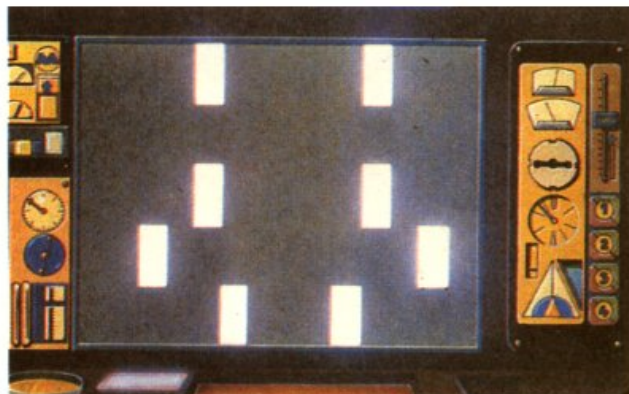

– Csak épp a nagyját lepucolgom, aztán majd otthon az orvosok elvégzik, amit még kell! Most aludj, gyermekem! nincs jobb egy kiadós alvásnál.

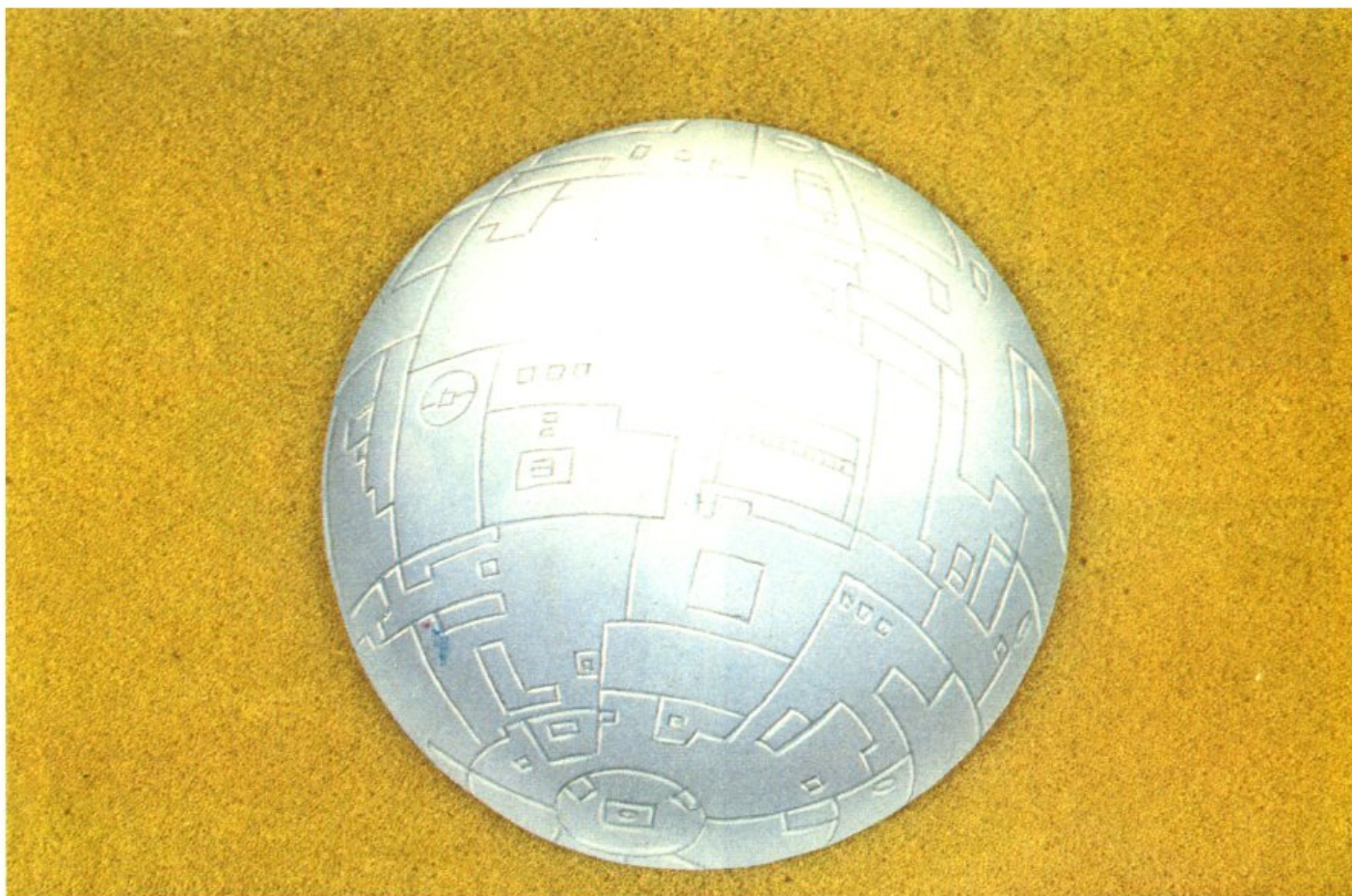

- Lory, maga mint computer megmagyarázhatná, hogyan történhetett, hogy minden előrejelzés nélkül egyszer csak egy bolygón találtuk magunkat.
- A bolygó rendetlenkedett!

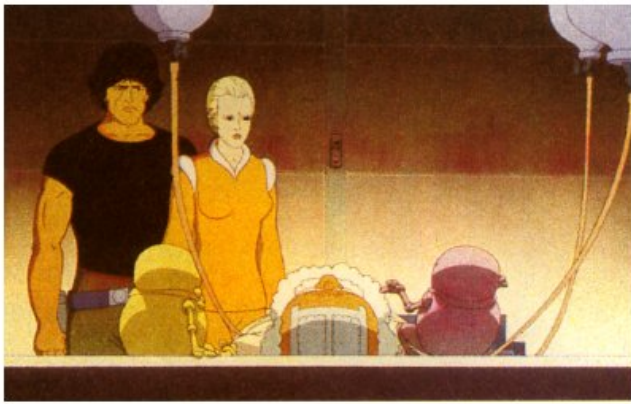

- A Perdide bolygó?
- Egyszer csak ránk zuhant – a jövőből!

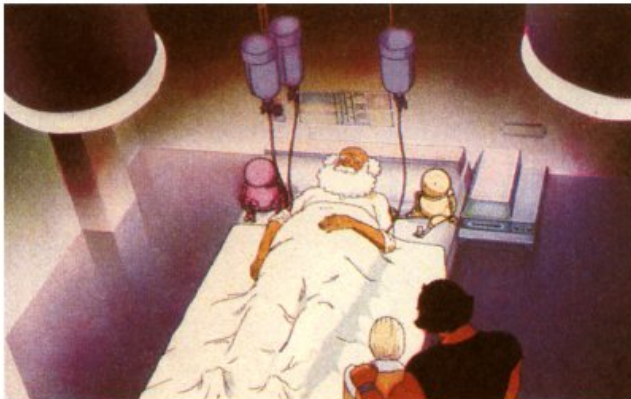
- A gyerek is a jövőből bukkant fel?

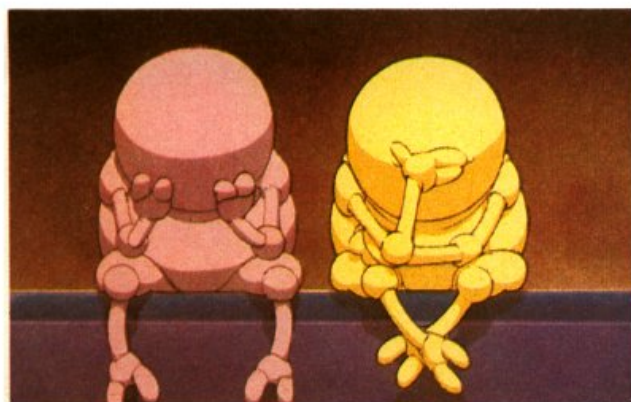
- Ahogy mondja! A bolygóval együtt!

...a gyerek meggyógyult...

...leszolgálta katonaéveit...

– A Perdide árvája kivált az időből!

– Megszakadt a film! Én majd mesélem tovább...

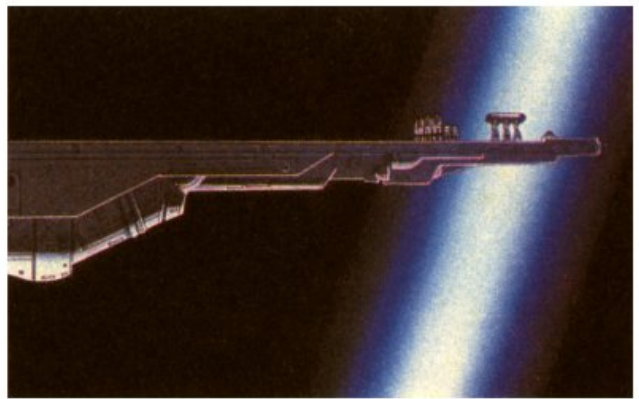
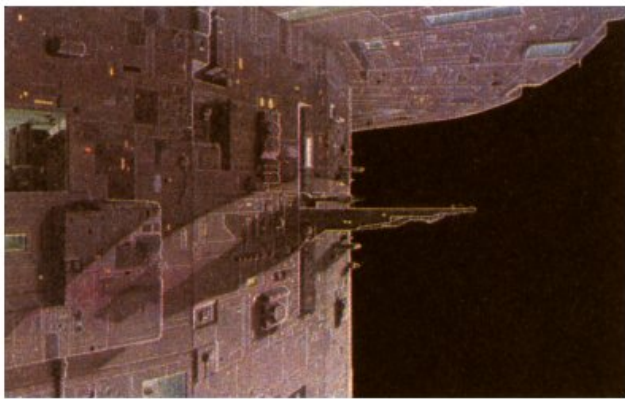
...beállt hajósinasnak, majd űrmatróz lett...

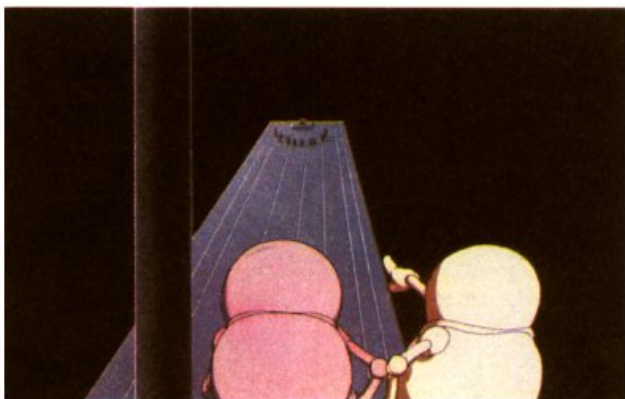
– Piel! Silbad!

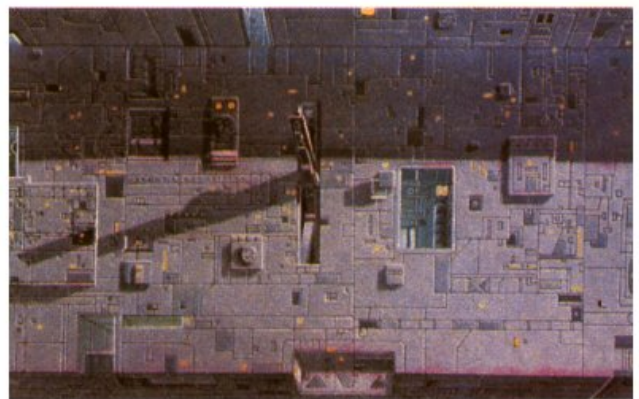
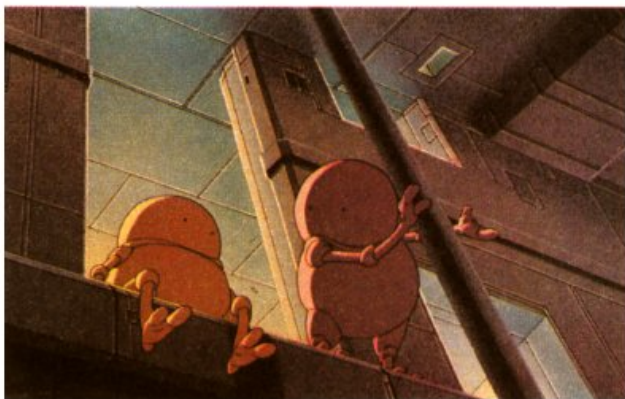
...és a hátralevő negyven év munkával telt, mert egy percet sem pihent.

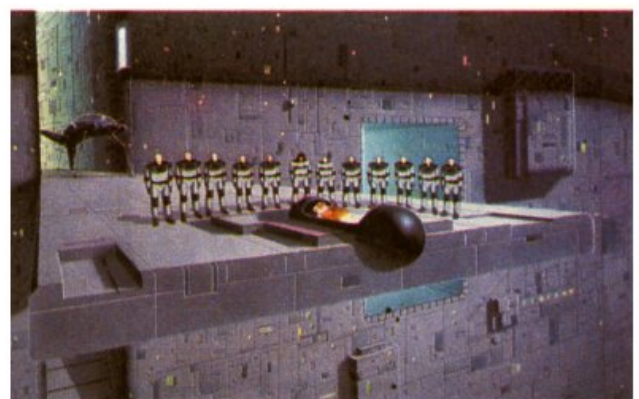
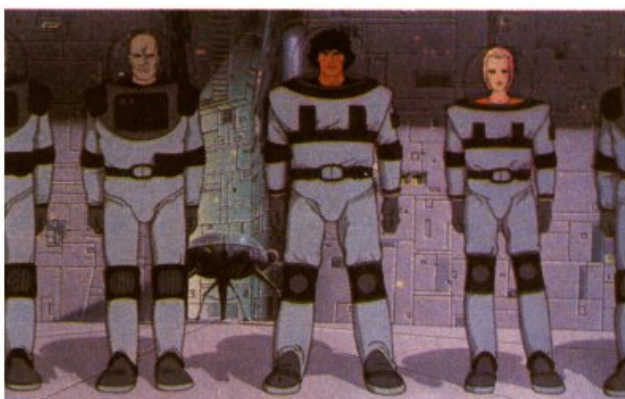
– Milyen furcsa... úgy érzem, mintha több ezer ember sírása fojtogatná a torkomat...

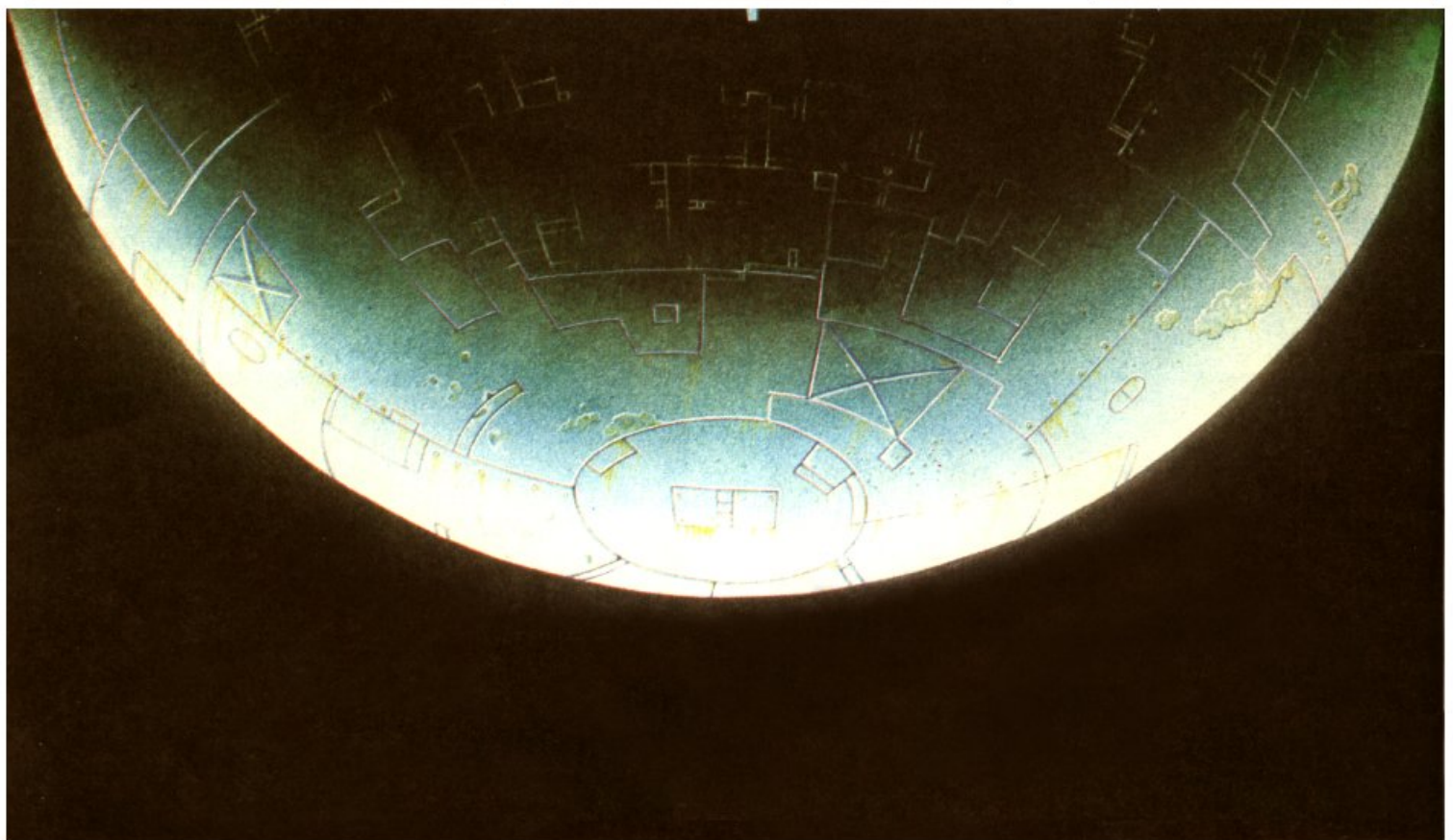
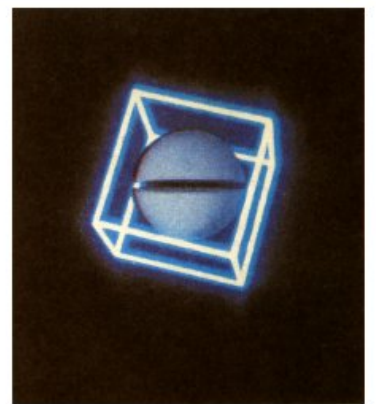
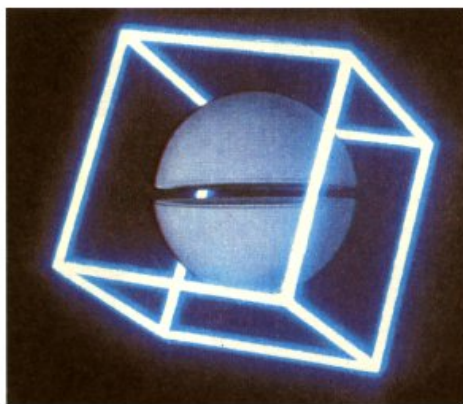
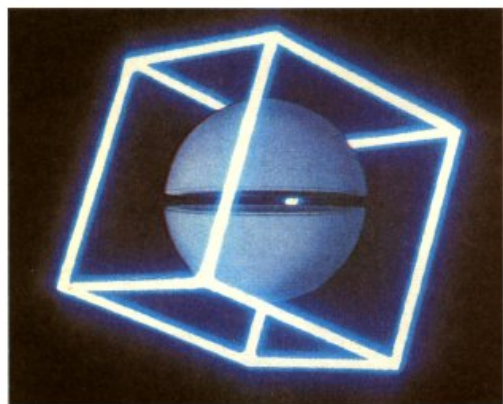
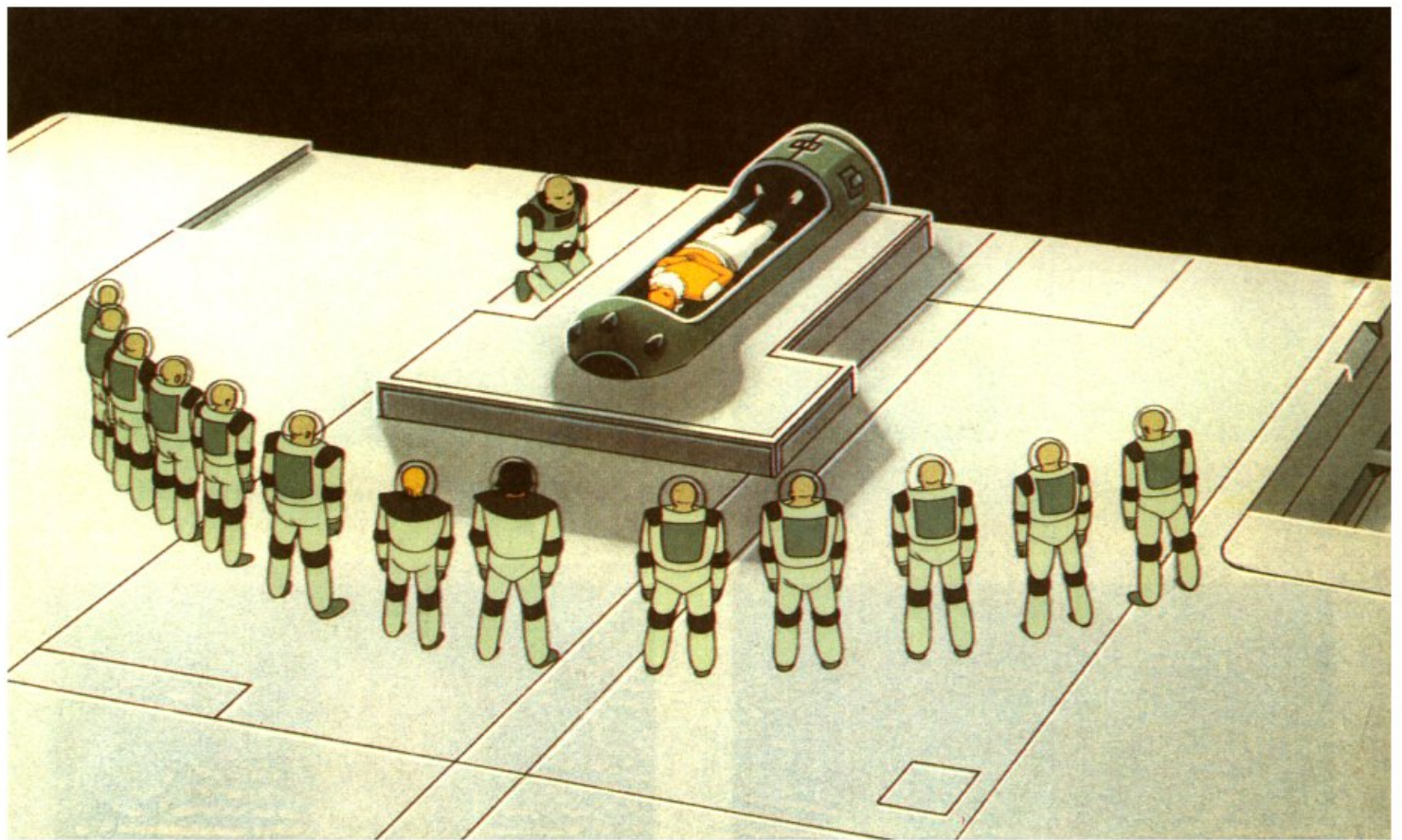

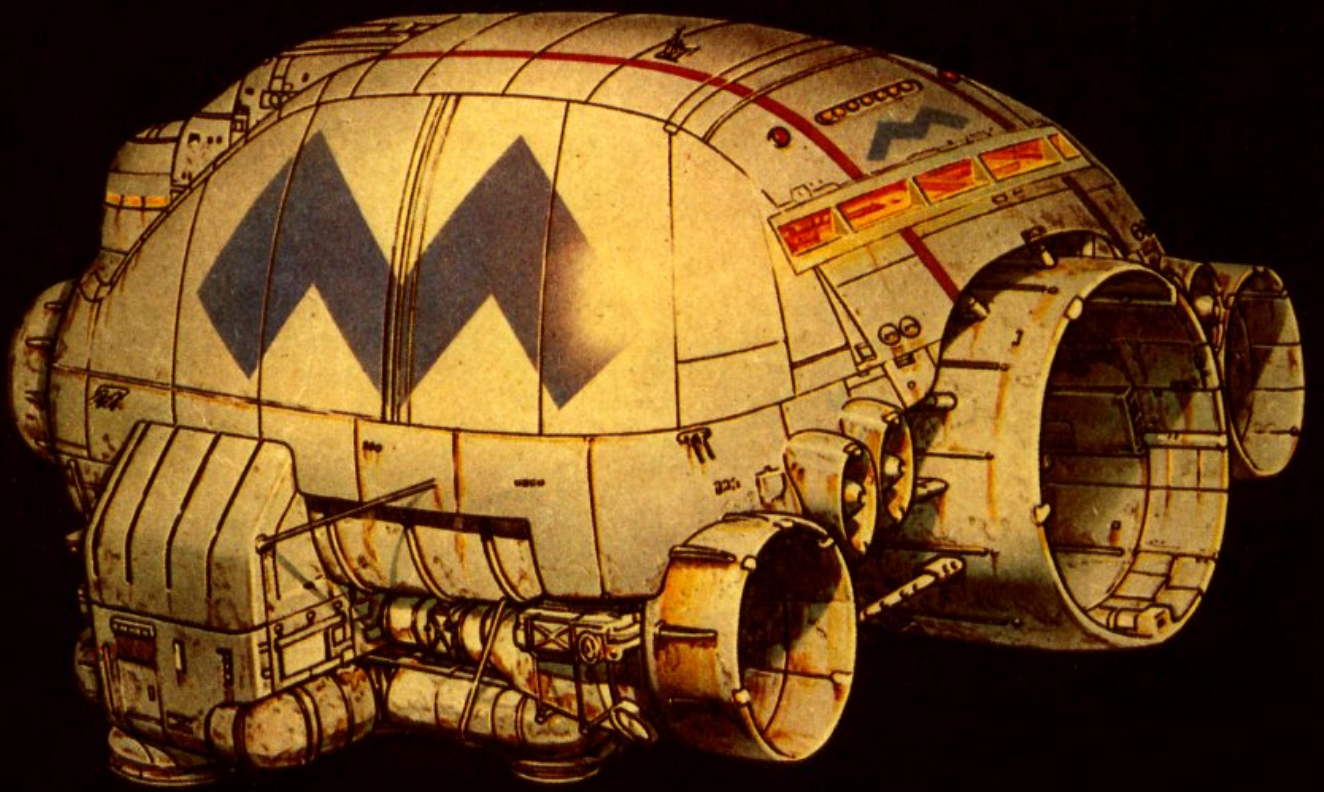
– Odanézz, ott van egy az Idő urai közül!

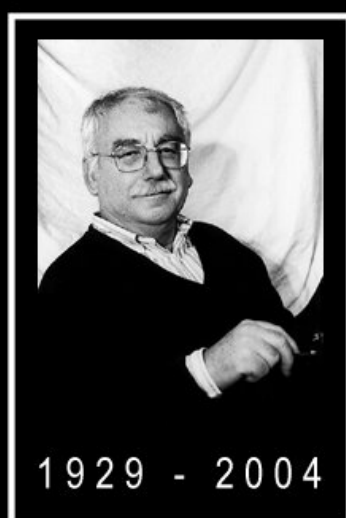

– Nagyon szerettük ezt az öreg embert!

RENÉ LALOUX
EMLÉKÉRE

